

കൾകി

KALKI 19-II-1981

30

பியர்ஸ் டால்கம்

—அழகோடு பழகும்
உறவு!

தொண்டாடுங்கள் பியர்ஸ் தறுமணத்தை—புத்தம் புதுமணம்
அது, புதுமை கொண்டதும் தறுமணம்! நெருக்கடி இன்ப
நிலையே போல் கொஞ்சம் பிரிவாத வாசம்...உங்கள் நெசம்
எவர்க்கும் உல்லாசம்! எத்தனையும் புதுமை குன்றாத
எழிலுக்கான டால்கம்: பியர்ஸ்! உங்கள் வணப்புக்குப் பாது
காப்பான தூய, மெளனான கிவிசின் சொப்பனம் பியர்ஸ்
சோப்பின் உற்பத்தியாளர்களால் தயாரிக்கப்படும் டால்கம்.

பியர்ஸ்—அருளுள்ள மாதர் வழிவழியாக

ஆண்டுதொடும் அருகு எதற்குச் செல்வம்!

3 சைக்களியே வருகிறது:
பெரிய சைஸ், சாகாயி சைஸ்.

பொருளடக்கம்

குத்தகாட்டுக்குப் பதில்
மகாத்மாவின் உயில்
மணிதர் ஒருவர்: குரங்கள் இரண்டு
சுதந்திர சாஸனம்
என்னை சேதி
செய்த நூற்றாண்டுகளில் கிரேக்கோட்
கோட்டைகளா சேதி?
கலை நிகழ்ச்சிகள்
அன்புள்ள அஞ்சகம்
நாய்சொல்வீதம் தட்டாநே
நய்யலாட்டிய தயிழன்
பாக்கியவக்யம்
வாரும் வர்ணனைகள்
நிருபுவர் தவமொழி
புது வெள்ளம்
உங்கள் சித்திரங்கு....
அன்பு ஆரமுதே
மணிபல்லவம்
வெள்ளைச் சங்கு
புலியும் காட்டெருமைமே
தூக்கு தண்டனை
படித்துப் பாடுங்கள்

தலைப்புகள்	...	3
...	...	4
...	...	8
...	...	9
...	...	9
குண்டுமணி	...	22
செய்தி சேகரன்	...	23
...	...	14
ஜெகதீப்பவன்	...	18
காத்தன்	...	28
...	...	27
...	...	28
...	...	31
ராஜாதி-கோழ	...	33
அகிலம்	...	38
உதயகுந்தி	...	48
தி. ஜானகிராமன்	...	51
தா. பார்த்தசாரதி	...	58
ச. பஞ்சாபிகை	...	67
யிலோ இருதயநாத்	...	75
அப்பிரகாம் பிரான்ஸ்	...	76
...	...	87

"கலிக்"யில் வெளிவரும் கதைகளின் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம்
சுதந்திரப் பெயர்களே; சம்பவங்களும் சந்திப்புகளே.

வெர்லின் ஓடிக்கொள்க
உபயோகிப்பவர்கள்

காதுகம் புத்தகங்கள் பரிசுரைத்துக் கொடுக்கும் புத்தகாட்சியம்
அறிவிக்கிறது இம் உலகம் உள் ஒருவரும் குற்றமற்ற கதைநிரல்களும்.
ஒவ்வொரு மட்டத்திலும் ஒரு பரிசு உபயோகம் உண்டு.

PEARLINE-PARIS
PRIVATE LTD., P.O. Box 473 BOMBAY

மிகப் பழங்கால முதலாகவே அமெரிக்கப்
பூர்வீகக் குடிகள் புகையிலையைப் பரம்
பொருளிடமிருந்து பெற்ற லாபவேதனாக
கப் போற்றித் தொழுதுவந்து. விசேஷச்
சடங்குகளினாலேயே புகையிலையை பாகத்
தரிசிடுவதும், மகழயற்ற வடிவிலிற்
போது பொடித்த புகையிலையைக் காற்றில்
தூவிவிடுவதும், சீனர்கள் கிடைக்காத
போது கடலில் புகையிலைத் தூங்களை
இறைப்பதும் அவர்களிடமிருந்த சம்பிர
தாயம்.

புகையிலையின் வரலாறு... 2

Panama
20
CIGARETTES

பனாமா
ஒரு நல்ல சிகரெட்—
இறுதிவரை இன்பமூட்டுவது

ATL
AMERICAN TOBACCO COMPANY
ATLANTA, GEORGIA

மக்களால்—வி.

பாரதத்தில் இந்தநகர
தேசிய வரலாறுகளில்
மிகப் பெரியது.

GT-702 TM

Green's Adm.

மார்ச் 21

தமிழ்த் திரு நாடுதன்மை—பெற்ற
தாயென்று கும்பிடடி யாவோ

—பாழநிபார்

செப்த 16

குற்றச்சாட்டுக்குப் பதில்

சுதந்திரக் கட்சியின் தேர்தல் அதிகைக் கொள்கையின் கங்கிரஸின் பிரஜா சத்திரம் விஷமமும், விஷமம் ஏறியபடி இருக்கின்றன; விஷமம் குறைத்துக்கொண்டே வருகிறது.

"சுதந்திரக் கட்சி, காங்கிரஸ் சத்திரம் ஒவ்வாது பழைய கோட்பாடுகளைக் கட்டிக் கொண்டு அழுகிறது. பொருளாதாரத்தில் எவ்வளவோ அபிவிருத்திகள் காண வேண்டியதிருக்க இந்தாட்டிகள் விவாபாரத்திலும், விவாசபத்திலும் ஏக்கரை தலைபீடே மில்லாமலிருப்பது நடக்கிற காரியமா? நடக்கக் கூடாமல் இந்த நாடு முன் போற்றும் காணாமல் சாத்தியமா? இவற்றை தீவிரவீரத்துக்கு வேண்டிய நிதி வசதிகள் நம்மிடம் இல்லாதபோது பிற நாடுகளிடமிருந்து கடன் பெறுவது தவறு?" என்பதெல்லாம் தகும நீராயம் கேட்டுக்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள். நாங்கள் கூறுவது அவ்வளவுமே சரிதான் என்று அப்பாவி மக்கள் நம்பியபடி பேசுகிறார்கள்.

ஆனால் இதில் உண்மையை எவ்வளவு தூரம் தீவிரத்துக்கிறார்கள் என்பது சுதந்திரக் கட்சியின் கொள்கையை உரிமையடி அறித்தவர்களுக்குத் தெரியும். எந்த ஒரு விஷயம் குறித்தும் இரண்டு எல்லைகளில் கட்டுவோ தீவிரம் தீவிர வாதம் செய்யும் காரியத் தைத்தான் காங்கிரஸ் செய்கிறது என்று அவர்கள் உணர்வார்கள்.

சுதந்திரக் கட்சியாளர் ஏக்கரை தலைபீடே குறைபு கொண்டும், மக்கள் சுதந்திரம் பெருக வேண்டும் என்று கூறுகிறதென்றால், அதற்கு ஏக்கரை தனது அதிகாரம் முழுவதையுமே இழக்க வேண்டும் என்று பொருள் இல்லை. 'ஒன்று இன்று உள்ளது போல் சரிவாதிப்பதில்லை, இல்லாவிட்டால் அராஜகத்தான்' என்பதுபோல் காங்கிரஸ் காரர்கள் உண்மையை மறைத்து வாதாடுகிறார்கள். மக்கள் எல்லாம் காரியங்களிலும் பரிபூரண கவனம் பெறுவதென்பது ஏட்டளவில் நிற்றும் உற்பனையே. சமூகம் கட்டுக் கோப்பாகவும், ஓர் ஒழுங்குக்கு உட்பட்டும் செயலாற்றுகின்றதற்கு ஏக்கரை ஆதிமத்தியம் ஓரளவுக்கு அவசியம்தான். ஆனால் ஓரளவுக்கு கட்டுவோ இது அவசியம் என்று சுதந்திரக் கட்சி கூறுகிறது. காங்கிரஸோ ஏக்கரை மக்களின் எல்லாம் செயல்களிலும் இஷ்டப்படி பிரவேசித்து அடக்குமுறை செயல் கொண்டும் என்று எண்ணுகிறது. நாடு ஐக்கியப்பட்டு இயக்குவதற்குத் தனி நபர்கள் தங்கள் சுதந்திரத்தை சங்கடக் குறையாக இழந்தால் போதுமானது என்று ஆளப்பட்டு அத்த அடியுமடையில் அரங்கேற்றத் தைக்க வேண்டும் என்பதே சுதந்திரக் கட்சியின் சித்தாந்தம். விவாபாரிகள் ஒன்று பேசித்து பொருள் வாங்கும் பொதுமக்களின் காலப்பாடலும், தொழிலதிபர்கள் தொழி லாளிகளைக் கொடுங்கோன்மை செய்யாமலும் பார்க்கக்கூடாது ஏக்கரின் கடமை என்பதை அது எப்போதும் வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறது. காங்கிரஸ் கூறுவதுபோல் நமது வாரும் பொருளாதாரத்தைத் தனி நபர்களின் தயவியே கட்டுவோ ம்போவதில்லை.

இதே போலத்தான் கடன் விஷமமும். நிதி வசப்பம் இல்லாத நம் நாடு செழிப்பான நிலையிலுள்ள நாடுகளிலிருந்து உதவி பெறுவது தவறல்ல. ஆனால் அவசியமற்ற பெரும் இட்டக்களம் போட்டு, அவற்றுக்காக அளக்க முடியாத பெரும் தொகைகளைக் கடன் பெற்று, நம் அத்தகைய அடகு வசப்பதைத்தான் சுதந்திரக் கட்சி ஆட்சையெடுக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சி பெரிய பெரிய இட்டக்களமாகப் போடுவதற்குக் கா

னம் அந்நிய நாடுகள் நம் முன்னேற்றத்தைக் கண்டு மலைக்க வேண்டும் என்பதுதான். ஆனால் இந்தத் திட்டங்கள் நிறைவேற அதே அந்நிய நாடுகளைத் தான் இவ்வறிய சர்க்கார் அண்டியிருக்கிறது. இந்த அறிவினமான கொள்கையைப் பகுத்தறிவுள்ள எவரும் எதிர்த்துத் தானே செய்வார்கள்?

‘காங்கிரஸ், ஆட்சி பீடத்திலிருந்து இறங்கி விட்டால் இன்று நடைபெறும் அபிவிருத்தி வேலைகள் யாவும் நின்று விடும்’ என்று பூச்சாண்டி கூட்டுகிறது. ஆனால் கட்சி, இதுவும் கண்பட்டமற்ற ஏமாற்றுப் பேச்சு. மக்களிடமிருந்து வரி வசூலிக்கும் எந்த அரசாங்கமும் நாட்டின் முன்னேற்றப் பணியைச் செய்வாமல் இராது. வரிப் பளுவைச் சுத்த திரக் கட்சி வெகுலாகக் குறைக்கும். இன்று காணும் வின் விரயங்களையும் அதே போலக் குறைக்குமாதலால், குறைந்த அரசாங்க வசூலாக்கத்தைக் கொண்டே பொதுமக்களுக்கு இன்றுவிட அதிக நலன்களை அது அளிக்கும். காங்கிரஸ் அறியாமலாகக் கூறுவது போல்

இன்று தொடங்கியுள்ள அநேக காரியங்களை அத்தரத்தில் விட்டுவிடாது. அவற்றை திறமையற்றவர்க்கும், பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் மறைத்து விட்டதால் அவர்கள் தமக்கு அளித்த ராஜிவையோ, காலைகளோ, தபால் தந்தி நுலாகாவோ மாயமாக மறைத்து விட்டனவா என்ன? அவை மேன்மேலும் விரகத்தி வடைந்து தானே வருகின்றன? அதே போலக் காங்கிரஸ் கட்சி சிம்மாசனத்திலிருந்து இறங்கி விடுவதால் இன்று காணும் பொதுமக்கள் காரியங்களுக்கு ஒரு குத்தகமும் விடையாது என்பது நிச்சயம்.

கருங்கல் சொன்னால் நவீனமற்ற தேசத்துக்கு அளிக்கும் மருந்துபோலவே திட்டங்களும, அத்தியக் கடவுள்களும், பொருளாதாரக் கட்டுப்பாடுகளும் என்பது கதந்திரக் கட்சியின் கொள்கை; இந்த மருத்தேதான் உணவு என்று மூடப் பிடிவாதம் பிடிப்பது காங்கிரஸின் கொள்கை. அதோடு நிம்லாமல் மருத்தை மருத்தாக உபயோகிக்க வேண்டும் என்று சொல்பவர்கள் நேரடியானியை கொன்று விடுவார்கள் என்று அது குற்றம் சாட்டுவதுதான் வித்தை!

மலாநுமாயின் டபிஸ்

அண்ணல் காத்தி தாம் மறைவதற்கு முன்று நாட்களுக்கு முன்பு ‘தாரிஜன்’ பத்திரிகைக்காக எழுதிய ஒரு கட்டுரையை இப்போது படித்துப் பார்த்தால் மரணம் என்பது அவருக்குக் கிடைத்த ஒரு வரப்பிரசாதமோ என்று எண்ணத் தோன்றும்.

காங்கிரஸ் கட்சியிடமிருந்து அவர் என்னென்ன எதிர்பார்த்தாரோ, அக் கட்சி எப்படியெல்லாம் இயங்க வேண்டுமென விரும்பியோரோ அதற்கு முற்றிலும் மாறான முறையில் அந்த கந்தாபனம் செயல்பட்டு வருகிறது.

‘இனி அந்தக் கட்சி ஆட்சிப் பொறுப்பிலேயே கண்ணுக் இருக்கக் கூடாது. ஆக்ஷீதியில் பொதுஜனசேவை மட்டியுமே புரிய வேண்டும்’ என்ற கருத்தை காத்தி அக்கட்டுரையில் கூறியிருக்கிறார். தேர்தலில் அது வகிக்க வேண்டிய ஸ்தானத்தைப் பற்றி அவர் கூறியிருப்பதற்கும், பிரத்தினட்ச திணைக்குழுள்ள மாறுபாடு மீங்கும் மருவுக்கு முன்னதாக இருக்கிறது. வாக் காளர் பட்டியல்கள் தவறின்றித் தவிரா கின்றனவா என்று பார்வைவிட்டு அவற்றைச் சரி செய்வதொன்றே காங்கிரஸ் கட்சியானது தேர்தலில் ஆற்ற வேண்டிய பொறுப்பு என்று அதில் காத்தி

அடிகள் எழுதி விடுக்கிறார். ஜனநாயகத்தை நிறுவுவதில் மக்களுக்குள்ள உரிமை அவர்களது ஒட்டுச் சீட்டின் வழியேதான் பிரயோகமாகிறது. எனவே அந்த உரிமையின் பெருமையை அவர்களுக்குக் காங்கிரஸ் உணர்ந்த வேண்டும் என்பதே காத்தித் தி. பவத்தினாலோ பணத்தினாலோ இந்தப் புனித உரிமை மாகபரிமல் காத்துத் தர வேண்டிய உடமைகளைக் காங்கிரஸ் செய்ய வேண்டும் என்று அவர் எதிர்பார்த்திருக்க இன்று தாம் காண்பதென்ன? சென்ற தேர்தலின் போது வாக் காளர் பட்டியலில் காணப்பட்ட எத்தனையோ விசித்திரங்களுக்குக் காரணம் காங்கிரஸ் கட்சி தான் என்பது பரிசங்கமான உண்மையிலேயே! அதோடு காங்கிரஸை ஆதரிக்கும் ஜனத்தொகை பெரும்பான்மை வாக இருக்கும் முறையில் தேர்தல் தொகுதிகளையே மாற்றியமைத்த விநோதத்தையும் அப்போது கண்டோமல் வலா? வரவிற்கும் தேர்தலில் காங்கிரஸ் கட்சியானது பணத்தையும் அநிகாரத்தையும் கொண்டு மக்கள் உரிமையைக் களங்கப்படுத்தப் போவது பற்றியோ சொல்வியே வேண்டாம்.

‘காங்கிரஸ் கட்சி ஆண்டவனின் பணியானேயன்றி வேறெவ்விதத்திலும்

செயல்படவில்லை என்று உலகநிலைச் செய்ய வேண்டும்' என்று காத்திரி எழுதியிருக்கிறார். 'அதிகாரத்துக்காகப் பூசல் இட்டபடி வீரத்தால் ஒரு நாள் அது இருந்த இடம் தெரியாமல் போய் விடும்' என்றும் அவர் கூறியிருக்கிறார். இன்று அதிகாரம்தான் காங்கிரஸின் ஆண்டவன். எனவே காத்திரியடிகளின்

பெயரைச் சொல்லி இன்றைய காங்கிரஸ் ஆதரவு கேட்பதில் சற்றும் நியாயம் இல்லை. மகாத்மாவுடன் சம்பந்தப்பட்டிருந்த பழைய காங்கிரஸ் அல்ல இன்றுள்ள சோஷலிஸ்ட் காங்கிரஸ் என்பதை காத்திரிய வாசனிகள் எல்லாரும் தெளித்து தங்கள் வாக்குரிமையை உபயோகிக்க வேண்டும்.

மனிதர் துருவம் குரல்கள் இரண்டு

நேரு அவர்களின் அமெரிக்க விஜயத்தை யொட்டி காங்கிரஸ் சர்க்காரின் போர்ட்டில் நல்ல மாறுதல்கள் தோன்றி யுள்ளன. அகர சக்தி படைத்த அணுகுண்டை வெடித்த குஷியானை வேளிப் படைபாசக் கண்டிப்பதா, கடாது என்று தயங்கிக் கொண்டிருந்த பிரதமர் அமெரிக்கா சென்றபின் இந்தத் தயக் கத்தை விட்டுக் கண்டனம் தெரிவித் திருக்கிறார். நிறுத்தி வைத்திருந்த சோதனை வெடிப்பைத் தொடங்கியது குஷியாதான் என்பதை அவர் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்.

குஷியாடின் நிழலிலுள்ள கிழக்கு ஜெர்மனியைக் கடந்து, மேல் நாடுகள் மேற்கு பெர்லினுக்குச் செல்வத் தடைகள் இருக்கவாகாது என்பதையும் நேருஜி ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார். ஜெர்

மனிப் பிரச்சனையில் இந்தியா இதுவரை யில் பின்பற்றி வந்த 'மதில்மேல் பூனை'க் கொள்கையை ஒரு னவுக்கு விட்டுக் கொடுத்து, நியாயம் உள்ள சாராளுடன் சேர ஒரடி முன் வருவதை வரவேற்க வேண்டியதுதானே?

எவிலும் நேரு அவர்கள் இந்தியா யில் இருந்த வளையில் இந்த அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவிக்காமல் அமெரிக்கா சென்றவுடன் புத்தறிவு பெற்றுப் பேசியிருப்பதுதான் நம்மைச் சற்று யோசிக்க வைக்கிறது. பெல்கிரேட் மகாதாடு ஆனபின் மாஸ்கோவுக்குச் சென்றபோது பிரதமரின் குரல் ஒரு மாதிரி ஒலித்தது. இந்தியா வந்தபின் அது சந்தே மாறியது. இப்போது அமெரிக்காவிலோ அது முற்றிலும் மாறலிட் டிருக்கிறது. இந்த அந்திய நாட்டு விஜ

உங்கள் நமது மாபெரும் லாசகத் திட்டங்களுடன் பின்னிப் பிணைந்தவை என்பதை மனத்தில் கொண்டு பார்த்தால் தான் இந்த வித்தியாசத் தொனிகளுக்குக் காரணம் புரியும்.

நடுநிலைமை நாடுகளை எப்படியாவது தங்கள் பக்கம் கவரக் கூடிய வாய்ப்பை வல்வரசுகளும் நழுவவிடுவதில்லை. இதற்கேற்ப இந்த அமெரிக்க விஜயத்தினும் கென்சடி அவர்களின் பேரபிமானத்தைப் பெற்று விட்டார் நேருஜி. 'மக்கள் சுதந்திரம் என்பது சர்க்கார்

கையிலிருந்து வரவதல்ல; ஆண்டவனிடமிருந்தே மக்கள் பெற்றவை' என்று பேசிய அதே அமெரிக்க ஐந்துபதி நமது சோஷலிஸப் பிரதமரை 'தனி நபர் சுதந்திரத்தின் தனிப்பெரும் பாதுகாவலர்' என்று பாராட்டி விட்டார்!

நேருஜியையோ, காங்கிரஸ் கட்சியையோ எத்தக் கொண்டிருந்து பாராட்டினாலும், தனி நபர் சுதந்திரம் குறித்து மட்டும் புகழ்த்து பேசக் சற்றும் இடம் கிடைப்பது என்பதைக் கென்சடி அவர்கள் அறிந்தாரில்லை போலும்!

கம்யூனிஸப் பாதையில் மேலுமோர் அடி

'தனி நபர் சுதந்திரத்தின் தனிப் பெரும் காவலர்' என்று அமெரிக்க ஐந்துபதியினும் போற்றப்பட்ட நேரு அவர்கள் தனி நபர்களின் செயல் சுதந்திரம் மட்டுமின்றிச் சித்திரச் சுதந்திரத்திற்கும் உரிமைக்கும் ஓர் அரீய யோசனை யை வெளியிட்டிருக்கிறார். பிரதமர் யோசனை தெரிவித்து விட்டார் என்றால் அது விளையவேண்டுமே செயலாவதற்குத் தடை ஏது?

தேசிய ஸ்தலியப் பாட்டை நிறைவேற்றுவதற்காக மேற்கொள்ளவேண்டிய காரியங்களில் ஒன்று பாட புத்தகங்களைச் சர்க்காரே வெளியிடுவது என்று ஒரு குண்டைத் தூக்கிப் போட்டிருக்கிறார் நேரு அவர்கள். இதனால் மாணவப் பருவத்திலேயே மக்கள் வாலும ஏற்றுமை உணர்ச்சி பெறுவார்களாம். குறிப்பிட்ட மதத்தையோ, இனத்தையோ தாக்கக் கூடிய எதுவும் கல்வி அமைப்பில் இடம் பெறுதாம். இந்த வினக்கத்தை யாருமே ஏற்படுத்தவில்லை. ஏனெனில் இன்று பாட புத்தகங்கள் யாவும் அரசாங்கத்தால் பரிசீலிக்கப் பட்டு அங்கீகாரமான பின்புதான் போதனைக்கு வருகின்றன. அல்லாறிருக்கையில் இந்தத் துறையில் ஏதோ ஊழல்கள் இருப்பதாகச் சொல்லி அதனைச் சர்க்கார் வசமாகத் தவறு ஏதே நியாயமுமில்லை. சர்க்கார் வெளியிட்ட ஒரே பாட புத்தகங்களில் மலிந்திருந்த பிழைகள் நீதிமன்றம் ஏறி அப்பலமையிலிருப்பதைக் கண்டவர்கள் நேருஜியின் யோசனையை எண்ணி நனைக்கிறார்கள்.

உண்மையில் நடைபுக்கு இடமான ஒரு விஷயமல்ல இது. சர்க்கார் பாட புத்தகம் தயாரிக்கிறதென்றால் அதன் மூலம் சர்க்காருடைய கருத்துக்களை இனம் உணங்குகையில் புகுத்தும் ஆபத்து ஏற்படும். பாடபுத்தகத் தயாரிப்பு என்

பது ஆளும் கட்சியின் பிரகார ஸ்தாபன மாகிவிடும் அபாயம் இதில் மறைந்திருக்கிறது. அதிலும், எதைச் சொன்னாலும் ஏற்கும் இன மனத்தில் புகமரத்தானி போல் தனது கொள்கைகளைச் சர்க்கார் பதிவாக்கி விட்டால் அவர்கள் வயது வந்த பின்னும் கவமாகச் சித்திக்கும் ஆற்றலை இழந்து விடுவார்கள்.

உயிரற்ற மக்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் சச்சரவு இடமாட்டார்கள் அல்லவா? எனவே தமது எதிர்க்காலப் பிரணய கரும் நேருஜி கருதுவதுபோல் கருத்து வேற்றுமை வென்பதில்லாமல் ஸ்தலியமாக இருக்கக் கூடும்!

கம்யூனிஸ நாடுகளில் நடைபெறும் இந்தக் கொடுமை இந்திய மண்ணில் லுளை விடாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியது நம் எல்லோருடைய கடமைவாகும்.

இன்று ஆட்சியிலுள்ள கட்சி தரும் வழியில் செல்கிறது. இல்லையா என்பதை மட்டும் கொண்டு முடிவுக்கு வர வேண்டிய விஷயமல்ல இது. ஏனெனில் இன்று ஒரு வெகு நல்ல ஆட்சியே நடைபெற்று, அது தன் கொள்கைகளைக் கல்வியில் கலக்காமல் இருக்கக் கூடும். ஆனால் நாளைக்கே இந்தக் கட்சி அதிகாரத்திலிருந்து இறங்கி வேறொரு கட்சி பதவி ஏற்கலாம். அந்தக் கட்சியானது தனது பிரகார இயந்திரமாகப் பாட புத்தகங்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முற்படலாம். எனவே இது போன்ற யோசனைகளை, இன்னும் ஆட்சியை அடிப்படையாக வைத்து ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டா, தன்னுடையதோ சரியல்ல. அந்த யோசனைகளைத் தன்மைவையும், எதிர்க்காலத்தில் அது துஷ்பிரயோகமாகக் கூடிய வாய்ப்புக்களையும் கருத்தில் கொண்டு உஷாராக இருக்கவேண்டும்.

அரசியல் நிர்ணயச் சட்டம் மக்களுக்கு உறுதி கூறி வழங்கியுள்ள ஆதார உரிமைகள் பழுதுபட்டு மனிதத்தைச் சீர்ப்படுத்திப் பாதுகாத்துத் தருவதே கடத்திரக் கட்சியின் முக்கியமான நோக்கமாகும். காங்கிரஸ் கட்சி கொண்டு வந்த 'திருத்தங்களால்' அந்த உறுதிமொழி உயிரற்றுப் போன விஷயம் யாவதும் அறிந்ததே. அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்துக்கு மீண்டும் உயிரூட்டுவதே கடத்திரக் கட்சியின் இலட்சியமாகும்.

அரசியல் நிர்ணயச் சட்டம் அரசாங்கத்துக்குக் குறைந்த அளவு அதிகாரமே அளித்தது; பூரண அதிகார உரிமை அளிக்கவில்லை. ஆட்சி உரிமையை அடையும் எந்த அரசியல் கட்சியும் பார்க்கிறதென்பதும் அதுமேயுடன் நிர்வாகம் நடத்தலாம்; ஆனால் மக்களுக்குத் தந்திருக்கும் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் அதிகாரம் அரசாங்கத்துக்குக் கிடையாது. தொழில் நடத்துவதற்கும், நிர்வாகமான முறையில் சேர்த்துக்கள் சேர்ப்பதற்கும், அவை பரிந்துரைகளால் பாதுகாத்துக் கொள்ளவும் மக்கள் பெற்றுள்ள உரிமைகளில் அரசாங்கம் தலையிடக் கூடாது என்பதே அரசியல் சட்டம். ஆனால் கட்சியின் தயவினாலோ, அனுமதியினாலோ மக்கள் பெற்றவை அவ்வ இந்த உரிமைகள். அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தினின்றே அரசாங்கம் பெற்றிருக்கிறார்கள். எனவே எந்தச் சர்க்காரும் அவற்றைத் தீண்டு வதற்கில்லை. மக்கள் இந்த உறுதியை நிறுத்து விட்டால் ஆளும் கட்சியின் கொள்கைகளோடு ஆளாதி விட வேண்டியதுதான். ஐந்தாவதென்பது கற்பனையில்தான் இருக்கும்.

இன்று காங்கிரஸ் கட்சிவாவது தன்னை யாகும் அவசரக் முடியாது. அவசரப் பொறுதியில் என்று எண்ணுவதால் இந்த உரிமைகளின் அவசியத்தை உரை மறுக்கிறது. மக்களுடைய உரிமைகள் எவை. அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்கள் எவை என்பதில் விவாதமோ ஐயமோ ஏற்பட்டால் அதைத் தீர்க்கும் பொறுப்பை அரசியல் சட்டம் நீதிமன்றங்களுக்கே அளித்திருக்கிறது. எனினும் நீதிமன்றங்களின் அதிகாரப் பொறுப்பையும் தனதாகக் கொண்டிருக்கிறது காங்கிரஸ் சர்க்கார். இந்த நிலைவிடுத்து நாட்டை மீட்டு, மக்களுக்கு அவர்களுடைய உரிமைகளைத் திரும்பத் தருவதே கடத்திர இயக்கத்தின் முக்கியமான நோக்கமாகும்.

மக்கள் தங்கள் சுதந்திரமான போக்கிலேயே சுயீட்சத்தை அடைய வேண்டுமென்பதுதான் கடத்திரக் கட்சியின் அடிப்படைக் கொள்கையாகும்.

மக்கள் தங்கள் திறமையில் தாங்களே அவதம்பிக்கை கொண்டு, எதற்கும் அரசாங்கத்தையே நம்பி யிருக்கும் அடிமை மனப்பான்மையை வளர்த்து விட்டது காங்கிரஸ். காந்தியடிகளின் கருத்துக்களுக்கு முற்றிலும் மாறுபட்ட இந்தக் காரியக்கிரமத்தை மாற்றுவதே கடத்திரக் கட்சியின் பணிவாகும்.

எந்தக் கட்சி பதவியிருந்தாலும் சரி. அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்துக்கும் நிர்வாகத்துக்கும் வரம்பு விதிக்க வேண்டும்; தனி மனிதர்களின் ஆக்கத் திறனுக்கும், ஆற்றலுக்கும் வலக்கொளிக்க வேண்டும்; இவற்றைப் பெற்றுள்ள மக்கள் கடத்திரமாகத் தொழில் புரிய முடியாதபடி அவர்களைப் பெர்மிட்டுகளுக்கும் கூடுதல்களுக்கும் ஆட்படுத்தக் கூடாது என்பதே அதன் கருத்து. இப்படிச் செய்வதால் எந்தக் கட்சி ஆட்சிப் பிடித்துக் கூந்தாலும் மக்கள் கடத்திரமாகவும் சந்தோஷமாகவும் இருந்து தேசம் சுயீட்சம் அடையும்.

வலக்கொளையைக் குறைத்து, விடையாதி களை மட்டுப்படுத்துவது கடத்திரக் கட்சியின் மற்றொரு முக்கியமான குறிக்கோளாகும். காங்கிரஸ் கட்சி உடனடியாகப் பலன் தராத பிரம்மாண்டத் திட்டங்களை வகுத்து அவற்றை நிறைவேற்றுவதற்காகச் சிறுசிறு செயலும் பணவீக்கம் காரணமாகத்தான் விடையாதி கள் ஏற்புள்ளன. புதுப் புது வரிகள் விதிப்பதும் இந்தத் திட்டங்களைச் செயலாக்கத்தான். கடத்திரக் கட்சிக்கு ஆதரவு தந்தால் தடைமுறைக்கு இடமாத் திட்டங்கள் இரா; வரிகளும், விடையாதி குறைவும்.

அரசியலிலும் சரி, பொருளாதாரத் திலும் சரி நாட்டின் போக்கை நிர்ணயிக்கும் அதிகாரம் ஒரு சிலர் கைகளில் குவித்து வருவதைச் கடத்திரக் கட்சி எதிர்த்து. இன்று இந்த அதிகாரங்கள் கம்யூனிஸ நாடுகளைப் போல் நம் நாட்டிலும் ஆளும் கட்சியின் கைகளிலேயே உள்ளன. ஆனால் அந்தக் கம்யூனிஸ நாடுகளில்போல் பவாதாரத்தை உபயோகித்து வேலை வாங்க நம் சர்க்காருக்குச் சாமர்த்தியம் இல்லை. எனவே கொடுங்கொள்ளையோடு திறமையின்மையும் கலந்து கொண்டு வேலை செய்கிறது. தேசியப் பொருளாதாரத்தைச் சர்க்கார் சர்வாதிபத்தியத்திலிருந்து மீட்கச் சுதந்திரக் கட்சி உறுதி கொண்டுள்ளது. காங்கிரஸின் பொய்ச் சோஷலிசத்தைத் தோல்வியுறச் செய்வதே கடத்திர இயக்கத்தின் நோக்கம்.

உற்பத்தி, விநியோகம் இவை தேரண. சீரான முறையில் நடைபெறு

வின்றலவா என்று சர்க்கார் மெத்
பார்வை செய்ய வேண்டும்; தானே
விபாபார அமைப்பை நிர்ணயிப்
படுதல், அவ்வது நேரடியாக வர்த்த
கத்தில் ஈடுபடுவதோ தவறு என்பது
கத்திரக் கட்சியின் கொள்கை
பாகும். மக்கள் நடத்தும் விபாபாரம்
அவ்வது தொழிலில் ஊழல்கள் இருந்தால்
அவற்றைச் சர்க்கார் திருத்த முடியும்.
சர்க்காரே அவற்றை எடுத்துக்கொண்டு
விட்டால் அதில் ஏற்படும் ஊழல்களைக்
கண்டிக்க யாரும் இல்லை. பார்வி
மெண்டோ, மத்திரி சண்டியா கன்
காணிக்க முடியாத வார்ப்புறவுகளை
திருதி. சேட்டாரீய்லாமல் விண்
செவவு செய்யும் திட்டங்களைக் கத்த
திரக் கட்சி கண்டிக்கிறது. தனிகார்
தனறயில் நடைபெறும் விபாபாரத்
துக்கு முடிந்த அளவு கத்திரம் அளிக்க
வேண்டுமெனவும் கருதுகிறது. விபா
பாரிகளுக்குள் ஏற்படும் போட்டியினால்
விவசாயிகள் நியாயமான மட்டத்தில்
நிற்கும்; போட்டி யில்லாமற் போனால்
ஏகபோபிகள் இருப்பதே சட்டமாகும்.

உற்பத்தி அதிகமாகும் தான் பொருளா
தார வாழ்வு உயரும். உற்பத்தி
பெருக வேண்டுமானால் உற்பத்தியில்
ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கு ஊக்கம் இருக்க
வேண்டியது அவியம். 'யாருக்காகவோ
வேலை செய்யவில்லை; சர்க்காருக்காகத்
தொழில் நடத்தவில்லை; நம் தன்மைக்
காகவே உழைக்கிறோம்; நம்முடைய
உழைப்பின் பலன் நமக்குக் கிட்டும்'
என்ற உணர்ச்சி மக்களுக்கு உண்டாகும்
வகையில் உற்பத்தி பெருகாது. உழவு,
ஆலைத் தொழில் இரு துறைகளுக்கும்
இவ்வண்ணம் பொருத்தும் என்பதே
கத்திரக் கட்சியின் கருத்து.

சமுதாயத்தினுள்ள உயர் பழமற்ற
வர்க்களாகிவிட்ட பாதுகாப்பது கத்திரக்
கட்சியின் திட்டத்தில் அடங்கியுள்ளது.

இடர்கள் மலிந்துள்ள சூழ்நிலையில்
ஆபத்துக்களைத் தாழிவமாக எதிர்த்துப்
பணி புரிந்து நாட்டுக்கு உண்டான படைப்
பவர்கள் விவசாயிகள், அவர்களுக்கு
'போனஸ்' அளித்துப் பாராட்ட வேண்
டுமையல்லாமல் வரி கோடுவது முறை
யல்ல என்று கருதுகிறது கத்திரக்
கட்சி. எனவே நிலவரினை நீக்கி விட
வேண்டுமென்கிறது. கத்திரக் கட்சி
பதவிக்கு வந்தால் உடைமைக் கணக்கு
களைப் பாதுகாப்பதற்குத் தேவைப்படும்
அளவுக்கே நிலவரி விதிக்கப்படும்.

மக்களை நல்வழிப்படுத்துவதில் மதங்
களுக்குள்ள சக்தியை உணரும் கத்திரக்
கட்சி, சமயங்களுக்கு உரிய இடம்
தேடித் தர விரும்புகிறது.

எவ்வாவற்றுகளும் மேலாக, எந்த நன்மை
அரசாங்கமும் தவறான வழியில் செய்

வாமவிரக்ட ஒரு கதுவான எதிர்க்கட்சி
தேவை என்பது கத்திரக் கட்சியின்
கொள்கை. அதிலும் ஊழல், ஏக-கட்சி
ஆதிபத்தியம், பாரபட்சம் முதலியவை
சுழித்து வளர வழி செய்யும் காங்கிரஸ்
கட்சியை எதிர்க்க பலமான ஓர்
எதிர்க்கட்சி மிகவும் அவசியம் என
அது கருதுகிறது. ஜனநாயக இயத்திரத்
தின் இந்த மூலவியமான அங்கத்தைத்
தருவதற்காகவே அது செயலாற்றுகி
றது.

கைவசமுள்ள அதிகாரத்தைப் பிர
யோகித்து ஆணி கோர் கல்வி கோர் விட்டு
வேருன்றிக் கொண்டிருக்கும் காங்
கிரஸை எதிர்க்கப் போதிய அவ
காசமோ, திரவிய பலமோ கத்திரக்
கட்சிக்கு இல்லை. எனினும் தனது இலட்
யிவத்தினுள்ள தர்ம பலம் ஒன்றையே
தம்பி இந்தக் கத்திரப் போராட்டத்
தில் அது குதித்திருக்கிறது. செய்வதெத
வும் செய்வார்களையும் கொண்டு காங்
கிரஸ் மூட்டியுள்ள கொக்கப்பினைப்பின்
பிரகாசத்தைக் கண்டு மக்கள், பூர்விகளைப்
பொன் அடில் மயங்கி விழுந்து மாயக்
கடாது; கத்திர தீபத்தில் துணை
கொண்டு கபிச்சப் பானத்தில் அவர்கள்
செய்வ வேண்டும் என்பதே கத்திரக்
கட்சியின் பிரார்த்தனை.

கடந்த இரண்டாண்டில் தான் பெற்
றுள்ள வளர்ச்சியைக் காணும்போது
இந்தப் பிரார்த்தனை ஈடுபற இடமுண்டு
என்ற நம்பிக்கை கத்திரக்கட்சிக்கு
ஏற்படுகிறது. ஜனநாயகத்தில் இரண்டு
முனைகளில் நிற்கும் கொண்டாடுகளை
ஆதரிப்பவர்கள் தனித்தனியே பிரிந்து
நின்று போராட வகை செய்து விட்
டோம் என்பதில் அது பெருமைப்
படுகிறது. இந்தப் பெருமையுடன்
இம்மாதம் 23-விர்த்து 28-த் தேதி
வரை ஆக்ரா மாநகரில் கத்திரக்
கட்சியின் அகில இந்திய சம்மேளனம்
உருகிறது. இதில் ராஜாஜி உள்படக்
கட்சித் தலைவர்கள் பலரும் கலந்து
கொள்கிறார்கள். இந்தச் சம்மேள
னத்தை ஒட்டி வெளியாகும் 28-த் தேதி
விட்ட கல்வி இதழிலிருந்து ஐந்து
வாரங்களுக்குத் தொடர்ச்சியாகக் கத்த
திரக் கட்சியின் தேர்தல் அறிக்கையும்,
அதன் விளக்கமும் பிரசுரமாகும் என்
பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்
கொள்கிறோம்.

ஒரு விஞ்ஞாபனம்: விடுதலை வாழ்வை
நாடும் தம் வர்க்கர்கள் யாவரும் இந்தத்
தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தை ஒரு மகா
சாண்மமாகக் கருதி அதனை நாடுமங்கி
தும் பரப்ப வேண்டும். அதன் மூலம்
ஜனநாயகத்தை பலம் பெறச் செய்து
காப்பாற்ற வேண்டும்.

என்ன சேதி?

புள்ளியர் (அங்கு)கோயல்

இத்தொகை ஐந்தாண்டுக் திட்டம் களை வகுப்பதில் ஒரு பெரும் கடைபிடிக்க வேண்டியது புள்ளி விவரங்கள் இவைக்காததே என்று ஸ்ரீ பி. என். மோகனாசுரம் அவர்கள் சமீபத்தில் பேசியிருக்கிறார். பரந்த விரித்த இந்த திட்டம், மக்களில் பெரும்பாலோர் அபிவிருத்தி பெற்றிருக்கிறார்கள். தகுந்த நலிவுப் புகள் வைத்திருக்கிறார்கள் அநேக விஷயங்களில் சமீபத்தில் புள்ளி விவரங்கள் சேகரிக்க முடியவில்லை. நாட்டிலுள்ள அனைத்து உதவிகள் இந்தப் புள்ளி விவரங்களின் அடிப்படையில் தான் வழிகாட்டுகின்றன. பற்றிக் திட்டமிட முடியாமல் தவிரும் தமது திட்டங்களில் அவை கோவத்துக்கு இன்னமும் ஒரு காரணமாகக் கொள்ளலாம்.

ஸ்ரீ மோகனாசுரம் அவர்கள் வேறொரு தகவலும் வெளியிட்டார். அதாவது ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட குழுவினர் புள்ளி விவரம் சேகரிக்கும் போது அவை ஒன்றுக்கு ஒன்று மிகவும் மாறுபட்டிருக்கக் காணவில்லை. மத்திய இலாகாவிலுள்ள அதிகாரிகள் நேரடியாகப் புள்ளி விவரம் சேகரிப்பதில் ஈடுபடுவார்கள். இவை சமயங்களில் சர்க்காரை அரசாங்கம் காப்பற்ற வேண்டியதாகக் கொண்டு புள்ளி விவரம் சேகரிக்கிறது. சில தனி நபர்களும், பத்திரிகைகளும் அநேக இயங்குகள் புள்ளி விவரம் எடுப்பதும் உண்டு. இவை ஒன்றை ஒன்று வித்தியாசப்படுகின்றன. சர்க்கார் எந்தப் புள்ளி விவரத்தை ஒப்புக் கொண்டு, எந்த அடிப்படையில் திட்டம் வகுக்கிறது என்பதைக் கவனிக்க வேண்டி வருகின்றதல்லவா? இந்த அம்சத்தில்தான் கார்டினல் ஆர்ச்சிபிஷ்போக்கு தாமசுமாமாக் காண்பட்ட

விதம். தான் விருப்பம் திட்டங்களைச் செயலாக்குவதற்கு எந்தப் புள்ளி விவரம் சேகரிக்க வேண்டும், அதைப்போல அதை ஏற்றுக் கொள்வது வழக்கமாகி விட்டது. எனவேதான் சமீபத்தில் உற்பத்தி, தொழில் போன்றவை இவை பற்றி ஆர்ச்சிபிஷ்போக்கு தமது பார்வைகள் மீது திட்டம் தீர்வுக்குச் செல்லும் பொருத்தமாகக் காணப்படுகின்றன. அநேக சர்க்காரால் புள்ளி விவரம் எடுக்க தியாயிக்கப் படுவதற்கும் அதன் உள்நோக்கத்தை மனத்தில் கொண்டு 'உள்ளம்'களை உருவாக்குகிறார்கள் என்ற துறையும் நாட்டில் வளர்த்து வருகிறது. இதை வெளியில் காணப்படுகிறது. 'புறநாடு' என்பதில் புற்று வளங்களுக்கு அளவு பற்றாது, பச்சைப் புறநாடு. புள்ளி விவரம் என்பதில் என்ற ஆங்கில வார்த்தையின் மீது வளக்கு வருகிறது.

மேட்டாம் ஒருமையாடு!

இவை மனம் பொய்யிடு துக்கியத்தைக் குறிப்பதற்கும். ஒவ்வொரு மட்டுமின்றி, மக்களைத் தக்கவைக்கும்படி, ஆண்டவனோடு இணைக்க அது ஒரு உபாயம் என்று கருதிய உபாசகர் மனம் வளர்த்து வருகிறது. இன்னும் தம் தனிமனத்தைச் சேர்த்து சமீபத்தில் கிறிஸ்தவர்கள் சிலர் எழுட்ட சமீபத்தில் மட்டுமின்றி துக்கியத்தான் இணையையும் நன்றாக விளக்குகிறது. உபாசகர் கலை வளம் தெரிந்தும், தென் நாட்டுக் கலையை வளர்த்தும் பரப்பி, எல்லோரும் ஒரு கலை நுட்பத்தினர் என்று உணர்ச்சியை மக்களிடையே தோற்று வித்த வருவதைக் காண்கிறோம்.

எனவே இவையின் மூலம் இத்திட்டம் துக்கியத்தை மீதுபெறச் செய்வது பற்றி அநேக இத்திய ரேடியோவில் எட்டாவது சமீபமானத்தில் உப

**தங்கு தடையில்லாமல்
கவர்ச்சிகரமாக எழுத...**

5 மங்காத நிறங்களில்

சினிமா & பங்குதர்.

சுவிஸ் இங்கு

ஜனாதிபதி டாக்டர் ராஜாகிருஷ்ணன் அவர்கள் கூறியிருப்பதை வரவேற்கிறோம்.

எனினும் உபஜனாதிபதி அவர்கள் ஒரு படி மேலே சென்ற விட்டார். 'சங்கீதத்தினால் ஒருமைப்பாடு' என்பதிலிருந்து 'சங்கீதத்தினாலே ஒருமைப்பாடு' என்பதற்குச் சென்ற விட்டார். 'கர்நாடக சங்கீதம், இந்தியத்தான் சங்கீதம் என்ற பிரிவுகள் மன்றத்து இத்திய சங்கீதம் என்பது உருவாக வேண்டும்' என்று அவர் கூறியிருக்கிறார். 3ம் மூன்றை இதை முதல்கண் இரண்டாம் இய்வாறு ஐக்கியமாகுமானால், அதிபாடு அந்தப் புராதனக் கலை, மான்ருடோக வேண்டியதுதான். இவ்விரு இளை வழிகளும் கனிப் பன்மையுடன் பொருத்திவரவேண்டும். அவற்றை உள்ள படிபெற போற்றி வளர்ப்பதுதான் உண்மையான கலைப்பணிவாகும். இரு வேறு கலைகளைப்போ, வண்ணங்களைப்போ கலப்பதால் அவற்றின் கனிச் சிறப்புக் கள் அழிந்து ஏற்படும் குழப்பமான விளைவைப் போலத்தான் இத்தச் சங்கீத பத்திகளாகக் கந்தோதயமே கோரும்.

எனவே பாட்டை அதன் பாட்டுக்கு விட்டு, அதில் ஒருமைப்பாட்டைக் கலைக் காமவிரும்பு தான் புத்திசாலித்தனமாகும்.

அக்காரக் குறையடி

பிரிட்டனிலிருந்து 'விக்கராத்' என்ற விமானத் தாங்கிக் கப்பல் இந்திய ராணுவத்துக்காகப் பெற்றிருப்பதைப் பேரிதழைத்திற் சென்றிருக்கிறது. படகுகளால் பிரகரமாகி விடுகின்றன. இந்த விமானத்தாங்கிக் கப்பல் அவசரத்தால்தான் என்ற கேள்வியை, ஒரு பக்கம் வைத்து விட்டு இந்த வரவேற்பு வைப்பைத்தான் பற்றிக் கொஞ்சம் பார்க்கலாம்.

சர்க்காரின் மாரீரானும் திறமையும் திறமும் ராணுவமானது கட்சிச் சார்பற்ற ஜனாதிபதிக்குத்தான் இதரடியாகக் கட்டுப்பாட்டிருக்கிறது. எனவே ராணுவம் குறித்த சடங்குகளோட்காம் ஜனாதிபதின் பொறுப்புக்களின் சீரே வரவேண்டியாகும். இத்தப் பொறுப்பை இன்று பிரதமர் அவர்கள் ஆற்றுவதென்பது முறைமையான காரியமல்ல. இத்த முறைமேட்டை தம் மக்கள் கவனிக்கக் கூட இயல்பு என்பது, 'கட்சியே சர்க்கார்; சர்க்காரே தேசம்' என்ற மாயத்தைக் காங்கிரஸ் சர்க்காரால்தான் எவ்வளவு தூரம் பரப்பி விட்டது என்பதற்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டாகும். நிவரணமாகப் பார்க்கலாம். காங்கிரஸ் கட்சியுடன் பிரிக்க முடியாமல் தோன்றி, கொள்ள இன்ன பிரதமர் அவர்கள் கதந்திர - குடியரசு இவ்வுகலில் கொங்கோட்டை வில் ராணுவ மரியாதைகள் பெறுவதும் உப முறைமாகாது காங்கிரஸ் சர்க்கார் அன்றி வேறெந்தக் கட்சி ஆட்சி செலுத்தினாலும் இத்த மாயப்பாடு தெய்வென்ப முக்கூறு.

ராஜாஜின் தடையம்

இப்பாது 153 தேதியன்று ராஜாஜி கூட இந்திய கற்றுப் பரணம் முதலாத் தொடங்கியுள்ளார். ராஜாஜி தாமஸ், பஞ்சாய், உத்தரப் பிரதேசம் முதலிய ராஜ்யங்களில் பள்ளம் டுடல் களுக்கு விஜயம் செய்துவிட்டு 153ம் பார் மத்தியில் தமிழகத்துக்குக் திரும்புகிறார். இந்தத் தள்ளாத காலம் இவ்வளவு விவரானதோடு கூடும். பிரதமரின் திட்டத்தை அவர் மேற்கொண்டிருப்பதைக் காணும்போது தரிமத்தை நிலை தாட்டுவதில் அவருக்குள்ளே பேராசிரியத்தை விளக்கிறோம். அத்தப் பேராசிரியம் பவணிக்காரம் போகாது என்ற துறிக் கைகளைப்போ பெறுகிறோம்.

கோயாஸ் பல்பொடி

பல் வலி, பல் அரிசை, வாய் காரற்றம் பல்வீன் கிரத்தம் வடிதல், குதலிய பல் விபாதிக்க குணப்படுத்தி பக்களுக்கு வெண்மையும்து பணத்தையும் தருகிறது.

எஸ்.பி. எஸ். விஜயம் அன் கோ. 25, கீழ் சாப்பாண்டித் தெரு, மதுரை.

வளர்ந்த கதை

நிகரங்களிலும், ஏன், பிராமன்சு
லும் கூட பூமிமுட்டுகளிலெல்லாம்
சிறுவர்கள் இன்று கிரிக்கெட் பந்தம்
மட்டையும் வைத்துக் கொண்டு விள
யாரும் காட்டுவதைக் காண்கிறோம். தகுத்
தெருவே அவர்கள் மைதானமாக மாறி
விடும்போது பலர் வீட்டு ஜன்னல்களின்
கண்ணாடிக் கதவுகள் பல்லாங்கு உண்டு.
தங்கள் தாயைப் பவுண்டரித் தாக்குதலுக்
குள்ளாகி விடுமோ என்று பயத்து பலர்
தாராளம் செல்லும் பாங்கையே மறத்
றிக் கொள்வதும் உண்டு. சில சிறுவர்கள்
கையில் கொக்கிற சாமாநியெல்லாம்
கிரிக்கெட் பந்தாக சீர்த்து வி
பெயித்து தங்கள் ஆசையைத் தீர்த்துக்
கொண்டிருப்பதைப் காணலாம்.

புறப்பாசில் ஸ்தலம் பெய்த பந்தமும்
இந்தியாவிலும் இங்கிலாந்திலும் இன்
லில் நவம்பர் மாதம் 11-க் தேதியே
விடுத்து ஆரம்பமாகி விட்டது. செருக்
களிலும் ஸாதானங்களிலும் மட்டையும்
பந்தமாகக் காட்டு வளிக்கதவர்களெல்
லாரும் இவ் வீட்டின் அடைந்து விடக்கத்
தொடங்கி விடுவார்கள். ரேடியோய்
பெட்டிகளின் தலைவைத் தொகுத்
கொண்டு கிரிக்கெட் விமரிசைத்ததைக்
கேட்டுத்தொடு தங்கள் விமரிசைப்பதையும்
அவர்கள் அள்ளித் தெளிக்கத் தொடங்கி
விடுவார்கள்.

இப்படி இன்று பங்கிப் பெருகி
வளர்த்திருக்கும் கிரிக்கெட் ஆகிராட்
களில் எப்படி இருந்தது. எப்படி வளர்த்
தது என்பதை அறிந்து கொள்ள ஆவல்
இருப்பது இயல்பானதே!

கிரிக்கெட் விளையாட்டு எப்பொழுது
தோன்றியது என்பதை அறியவிரும்புக்
கொண்டிருக்கிறோம். இங்கிலாந்தின்
கிளாஸ்கோவில் கிறிஸ்துமசுவினாலும்
ஹாக்காஸ்கோவில் கிரிக்கெட் போன்ற
ஓர் ஆட்டம் ஆடி வந்திருக்கிறார்கள்
ஆக, பெண் இரு பாலாரும். பந்து
வயதுக்குட்பட்டவர்கள் இங்கிலாட்
டில் கலந்துகொண்டிருப்பார்கள். அவர்
களுடைய கிரிக்கெட் ஆட்டத்துக்கு
உருண்டையான கார்ட் கட்டை பந்தாக
வும், அசல் மட்டையே மட்டையாகவும்,

தனித்த மரமொன்றை கிட்டுக்கட்டாகவும்
இருத்திருக்கின்றன. பெண் களானால்
பந்தைச் சுழற்றி வீச வேண்டியதில்லை
பந்தை வேகமாக உருட்டினாலே
போதும்!

காட்டவாத்திலே 1788-ம் வருஷத்
திலே பூரி - தாய் விளையாட்டு என்று
ஒன்று இருந்தது. இதில் மூன்று பேர்
கொத்து கொள்வார்கள். இருபத்தியாறு
அடி இடைவெளியில் இரண்டு பொந்து
களை ரஜா அங்குல ஆழத்துக்குத் தோண்டி
ஒவ்வொரு பொந்தின் அருகிலும் ஒரு
விளையாட்டுக்காரர் கைகள் தாடிவன்
திப்பார். அந்தத் தடிக்கு தாய் என்று
பெயர். மரத்துண்டு ஒன்று - இதன்
பெயர் பூரி - ஒரு பொந்தின் பக்கத்தி
லிருந்து கொண்டு மற்றொரு பொந்தை
தோக்கி மூன்றுவது ஆட்டக்காரர் ஒருவர்
விளையாடும். பூரி பொந்துக்குள் நுழை
வாமல் தடி பிடித்திருப்பவர் கருத்து
நிறுத்த வேண்டும். நுழைந்து விட்டால்
மூன்றுவது ஆட்டக்காரர் தடி பிடித்து
ஆடி வந்து சிறுவார். இதிலிருந்து
தாய் ஒன்றுடன் கிரிக்கெட் ஆட்டம்
வளர்த்திருக்க வேண்டும் என்று சிலர்
கருதுகிறார்கள்.

கிரிக்கெட் விளையாட்டை இங்கி
லாந்தில் பிராபல்யப்படுத்திப் புகழெழுகி
ருக் கொண்டு வந்தது ஹாம்பியர்டன்
கிளப்ப்தாம். கிரிக்கெட் ஆடும் வழி முறை
களை வேல்லாம் வகுத்துக் கொடுக்கும்
பணியை ஹார்ட்ஸாம், எம். என். எம். எம்.
ஒன்றுகொண்டன. 1787-ம் வருஷத்தி
லிருந்து அவை அந்தப் பொறுப்பை
நிறைவேற்றி வருகின்றன. பதினெட்
டாம் நூற்றாண்டுக்குப் பிறகுதான் இந்த
ஆட்டத்தை விதி, முறைகளுக்கு உட்
பட்டு ஆடத் தொடங்கினார்கள்.

1808-ம் ஆண்டும் இங்கிலாந்தும்
ஆண்டுரேவியாவும் தேவ் ஆப்பிரிக்கா
வும் சேர்த்து இம்பீரியல் கிரிக்கெட்
மஸ்தாட்டை நிறுவின. பதினாறு ஆண்டு
களுக்குப் பின் மேற்கு இந்தியத் தீவு
களும், இந்தியாவும், நியூஸிலாந்தும்,
இம்மசாதாட்டிலும் சேர்த்து டெஸ்ட்
பந்தவங்களைக் கவத்த கொள்ளும்
உரிமையைப் பெற்றன.

கேட்டமர்க்கா சேத்ரன்

கேட்டமர்க்கா மிக மிக முக்கியமான சேத்ர? நாகபுரியிலிருக்கும் இந்த தமிழன்பர் அடியேனுக்கு ஒரு புது உத்தியோகம் கொடுத்திருக்கிறார். அதாவது "செய்தி சேகரன்" என்னும் என் தமிழ்ப் பெயரை News Collector என்று அங்கிலேயத்தில் மிகவும் அழகாக மொழி பெயர்த்திருக்கிறார்! ஏதோ ஸ்லீயா கவெக்டர் உத்தி யோகமே கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிற போல் என்னுள் மயிற்றது அந்த வேலுக்கு என் துணிவைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். [என்ன தற்போதைய என்று நீங்கள் மூன்று முணுபுது என்பதில் விழுகிறது. என் பெயர் எவர்க்கு அழகா மிகளாமல் பிள்ளை எப்படி விருக்கும்?]

டெல்லியில் நடத்த உலக சிம்மா விழாவில் பிரதம மந்திரி நேரு அவர்கள் பேசுகையில், "உங்களைப்போல் தானும் ஒரு தடிகள்தான். அரசியல் துறையில் எப்பொழுதும் ஏதாவது பதிகைச் செய்து கொண்டிருக்கிறேன். அந்த வகையில் தானும் ஒரு தடிகள்தானே!" என்றாராம்.

முற்றிலும் சரி. இந்திய எர்க்கார் செய்திப் படங்களில் நேருஜிதானே பிரதம மந்திரி! "நேரு இல்லா 'சிங்க ரீல்' பாஸ்" என்ற புதுமொழி உங்களுக்குத் தெரியுமா?

"சொன்னதில் யூனியனின் பெரிய அளவு குண்டுச் சோகைகளைவிடும் விடத்தில் உதிரியக்கூட துள்ளுகள் மூலம் ரஷ்யாவின் வட பகுதியில் ஒரு பிராமமே திரிசுவ மாயியிருக்கக் கூடும் என்ற அமெரிக்க விபுனர்கள் கருதுகிறார்கள்."

அமெரிக்க விபுனர்கள் இவ்வாறு கருதி ஸ்டீடாஸ் போரூமார் அதை சோவியத் விபுனர்கள் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டாமோ?

"உலகத்தாண்டுவாள் ஏழைக் குடும்பங்களில் பொருளாதார உலர்வுக் கால திட்டத்தை மேற்கு வங்க சர்க்கார் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இந்த உதவியைப் பெற்று மக்கள் சிறு அளவில்

வாந்தகம். அங்கு தொழில் நடத்த வேண்டும். அதற்காக உப்பு வரவுக்கு ரூபாய் 2,55,000 ஒதுக்குவது என்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது."

"முதலில் நிதியை ஒதுக்குவார்கள். பிறகு திட்டத்தையே ஒதுக்கித் தள்ளி விடுவார்கள்" என்று உறுதியூர் ஒரு முனிந்த அனுபவசாமி.

"யாதும் துயிரும் ரூபாய் சம்பளம் வாங்கும் அலிகாரியின் மனைவி ஆடம் பரம் இல்லாமல் சாதாரணச் செலவு கட்டி, அடக்கமாக இருக்க வேண்டும், குமாஸ்தாக்களில் மனைவிமார்களுக்கு ஸ்ரீமாதிரியாக நடத்து கொள்ள வேண்டும்" என்று யூனியன் ஸ்டீடாஸை பொதாபகர் கூறினாராம்.

இம் என்ன அலிகாரியா! ஒரு ரூபாய் இவாதார உரிமையையே பாதிப்பதாக அங்கு இருக்கிறது இவரது உற்று! ஓ! ஆரீயின் மனைவி என்பதை எடுத்துக்கொள்வதே விசுவலாந்த செலவாகிவிடும்! மேலும் குமாஸ்தாக்களின் மனைவிமார்களை கட்டும் சாதாரணப் படிவைக்க அபிமானி மனைவி கட்டிக் கொள்ள ஆரம்பித்தால் அப்படி குமாஸ்தாக்களின் மனைவிமார்களை என்னத்தைக் கட்டிக் கொள்வதாம்?

"புதுமைபாள் மூலதனத்தில் படங்களைத் தயாரிக்க வேண்டும். புது தடிகளைப் போட்டுப் படம் எடுக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் பேசப்படுகிறது. ஆனால் புது மூலக்கலைப் பொதுமக்கள் விருப்பவதாகத் தெரியவில்லை! புது மூலக்கலைப் புருத்திப் படமெடுத்தவர்கள் கடைசியில் மூலத்தைத் தோங்கப் போட்டுக் கொள்ள நேருகிறது!" என்று ஒரு பறம்பெரும் தமிழ்ப்பட நடிகர் கூறிவுள்ளார்.

இதை எப்படி ஒப்புக் கொள்ள முடியும்? மக்கள் ஆதரவு இல்லாமலான இந்த நடிகர் முன்னணிக்கு வந்தார்! இவரும் ஆரம்பத்தில் புது மூலம் படைத்த ஒரு புது நடிகராக இருந்தவர் தானே!

"தமிழ்த் திரைப் படங்கள் வெளி தாட்டிலும் திரையிடப்படுமெய்யாரும்,

தந்து தடிக்கர்களின் திறமைபெயர்வாம்
தன்கு வெளிப்படும்" என்று ஒரு
பிரமுகர் கூறினார்.

தமிழ்ப் படங்கள் மீதுத் தமிழ் மக்
களின் மீதும் அவருக்கு என்ன கோபம்!
இப்படி ஒரேவழியாகப் பழி வாங்க
நிலைக்கிறாரே! வேளிநாட்டிலும் மூக்கு
தல்வ பெயர் வரக் கூடாது என்பது
தான் அவரது அபிப்பிராயமா?

தீயுயர்க்கிறார்கள் மாண்டி பிரேமர்
மருத்துவ இல்லம் தலை வளி தீர்க்கும்
தனிப் பெரும் மருத்துவ நிலையமாக
விளங்குகிறது. உடல்நலக் குறைபாடு,
மன நிகைக் கொளாது ஆயிவயங்கும்
தலைவளி ஏற்படுகிறது; உணர்ச்சி மீதுதி
யிலும் கருத்திலும், கல்விதும் உண்
தமை நரர்கள் கருங்குறியின்றன என்றும்
அதனால் தலைவளி வருகிறது என்றும்
அந்த மருத்துவ நிலை ஆராய்ச்சிவாசர்
கூறுகின்றனர்.

அதெல்லாம் சரிதாம், மேற்கூறிய
ஆராய்ச்சிகளிலுமேலே கருவையான
தலைவளி உண்டாகாது என்பது என்ன
தீர்மானம்?

"மேலதயில் மேல் பூக்கிண்ணங்கல்
கூப்புகெய்வாம் இனிமேல் காமம்
கடந்த அயங்காராமாகி விடக் கூடும்,
தீய்கள் துய்விலுதும் சரி, கும்பா விட்டா
துய் சரி, இனி மேல் பூக் கிண்ணங்களுக்
கும் பதிலாக, வர்ண முட்டைகள் வரப்
போகின்றன, பேராசிரியர் தென்கர்
தடத்திய பரிசோதனைகளின் விசுவாசக்
கிடைத்த தீவ முட்டைகளும், பச்சை
முட்டைகளும், வீட்டு வளர்ப்புப்
பிராணிகள் பற்றிய ஆராய்ச்சிக் கழகத்
தில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பேரா
சிரியர் தென்கர் தென் அமெரிக்காவக்
குப் போயிருந்த போது, அங்கே அரோ
கேவியல் என்னும் ஒரு வகைக் கோழி
கள் தீவ முட்டை யிருவதைக் கண்டு
பிடித்தார்; விவப்பித்திய தாதி ஒன்றில்
பெயர் தாங்கிய இத்தக் கோழிகளில்
சிவவந்தன அவர் தென்மணி தாட்டுச்
சாதாரண வீட்டுக் கோழிகளுடன் சேர
விட்டுப் பார்த்தார். அவற்றுக்குப்
பிறந்த குஞ்சுகள் டென்தான போது
பச்சை முட்டை யிட்டன."

"காமம் களி காமம் இங்கேயோ! இனி
மேல் கறுப்புக் கோழி கறுப்பு முட்டை
யிடும்" என்று துய் பாட்டியார்கள்
சொன்னதை வெறும் அத்தைப் பாட்டி
கதைபென்று இன் மேல் வாகும்
சொல்ல மாட்டார்கள்வா?

உறுதிக்கும்
உழைப்பிற்கும்
உத்திரவாத
முள்ளவை
நடராஜா

பிரான்ட்

வினக்கு சிம்ணிகள்

AGI

ஆத்தூர் கிளாஸ்
இண்டஸ்ட்ரீஸ்
பிரைவேட் லிமிடெட்
ஆத்தூர் — சேலம் ஜில்லா.

கலை நிகழ்ச்சிகள்

பனத்தாசனத்தில் வெணை வயிற்
தூக் கிழக் கோட்டாளியும் நற்றுவிடத்
தயாராக இருக்கும் தகப்பனமும் வெண்
ணின் காதுவன் ஏழையாக இருந்து கர
தட்டினை தர முடியாமல் தனிப்பனதையும்
தமிழ் நாட்டுக் கதைகள் பல்வதரிதும்
பார்த்து வருகிறோம். இது போன்ற
ஒன்றிரை பெரிதானவை ஒன்றிதும்
கூடக் கதையும் இருந்து வந்திருந்தென்
றும் ஆச்சரியமாய்க் கையா' ஜெர்மன
னியக் கவிஞர்கள் சிலர் கவிப்பதில்
'புவேரியரலில் ஒரு திருமணம்' என்ற
தலைப்பில். நாட்டிய நாடகம் ஒன்றினால்
சென்றே அன் னும்கள் மன் வக்கி
கட்டித் தாட்டியார்கள்.

செவ்வூர் துறையோர் மூலகணப் பரிமாற்றித்
கொள்வது வேண்டியது தாட்டினர் ஒரு
வாரம் ஒருவர் மூன்று புரிந்து கொண்டு
நிறைவு பாவத்தை வளர்த்தும் கொள்வ
தற்காக எத்தனை மூன்று பரிமாற்றம்
மக்கள் மிகக் கவனமாகவும் இந்த
வத்தியம் இடம் பெற்று விடுவார்கள்.
அந்தோட்டின் எனின் பழக்க வயக்கம்
கொடியும் நிராமியம் தான் வயக்கமும்
இன்னும் அளமக்கப்பட்ட அத்தியந்தி

பல விதங்களிலும் தமிழ் வாழ்க்கை முறை
மூடல் ஒத்துப் போவதால் விளங்கியது.
சமீபாண்டுகள் ஏதுமின்றி மூக பாவந்
களினாலேயே கருத்தளை அழகாக உயர்ந்
திரைகள்.

அடுத்து அமெரிக்காவிலிருந்தும் ஒரு கதம்ப திகழ்ச்சிக் குழுவினர் வரப் போகிறார்கள். தனிகிறத்த அமெரிக்கக் கலாநாயகர் திகழ்ச்சிகளை அய்யநாட்டினர் கண்டு களிக்க வேண்டும் என்று தோக்கத்திலே அமெரிக்க துருப்பதி பிரத்திபெசமாக ஒத்திடுவான் நிதி, இவர்கள் பல ஆகிய தாடுகளைக் கற்றி வர உதவி யிருக்கிறது. அமெரிக்காவில் வாழையடி வாழையாக வளர்ந்து வந்துள்ள இக் கலாநாயகர் அய்யநாட்டின் மன்றத்திலே இம் மாதம் 14-தேதி முதல் 18-தேதி வரையிலே பார்க்கலாம். கலாநாயகருக்கு தனியாக தாங்கி அழைத்து வந்துவர் ஜோடி ஆடம்ஸ். அமெரிக்க கதம்ப திகழ்ச்சிகள் நமக்கு மனாற்றமவில்காத்துடன் அக் நாட்டினருடன் சீரையாக ஒத்துறவை உருவாகிக்க கொள்ளவும் உதவும் என்று எதிர்பார்ப்போம்.

DOI: 10.1002/for

கார்த்திகை மைந்தன்

சீகர்பாளையம், கார்த்திகை' என்று
சேர்த்துச் சொல்வது நம் வழக்கம்.
இரண்டும் ஒன்று சேர்த்தாற் போய்,
கார்த்திகேளையிய நகுலகிடீஸ்தாமஸ்
நிர்மலமயதிதை நாயு, நகுலதணியைத்
தேடி வந்த பாட்டினைய ஒலிவிற அட்
டையிய ஒலியிற் மணியை நித்திரித்
நிகுலநிரமர்.

[illegible]

சுமலாகத் தோன்றினாலும் சுவன்
சரஸ்வதி பொய்க்கை என்ற புள்ளிந்தான்
உருப்பெற்றவன். அதனுத்தான் அந்
நூலுத்தாய்ப்போக்கும் அதிவத் தீயாக

இத்தாலியம் அடிப்பாடுக்கு அருள் கரம்
 மும் கண்ணா இலவ்விடம் கவந்து காண
 மெது. அறிவாண்ட எண்ணும் வளத்
 தின் அடியும் தீவிரம் தேடி வந்து
 கரும் இலவாடி கருவெப்பாங்ளவத்தான்
 வன்வித் திடுமல்கத் கதை அறிவுறுத்துவ
 தாகத் தொல்விளக்கள்!

ஆனால் இங்கே தீவிர கடுமையுடன் ஒயிலாக
கிண்டி, அந்த மனிதனையும் பெருமாவை,

எந்த நேரத்திலும் தீர்மானமாக எழும்பி
நடக்கலாம்! ஈழமக்களே!

சான்று பாடலாவதும் வானியம்மம் கண்ணப் பொறுத்த வரையில் வெறும் நத்தூர விளக்கம் மட்டும்மலை. மூலகம் பிராணிக் தழிதகத்தில் தனிப் பெரும் மூலகம் பிளீனியாக்கி சுவைத்தவரை விட்டுற வகம்

எனவே இத்தத் திருக்காரர் தழிமை
விடுத்தார்.

எத்தனை குதகங்கள் எத்தனை பீரங்கிகள்
எத்தனை அடியைக் எத்தனை சேய்தாக்கு
பெற்றதன் கீதாது போதுமென்று உன் கடன்
பெற்றதன் தரமன் பெற்றதாவதே
என்று இராமனாவதே இறைவனாவோம்!

இப்போழுது எல்லாவகை

டெக்

தேவிரஷ்களும்
கிருமிகளை எதிர்க்கும்
சக்தி வாய்ந்தவை!

டெக் தேவிரஷ்கள் கிருமிகளை அணுமின மாத்திரத்தில் எதிர்ப்பதற்கு பிரத்தியேக முறையில் தயாரிக்கப்பட்டவை. அவை வாயில் நோய்கள் ஊராமல் பாதுகாப்பவை. டெக் ஆன்டி - ஜெர்ம் தேவிரஷ்கள் பல துலக்கும்போதும், நிறகு உபயோகிப்பதற்காக வைக்கப்பட்டிருக்கும்போதும், கிருமிகளை அணுமின மாத்திரத்தில் எதிர்க்கின்றன. டெக் ஆன்டி-ஜெர்ம் தேவிரஷ்களின் கிருமிகளை எதிர்க்கும் இந்த சக்தியானது கடைசிவரை இருக்கும்.

டெக் ஆன்டி-ஜெர்ம் ரெஷ்களின் பலிவது எவ்வளவிற்கு உயர்ந்ததெனவரவகையை பொறுத்தி எடுக்கள் ... தீவிரபற்ற டெக் -லகஸ் என் தொட்டு குழந்தைகளுக்கான "டெக் என்ட்டு" வரை எவ்வளவு தேவிரஷ்களும் உண்டா, டெக் ஆன்டி-ஜெர்ம் தேவிரஷ்கள் மீது நுலா, எளிதும் நுப்புவரகை கத்தம் செய்யக்கூடிய குழந்தைகள் பெற்றிருக்கின்றன. அவைகளின் திறப்பான ஆம்ஸ்களைப் பாருங்கள் ... வெலைப்பாடுகளை கூடிய கைப்பிடுகளை. "பிரமின் கரிப்பிடுகளை. அழகிய கலகார கைப்பிடுகளை... விதவிதமான கைப்பிடுகளை... கவரில் மாட்டக கூடிய அழகான கைப்பிடுகளை உரை! இதனை எம்மியமான கைகளின் டெக் ஆன்டி-ஜெர்ம் தேவிரஷ்களை இருக்கும்பொழுது கிஷ்கள் ஏன் கட்டாக ரெஷ்களை வாங்கவேண்டும்!

டெக் ஒன்றுதான் கிருமிகளை எதிர்க்கக் கூடியது!

ஜான்ஸன் அண்டு ஜான்ஸன் ஆப் இந்தியா லிமிடெட்

அன்புள்ளா

"வினாக்கம். வாரங்கன். தலை
தானே....?"

வாசற்படி மேல் ஏறி நின்று சில
நாளாய் கற்றுமுற்றும் திரும்பிப் பார்த்த
தான். விட்டின் கதவு பூட்டிக் கிடந்தது.
வாரத்தாள் தூணில் தொங்கி, பிணைக்
பூக் பலகையில் பொறித்திருந்த 'கே.
எம். காலிதாசன். எம். ஏ.' என்னும்
பெயரின் கீழே 'அவுட்' என்ற எழுத்
துக்கள் பளிச்செனத் தெளிந்தன. அந்தப்
பெயர்ப் பலகைக்கு மேலே பொருத்தப்
பெற்றிருந்த தெரிவதொரு மரப்பெட்டி
யில் உள்ள கட்டு சில தடவைக் கடி
தங்கள் விடுத்து விடப்பது அதன் கண்
னுக்குச் சொருகல் வழியே காணப்பட்டன.

'விடு காதலிக் கிடக்கிறீர்கள் வாரத்
தன்மை வரவேற்பது?' என்று என்னவில
வெதாளனு மீண்டும் சுற்றி அலைத்துத்
தன் பாரிசுவையச் செலுத்தினான்.
அந்தப் பெரிய வீறும் அதைச் சார்ந்த

விவர வரலாறு
தோட்டமும்
பாழடைந்த
மாதிரித்தோற்ற
மளித்தன. விவர
பாடத்தின்
மேல் போகா
வைத் தவிர
வாறு தவிர
தின் தவிர
ஏதோ சேதித

மடைத்தவருள் ஓரடி மூன் சென்று
பூட்டை இழுத்துப் பார்த்தான்.

"வினாக்கம். வாரங்கன். தலை
தானே?"

இடுக்கிட்ட வெதாளனு பூட்டிக் கிடந்த
பூட்டைச் சட்டென்று விட்டு விட்டுப்
பின்னாக் தகர்ந்து பரபரப்பின் அங்கு
யிங்குலாகத் திரும்பி நோக்கினான். மாரி
முதிர்ந்த வரும் அந்த மங்கலான நேரத்
தில் அங்கு பாருமே இருப்பதாகத்
தெரிவதில்லை.

'என்ன இது. வேடிக்கை எங்கிருந்து
இந்த வரவேற்புக் குரல் கேட்டுள்ளது?
அதற்குப் ஒரு பெண்ணின் குரல் போல்
இருக்கிறதே!' - வெதாளனின் மனத்
தில் அச்சம் புகுந்துகொண்டது. அவன்
அங்கு அத்திருப்பதன் காரணமும், அவ்
விட்டின் சுற்றுப்புறச் சூழலும் அந்த
அச்சத்தை மேலும் வளர்த்தன. ஒரு
மாகத்தனக்கு முன் ஒரு மிமரென்று
இறந்து போன ஓர் இளம் பெண்ணின்
தந்தையைப் பார்த்துத் துக்கம் விளா
சித்துவிட்டுப் போகவே அவன் இங்கு
அத்திருக்கிறான். இத்தியாயித், பூட்டிக்
கிடக்கும் இவ் விட்டினுள்ளிருந்து ஒரு
பெண்ணின் வரவேற்புக் குரல் எழுதிந்
தென்றது.....

நாழிய் தீவற வெதாளனு தன்விட
மிருந்த கதவிவத்தையெல்லாம் கூட்டிச்
சேர்த்து நெடுநில் அறத்திக்கு கொண்டு
அந்தக் குரல் வந்த திசையை
நோக்கிமென்த நடந்து போய்,

விஞ்ஞகம்..

ஜெக சிற்பியன்

வராத்நாளின் வலப் பக்கம் சாத்திரம்
ஒருக்கவித்திருந்த ஒரு சன்னித ஓவல்
படாமல் நின்று பவப்பிராத்தியுடன்
வெண் வாய்ப்பாக்கொள்

'நிரர் - சிக்ஷி நிரர் - சிக்ஷி!'
குய்க்கெனச் சிரித்து விட்டான் சிவ
நாணு சிரித்துக் கொண்டே அந்தச்
சன்னிதப் பரக்கத் தெத்து விட்டத்
தன் பார்வையை மீண்டும் உன்னை
செய்க்கென

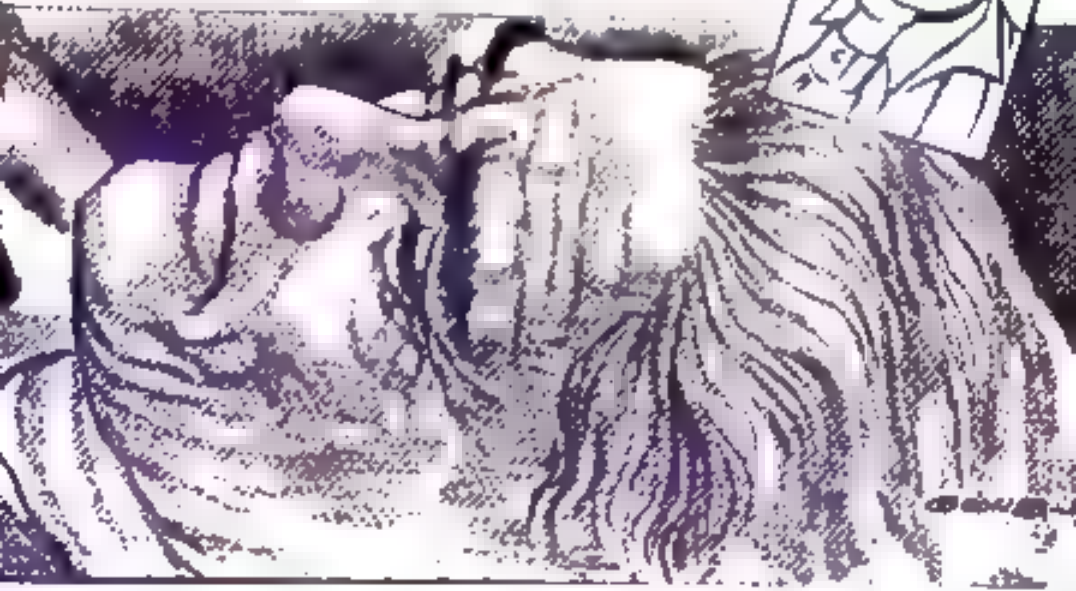
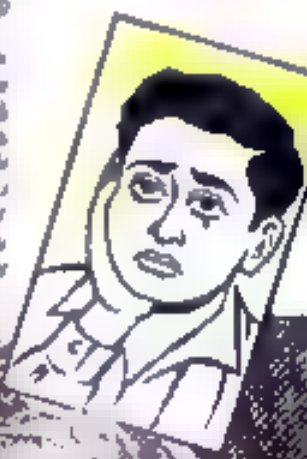
அந்தாள் விளம்பல அடி வலநாண
சன்னியோரம் திறத்துப் பெற்றிருந்த
ஒரு சிவ வாய்ப்பாக்கொள் பித்திரிப்
பூண்டுகிட்டுப் பாவமுதல் உருவாகிய
கண்ணு முன்று தொங்கிக் கொண்டிருத்
தது அந்தக் கண்ணுதான் முடி வளர்ச்சி
பெற்ற பன்னக வினியோகம் ஆக
து. உன் சிறுகவி அந்த அங்கியிலு
மாக அவரை தன் புகழை வினியோ
கம் புகர் பாரகத்துக் கொண்டிருக்கது!

தனக்கன் பெயர் கண்ணுதல்
கொண்டே. தனக்கொருத்தன் உலர்த்
தில் பார்த்தான் சிவநாண முன்
ஆறளையாகி விட்டிருந்தது 'சரி'.
அவர் வகுமலரை இப்படி உட்காரத்
திருப்போம்' என்று எண்ணியவனாய்.
தான் எடுத்து வந்த ஒரு கண்ணாண்
கப்பலா இழுத்துப் பக்கத்தில் வைத்
துக் கொண்டது. வராத்நாளின் விட்டத்
திரையு சாத்திரமியை அமர்த்தான்.
கொண்டப்பட்டிருந்து சென்னிக்குப் பஸ்
ஸிக் வந்ததால் அவன் உ. ம. ப. பொது
வாகக் கிளப்புகிறிருந்தது அத்துடன்.
வந்த உடனேயே காசிரா தலை பார்த்த

முடிவாது போனதால் மனம் மோர்
வுறாது. ஆயினும் அவரை நெருக்கு
தோர் சத்திக்கக் கடிவ அக்க முதல்
விதாபு நெருத்தில் தனக்கொருவன் அது
பலகதை தீவத்துப் பாரிக்கும் போது
அவ விதாபுயின் ஓரம் தன்சிப் போவ
கிக் ஏதோ ஓர் ஆறதம் இருப்பதான
கவனத்திக்குத் தொன்றியது 'அவர் இன்
னும் சற்றுக் தாமதமாகவே வரட்
தே. அவ்வது வராமலே போனதும்
தன்வதுதான்' என்பது போன்ற ஒரு
விசித்திர பகை தீவமிக் சிக்கிய அவன்
இரண்டு கால்களையும் நெருக் தீட்டி,
உடனாய் தாற்காலியோடு சரித்துப்
போட்டுச் சாவுத்து கொண்டு மெக்கக்
கண்ணு முடிவாது

புறம் புறம் அடைபட்டதோ அவர்
புறம் இருந்து கொள்வது கெடுபயல்வன?
நிதுவரைன் தீவிர முயற்சியெய்து. க்
கிப் போட்டு வைத்திருந்த அந்தத் துரை
செழ்ச்சியின் நினைவுகள் கட்டிவிடுத்த
சாப்பிப் சிகிச் கருவியை போல் அவனது
மனம் சரப் சிகிச்
சிகித்ததுக்கொண்டு
கீண்டன

"விடு வாய்வன்
என்னதான் அது
வுன்னவனா இருத்
தாலும் ஒரு மனித
னின் வாழ்க்கையில்
இத்தனை பெரிய
அதிரிச்சிகளை வர
கொண்டு வந்து
கூறிப்போ!" என்ற

ஒருவருப்போடு முகமெனும் அவர். இவன் செறிந்த அலங்காரம் இத்தக் கேள்வி திரும்பவும் தீயாவதானதே ஓராண்டுக்கு முன்னும் இத்தப் பெரிய விடுமி இத்தக் கற்றுப்பெற்ற பழங்குடி எத்தனை சிறுச் சிறப்புகளாக, மதிப்புகள் கவகலப்புகள் விளங்கின? அதைப்பென் லாம் இப்போது கற்பனை பண்ணிப்பெடப் பார்க்க நமதுபாது தீயாவதானதே அது புரண்டு போய் விட்டிருக்கிறது. --

செவதானுவின தாய் மாமனாக வானி தாதன் ஒரு கள்ளுரையில் தமிழ்ப் பேரா சிரியராகப் பணிவாற்ற வகுப்பார். அவச தும்புக்கு மேல் இருக்கும். தத்துவ சித்தியினாலும் தமிழாராய்ச்சியினு மாகத் தம் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொண்டிருந்த அவர். அறிஞர் பேரு மக்களிடையே பெரிதும் மதிப்பு வாய்ந்த வராக விளங்கினார். அவரது தீயவத் துணையாக வந்து வாய்ந்த மாமனிட மும்மாமாகத் தமிழ்ப் பெண்ணினத்தில் தலைம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இவர்களின் நிரே செல்வப் புத்திரியாகப் பிறந்து பெற்றோரின் குறை நலங்களை அக்கரிவையையும் விரித்துக் கொண்டு பரி ஞாந வயது நிரம்பப் பெற்ற அருளுப் பதமையாய் வளர்ந்து தின்ற விஜயா, அந்த வகுப்பினதால் பள்ளிப் படிப்பை நிராக்ந்துக் கொண்டு கள்ளுரையில் சேர்ந் திருந்தாள். இந்த மூன்று பேர்கொண்ட சிறிய குடும்பத்தில் திவவும் அமைதியை யும் மிதிச்செய்யவும் அக்கரிவையைய பாசுத்தையும் காணும் வாகுமே விரிந்து வாராட்டாமலிரார்.

ஆய்லும், எங்கும் எதிதும் ஏதெனும் ஒரு குறை கூவத்துத் தமது அலகோ சத்தியை நீலதாட்டிக் காட்டுவது இறை வனின் செய்கனின் ஒன்றாகவா? மனத் தனலின் எய்விதக் குறையுமின்றி இனி கமையாக வாட்டவாக் கழித்து வந்த காசி தாதலின் உடம்புக்கு அடிக்கடி ஏதெனும் வந்து ஸுந்தாது தாட்கன்வரை பாடாய்ப் படுத்தி விட்டுப் போகாத வடிக்கமாய் விற்று, உள்சத்தின் இன்மைய கொண்டு அதை வெகவாய் வளிக்க விரித்து வந்த அவர், ஒரு சமயம் கடுமையான வயிற்று வளியாய் பிடிக்கப்பட்டுப் படுக் கையில் விழுந்தார். அவரைப் பரிசோ தித்த டாக்டர், வயிற்றின் ஏதோ கட்டி யிருக்கிறது என்று கண்டு அதனை மெர் ஸைவ மேற்கொண்டார். ஒரு மாத காலம் வரை படுகிடையாய்க் கிடத்த காசிதாதன் வயிற்று வளியும் அறுவைத் தவறும் சொக்தமாரி எழுத்து உட மாடத் தொடங்கினார்.

ஆனால், அப்படித் துணைகூடத் தத வாரமே அவருக்குத் திகிரென்று

தூய் வந்து விட்டது. பகலினமான் உடம்பினும் அத்தக் கடுமையான தூரத்ததத் தான மாட்டாமல் மூன்றே தாட்கனில் உயிராபத்தான கட்டத்தை தெருங்கி விட்டார் அவர். டாக்டர் வரும் கிட்டத்தட்ட மூன்றை இழுத்து, 'மன்தப் பிரவத்தனத்தால் இனி ஆகக் கூடியது ஒன்றுமில்லை இதைவந்தான் கருண செய்வ வேண்டும்' என்று மன தீயக்கு வந்து விட்டனர்.

கோமதியம்மாகும் விஜயாவும் புரு வாய்த் துடித்தனர். அவன் உறுக்கயின்றி தூயப் பகலாகக் கண் விழித்துக் காசி தாதலின் பக்கத்தினையே இருந்து பணி விடைகள் செய்து வந்த அவர்களும் தோயானிகள் போல் இளைத்துத் தரும் பாலினர்.

இவ்ருமாதம் ஆறாந் மணிபிருக்கும். ஒன் கரத்து இருன் கரத்து வரும் நேரம். பாதிப் பிரக்கனா தவறிய நிகழ்ச்சிப் படுத் துக் கிடத்தார் காசிதாதன் தலைமாட் டில் சோகைய உருவாய் உட்கார்ந்திருந்த விஜயா, திருவாரகத்தாத மிக மொகியா இனிவ ருமில் பாய்க் கொண்டிருந் தான் காலமாட்டில் கண்ணிரும் கம்பிசை யுமாக விம்பிப் பொருமிக் கொண்டு தின்றிருந்தான் கோமதியம்மான், கட்டி விரக கத்தி உறவினர்களும் தம்பர்களா யாகக் குழறி தின்ற கொண்டிருந்தனர்.

அவறயில் விளக்கு ஏற்றப்பட்டது. இதுவரை கிடமிடக் கரைந்து தின்ற கொண்டிருந்த கோமதியம்மான் ஏதோ திரவ வரப் பெற்றவன் போல் சட் டென்று திரிந்து கவரில் தொகுவிய குரு கண்ணடரைப் பரபரப்புடன் பார்த்த தான் அன்று மூன்றும் பிரதமைத் திதி. வாய் வெழுத்துச் சேர்ந்திருந்த கோமதியம்மானின் முகத்தில் இப்போது ஓர் அசாதாரண நம்பிக்கை பொலி டைர் விட்டது. அவன் மனமான் காவத் திவிருந்து இதுவரை மூன்றும் பிரதமைத் திதிவந்து சகை நேம தீயமகனாடன் முழுநிரதமே வந்துதெய்க் சித்தனினின் முகத்தை நீரிறுத்திப் பிரதமை தரி எனச் செய்வதை வழக்கமாகக் கொண் டவன். இதனால் மாய்க்கப் கெட்டிப் பாடு சித்திக்கும் என்பது அவனின் அசைக்க நுடியாத நம்பிக்கை.

ஆனால், அக்கவறயினம் அவருக்கு அந்த தினமே இங்கி. மரணப் படுக்கை யிக் கிடக்கும் கைவனின் அருகினையே பணிவிடைகள் செய்து வந்ததால், அன்றலுக்கும் பிரதமைத் திதி என்பது அவருக்கு மூன்றுப் பறந்தே போய் விட்டது. ஆயினும், அவ்வயதிராமமே அக்கவறயினம் அவன் மேற்கொண்ட

கடவுள் எல்லா அநுபந்தங்களையும்
எனக் கொண்டிருந்திருக்கிறான் என்ற
தாய் சொல்வ வேண்டும். அதாவது,
பொழுது புலர்ந்தது முதல் இதுவரை
யில் பச்சைத் தண்ணீர் உட அகல்
வாயில் படவில்லை. அவளது எண்ணம்
முழுக்க முழுக்க இவ்வகையில் மீதே
வரீத்துக் கிடக்கிறது....

கொண்டியம்மாள் ஏதோ ஆய்வை
வந்தவன் போல் சட்டென்று திரும்பி,
மொட்டை மாடிக்குச் செல்லும் படி
களில் பசுமையென்று ஏறி விழைந்தாள்.
கற்றிலும் தின்றவர்கள் இதைக் கண்டி
திகைத்தனர்.

பூங்கா இருள் பூங்கா விடத்த மாடித்
தளத்துக்குத் தட்டுத் தடுமாறி ஏறி
வந்த கொண்டியம்மாள் மேற்காலில்
திரும்பிப் பரபரப்புடன் 'தன் பார்வை
வைச் செலுத்தினாள்.

அங்கே -
மேற்கு காலில் விழியில் ஒளித்
துகளால் சிறிது ஒரு சண்டை வரையுக்
கொடு போல் ஈரத்தும் பிறை நிலா
யின் மங்கலாக ஒட்டிக் கொண்டிருப்பது
தெரிந்தது.

இடக் கைவால் தொழுகை அழுத்திப்
பிடித்துக் கொண்டு வலக் கைவால்
மாங்கல்யத்தை எடுத்து இரண்டு பற்றிப்
வாறு அந்தப் பிரதேசத்தைக் கண்
னினமக்காயல் பார்த்துக் கொண்டு
நின்ற கொண்டியம்மாள் தன் வாய்க்குள்
காசுவே ஏதோ லுணைவென்று, கைவி
சிறுத்த மாங்கல்யத்தை ஒரு கண்களி
தும் ஒற்றிக் கொண்டபோது, கீழே
யிருந்து "அம்மா!" என்ற விஜயாவின்
அழைப்புக் குரல் கேட்டுத் திடுக்கிட்டுப்
பதறி மாடித் தளத்திலிருந்து பக்கவில்
பாய்ந்து இறங்கினாள்.

மறுகணம், அந்தப் படிகளிலிருந்து
ஏதோ ஒன்று தட்டென்று ஒருவரும்
எத்தம் கேட்டது. காரோதகச் சத்தி
நின்றிருந்தவர்கள் மாடிப்படியை ஏறா
கிப் பதறித்துடன் ஓடி வந்தனர்..
அங்கே காலைநி உருண்டு நெஞ்சின்
பலத்த அடிபட்ட நிலையில் வெற்றுடன்
பாக விழுந்து விடந்தான் கொண்டி
யம்மாள்!

கீழியில் கீழே விழவாட்டை என்
னென்பது? மரணப் படுக்கையில் விடத்த
காரோதகப் பிழைத்தெழுந்த சொன்
டாரி! சொற்ப நாட்களில் அவருக்குப்
பூரண சுகம் திரும்பி வந்து விட்டது.

காசிநாதன் தம் பீடையில் மறை
வைக் குறித்துச் சொன்னது இதுதான்:
"அவன் காசித்திரியின் வழி வந்த ஒரு
தெய்வப் பெண். என்னுடையத் தேடி
வந்த எமலின் கையில் தன்னுடைய

"நீயா விட்டப் இறங்கினா?"

"பேசுவதற்கு! உங்களுக்கு யாருது
கொண்டு அவர் விட்டுக்கு வந்திருந்தே
இருக்கிறார்... அவர் எங்கேயாவது அகப்
பட்டால் நடவடிக்கை எண்டு பிடித்து
விட்டு உ அழைப்பார்கள்."

உடனாக் கொடுக்கு விட்டு மறைந்து
கொண்டான்...."

மனித வாழ்க்கையில் தீவிரமானவை
கண்ணுரைத்தவரான காரிநாதன், தம்
பீடையில் மறைந்தபின் ஏற்பட்ட தாய்
கொழுத்துக்கொண்ட நெஞ்சில் அழுத்திக்
போட்டு அருகிக் கொண்டு, மேலுக்கு
ஒன்றுமே கண்காணல் மாநிலி நடந்து
கொண்டிருந்தது. ஆயினும், அளவு
வொட்டி அவரின் ஒரு பெரிய மாறுதல்
வெளிப்படை வாகத் தென்பட்டவே செய்
கது. அது அவரது செல்வ நாகல் விஜயா
யின் மீது காட்டத் தொடங்கிய அள
வற்ற பாசப் பரிவுதான். இந்த உலகமே
அவருக்குத் தம் மகளின் கடிவாக
மாநிப் போய் விட்டது!

இப்படித் தம் மகள் விஜயாவை உ
விராகவும் உலகமாகவும் கொண்டு,
அமைதியாக காட்டனைக் கழித்து வந்த
காசிநாதனின் வாழ்க்கையில் விதி
யிண்டு குறுக்கிட்டது. அந்தக் குறுக்
கிட்டின் விளைவு?... "

"விடைக்கம், வாருங்கள், நமம்
தாயை..."

உடனாக் கண் விழித்த விவதாணு
அவசரமாக வழுத்து நின்றுள்.

"தன்னகமே விஜயா!" எனப் புன்
முறுவதுடன் கூறிக் கொண்டே வாசற்
படி மீது ஏறி வந்த காசிநாதன், அப்
போதுதான் அங்கு விவதாணு நின்றுகுப்
பதைக் கவனித்தவரால் மென்மத்த தலை
திமிந்து. "என்ன தம்பி, சொனக்
விவமா?" என்றார் அன்புக் குரலில்.

“கணக்கம், மாமா!” என்று கம்பிய தொயியில் தழுதழுத்த விவதானுவின் கண்கள் கலங்கி விட்டன. உதடுகளைக் கடித்துத் தன் மூக்கத்தை அடக்கிக் கொண்டு தலையிட்டு திண்டிபன் அலங்க.

காசிநாதபெரு எவ்விற உணர்ச்சியை ஏன் காட்டிக் கொள்ளாமல் அமைதியாக அவனைப் பார்த்துப் புன்னகை புத்தார். ஆதலும், அவருடைய பரந்த தெளிந்த மெட்டிய மட்டும் குப்பென விவரிவைத் துளிகள் அரும்பின. “ஹா, தம்பி! கற்று வருகுமென நினைத்தார்? ஹா! இருந்து வருவதாக ஏதோ ஒரு கடிதம் உட்ப் போடவில்லையோ?” என்று அன்புடன் சொல்லிக்கொண்டே உதவைத் திறந்து உன்னை சொன்னார். அவரைப் பின்தொடர்ந்தான் விவதானுவ.

“உட்கார், தம்பி!” என்று ஓர் திருக்கைகலகம் காட்டி விட்டு மறிநெரி அரைக்கச் செய்த காசிநாதன், மூகம் வைக்கா பாயல்வாய் கரணிக் கொண்டு திரும்பி வந்தார்.

“கணக்கம், வாகுங்கன். நான் திரை?” - கூண்டின் குறுக்குச் சட்டத் தின் மீது அங்குமிங்குமாக அங்கு தடை தடுத்து கொண்டே தலையை ஒரு பக்கமாகச் சாய்த்துத் தெள்ளத் தெளிந்த திரைகளில் கொஞ்சியது அந்த அங்குமம்.

“நன்னகரம் விஜயா!” எனப் புது சிரிப்புடன் சொல்லியவாறு குளிர்ப்பதனம் பெட்டியைத் திறந்து ஒரு கொத்துத் திராட்சைப் பழமும் ஒரு வானமும் பழமும் எடுத்து வந்து கொண்டு வந்தான் உதவைத் திறந்து உன்னை வைத்தார் காசிநாதன். நிறகுக்கே அடித்துக் கொண்டு குறுக்குச் சட்டத்தை விட்டு மீட்டி நிறுத்திய கொஞ்சு அகாது உதவாய் இதமாக இருமுறை கொத்திக் கொடுத்த விட்டு, திராட்சைப் பழத்தைக் கல்லியவாறு மெல்ல ருதி அமர்த்து கொண்டு கலவத்து உண்ணத் தொடங்கியது. கூறுவனிறந்து ஒரு கண்ணத்தில் கண்ணிர் எடுத்து வந்து உன்னை வைத்து விட்டுச் விவதானுவின் எதிரே போய் அமர்த்தார். “சும்புளையையும் விடப்படிச் சொரிந்த அமைதியுடன் உன்னைத் துக் கொண்டிருந்தான் விவதானுவ.

“விட்டில் விவசாயி, நூற்றுக்கொடி எவ்வாறும் கடித்தாவே!” என்று பரிசுடன் விவசாயித்தார் காசிநாதன்.

குறுக்கு பார்வைகூடல், “ஆம்” என்று தலையசைத்தான் விவதானுவ. நிறுவன முதலே அவனுக்கு அவர் மீது மிகுந்த அன்பும் மரியாதையும் உண்டு. அவனுடைய படிப்புக்காகவும், படிப்பு முடிந்த பின் பாங்கிசொன்னதில் உத்தியோகம் பெறவும் அவரே பெரிதும்

உதவி செய்தார். அதன் பின், விவசாயி கலப் பெண் பார்த்துத் தம் சொந்தச் சொல்லில் அவனுக்குத் திருமணமும் செய்து வைத்தார். திருமணமான மறு வருஷம் அவன் வேலை மாற்றலாகச் செங்கல்பட்டுக்குத் குடும்பத்தோடு போய் விட்டான். ஆயினும், இரண்டு மூன்று வருஷம் அங்கு பழைத்துச் செங்கல்பு வந்து தன் அக்காவையும் மாமாவுகளையும் பார்த்து விட்டுப் போவதில் தயவுபெயர்ந்தே அவனுடைய தமக்கை கொமதி கம்மால் அகால மரணமடைந்தபோது அவன் தன் மனை மிக்கனோடு இந்த விட்டில்தான் தங்கிவிருந்தான். தமக்கையின் சாக் கடிவகை முடித்துக் கொண்டு கணக்கிப் போன அவன், இவ்விட்டுக்கு வருவது இதுவே முதல் தடவை.

“என்ன தம்பி! ஒன்றுமே போதாமல் மெல்லமாக உட்கார்ந்திருக்கிறாய்? என் மீது கோபமா?” என்று புன்னகையுடன் விவதானுவ் காசிநாதன். “ஆத்திரமும், துக்கமும் அடைத்துக் கொண்டு வர அவரை ருதிட்டும் பார்த்து விட்டுச் செட்டுண்டு திண்டிபன் குறித்து கொண்டான் விவதானுவ.

காசிநாதனின் பார்வை வேறுபடக்கம் திரும்பியது. அவர் மெல்லக் கண்களை மூடியவாறு, “என்மேல் உனக்குக்கொய்யம் இருந்தால் அது கவறென்று சொல்ல மாட்டேன்” என்று தம் கவரவு அவன் மீது தெரிவித்திருக்க வேண்டிய அந்த மூக்கியே தோன்றி வான் தெரிவிக்காமலே இருந்து விட்டேன்! என்ன சொல்கிறீர் எனட்டே அந்த விவசாயித் தமக்கை என்னை தம்பி ஒரு வாரம் சிடிக்கிறே!” என்று கோர்த்த குரலில்.

“இப்படி தடக்குமென்றுதான் கண்கில் உட திண்டிபனில், மாமா!” என்று விவதானுவ. விம்மலும் பொருமலும்க.

காசிநாதன் இதைக் கேட்டு மெல்லச் சிரித்தார். “விதியின் கரங்களைப் எழுதப்படும் வாகை மிக மிக திரைமே மனது, அந்த எழுதியவனே அதுசெயல் படும் செய்திக்குத் தான் அதனைத் தெரிந்து கொள்கிறான்” என்று கண்கில் மூருவது போல் சொன்னார்.

விவதானுவ அவர் மூக்கையே உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். நிறகு உன் துக்கையை விட்டுச் சற்றே முன் கண் வந்து “விஜயா” மறைவைத் தான் உட்கே உங்களை எங்குத் தெரிப்படுத்த முடியவில்லை. அவன் மோல்ப் படுக்கையில் விடத்தபோதாவது தெரிவித்திருக்கலாம் அல்லவா?” என்று குற்றம் கடித்துவது போல் ஒருவித பட பட்டில் கேட்டான்.

காசிதாதன் இதற்குப் பதிலொன்றும் சொல்வாமல் சிறிது நேரம் மௌனமாக இருந்து விட்டுப் பிறகு தன்டதொரு பெருஞ்ச்சு விட்டவராய்த் தணிந்த தூரில் சொன்னார்: "அவன் எவனிக் நேரய்க்கும் உன்னாகவிடுவே டம்பி!"

இடுக்கிட்டவன் போய் திரிந்த சில தாளாய், "என்ன மாமா! நீங்கள் என்ன சொல்பீரீர்கள்?" என்று அங்கரமாக வினவினான்.

"ஆமாம், தம்பி! அதுதான் நடத்த உண்ணம்!" என்று சொன்ன காசிதாதன் சாய்வு தாற்காலியில் கொர்வுடன் காய்ந்து கொண்டு அடைத்த குரவின் தொடர்ந்து பேசலானார். "அன்று வெள்ளிக்கிழமை. விஜயாயும் நாளும் கன்றுராய்க்கிருந்து விடுவதற்கு நேரத்ததும் சிற்றுண்டியை முடித்துக் கொண்டு வழக்கம்போல் உவாவி வருவதற்காக வெளியே புறப்பட்டோம். ஹிக்காடு காலிவழியே செடுக்க சென்று கொண்டு இருந்த நாய்கள் மாரி ஆறு மணி வரையில் விட்டதட்ட விருகம்பாக்கத்தையே தெருவி விட்டோம். இனிமையும் அமைதியுமான அந்த மாரி நேரத்தில் கம்பிசைப் பற்றிய கைவலான உவர யாடலில் நடைச் சிரமத்தையும் நேரத்தின் கடுமையையும் உணராமல் வருதாரம் வந்துவிட்டதை அப்பொதுதான் எங்கள் னால் அறிய முடிந்தது. ஆயினும் அதற்கு எங்கள் பதற்றமும் கொள்ளாமல் சாலதாணமாகவே திரும்பி வருவோமே. அந்தச் சாலைவின் இரு பக்கமும் புதராக வளர்ந்திருந்த செடிவெடிகளின் பக்கமாக ஈட்டிக்கொண்டு மனம் திடுக்கிடாமல் திரிந்தவாறு குதூகலமாக எங்கேயே வந்து கொண்டிருந்தோன் விஜயா. ஏதோ நித்திரையில் முழிப்பவருக்கிதை உபகாசனில் விசி அன்றியபடி நடந்து கொண்டு இருந்த நான் சட்டென்று சீன்று கற்று ஸ்த்றும் திரும்பிப் பார்த்தேன். அந்த நிச்சலவமான சூழ்நிலையில் எங்கோ ஓர் இடத்திலிருந்து மனோரஞ்சித டீன்சு கைத்த மணம் மெங்காறநீர் மிதந்து வந்து என் தாசிலை வருடிவது. "என்ன அப்பா?" என்று வினவினான் விஜயா. பிறகு, "ஓ... மனோரஞ்சிதப் பூவின் வாசனை எங்கிருந்தோ கமகமக்கிறதே!" என்று அவனுடன் கண்களை அகல சிரித்தான். பாசனையில் வலப் பக்கம் பச்சைத் தேர் போய் பும்மலாக வளர்ந்து தின்ற வாய்க்குக் கொடிகளின் குவியலுக்கு மேலே மனோரஞ்சிதச் செடியின் ஒற்றைக் கிளைபொன்று தலைமீறித் திற்பதை யும், அதன் கரும் பச்சை இலைக் கணுக்களிடையே வெளிர் பச்சை புறமான - தடித்த இதழ்களுடன் கூடிய - இரு

"எனக்குக்கூடத் தெரியாமல் என எங்கோ கவரிக் ஒரு புடவை வாக்வி உட்காடு போட்டிருந்தேன் வைத்திருந்தேன்" அது 'புட' விவரணை இருக்க!"

"புடவைவா! இத்தனை காலமாக உனக்குப் புடவைவாக உவாய்க்கி கொடுத்து அதுதலுப்பால் எவ்வளவு வாய்க் வைத்திருந்த காலாயத் துணிவது அது!"

மனோரஞ்சித மலர்கள் முகவையிற்றி இருப்பதையும் தான் உண்டு விட்டேன். அந்த மலர்களைப் பார்த்ததும் என் மனத்தில் ஏதேதோ எண்ணங்கள் அலை புரண்டன. மனத் மனத்தில் புதைந்து விடக் கூட இல்லை - துன்ப திரிவுகளின் சூத்திரக் கிணறும் சக்தி மலர்களின் மனங்களுக்குத்தான் அதிகமாக இருக்கிறதென்பது என் அபிப்பிராயம். உன் கமக்காக கொமகிக்கு மனோரஞ்சிதம் என்னும் உயர். சட்டென்று எங்கே ஓர் அனாச பிறத்தது. புத்தம் புதிய அந்த மலர்களைப் பறித்துக் கொண்டு போய் அவனுடைய பட்டத்துக்குச் சூட்ட கொண்டு மேன்று ஜனாதான் அது. மலர்கள் எவ்வளவு தான் மேலே மேலே உவார்த்து போனதும் திரைத் திரைகள் கிளர்ந்த தெருப் அற்ப ஜனங்களின் கரப்பிடு இருந்து அவனின் முறுதுமாக விடுபட முடியவில்லை. "உனக்கும் ஒரு பூ வெண்டுமா, விஜயா?" என்று அசட்டுச் சிரிப்புடன் கேட்டுக் கொண்டே அந்தக் கொடியுப் புதரின் அருகில் போய் தின்ற. கைத்தடியின் பின் பக்க வளைவை உவர்த்தி, புதருக்கு மேலே காத்திரில் அனாத்தாடித் கொண்டிருந்த மனோரஞ்சிதச் செடியின் கிளைவை களைத்துக்

விழு தாழ்த்திக் கொண்டு, மறுகைகளால் அங்கிரு பூக்களையும் பறிப்பதில் ழுனைத் தென். அங்னனுத்து பார்த்தபடி எங்கத் தப் பின்னால் வந்து நின்று கொண்டிருந்த வினுயா, நிரென்று கரந்த குரலில் "அப்பா!" என்று கூலிக் கொண்டுே என் கைகளைப் பற்றி் இழுத்து அப்பால் தள்ளினாள். அதிர்ச்சிபெற்று தான் காண பின் குருவில் போய் மடாரென் விழுத் தென். விழுத்த அநே வேகத்தில் எழுத்து நின்று நிதினுடன் திரும்பிப் பார்த்தேன். நான் பூப்பறித்துக் கொண்டு தீவற டுடத்தினிருந்த ஒரு கவிதறவு கை வேகமாகப் புதரில் ஓடி ஁னறத்தது. வினுயா தன் டுடத் காலைக் குலுத்து அழுத்திப் பிடித்தவாறு தட்டிக் கடு மால் வந்து சன் மேல் துலங்கு கைக் தான். இச்சமயம் அங்லுறியே ஒரு காரி வந்தது. அதை பிறத்தி வினுயா அவ் அதில் தாக்கிப் போட்டுக் கொண்டு, அங்லத்திரிக்கு ஁னறத்தேன்?..."

காதிதாதுவின் பேச்சுக்கு குரல் தீவிர
பொலிந்தது. அருகில் அவருடைய உதடு
கள் மட்டுமே பேசுகிறபோது அமைத்து
கொண்டிருந்தது. ஒன்றிரண்டு நிமிஷ
களுக்குப் பின் எட்டென்று திரிந்த
அவன், "ஏன்வ கொம்பென்? ஒன்று
பிழிவிடையா... விஷமம் அல்லவையுமில்லை.
ஏன் உருமையச் செய்கிறீர்கள்? உரு
வழிக்குமே! உருவத்தை குறிக்கிறீர்கள்!
என்னுமேனாத் தேடி வந்த என்னைப்
பைசை அல்ல தன்னுமேனாத் உடைய
கொடுத்து விட்டுப் போய் விட்டார்கள்!"
என்று கூறினார் சாத்திர குரலில்.

தேவர நேர மெனவந்துக்குப் பின்
காதிநாதனின் முகத்தில் பளபள தென்
றும் புன்சிரிப்புங் கன்து குடியேறின்
அவர் காவதானமாக நிறிந்தது. "மன
எட்டி ரவி விட்டதே... இன்னொரு என்
றும் சகலரின் மேல் கொண் டுதலா
கென்று தோன்றிற்று... கொஞ்
தையடிசெய்து நேறாட்டதுக்குப் போக
தம் இரண்டு பேருக்குமாகச் சரப்பாடு
எடுத்துக் கொண்டு வந்து விடு"
என்று கூறினார்.

இரவு உணவை முடித்துக் கொண்டு இருவரும் பழையபடி அந்த அளவையில் வந்து அமர்ந்து சூடுப விஷயமாகப் பலகைப் பேசிக் கொண்டிருந்தனர்.

வந்திருக்கிறேன் என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா, மாமா?" என்று கேட்டான்.

“இப்போ நாமமா! நான் இங்கு வந்த
தாரீஸ்தனது இன்னும் உங்கனிடம்
கொளியாதே தனிக் கொள்.”

அகத்தியாருடைய மூலத்தில் ஒரு பண்டித
வங் தவழ்த்தது. சிலநாளைய தொடர்ந்து
பேசினான். "உங்களுக்கோ வயதான
விட்டது. கட்டுரையிலிருந்து விடை
பாட இன்றும் நான் வர வரவருகிறேன்
தான் இருக்கின்றது என்று நினை
கிறேன். இங்கு தனிமையில் இருந்து
கொண்டும், தனியாகச் சமைத்துச் சா
யிட்டுக் கொண்டும் எகரவாகச் சிரம
பட்டேன். இனி உலகத்துச் சா
யிடம் போனாலும் அவையினால் என்
போலாவை ராஜ்யம் செய்து விட்டு
பொருளில் எங்கேயோடு வருது தனி
அமைதியாக உலகத்தில் சுழிக்கலாமே
இந்த விட்டை விட்டு நீங்கள் கொள்
குவதற்குமேல் இதை இடத்தில் கா
தலம் வேண்டும். இதைத்தான் நான்
வந்ததற்குக் கூறு விட்டிருக்கிறேன். உ
லகமே என் விட்டைப் பாரி அன
தான் உங்களுக்கோ வேறு வந்திரு
கிறேன். எங்கேயோ நீங்கள் வந்து தய
வுடன் அது எங்களுக்குப் பெரிய ஆறு
பாதுவம் உருவாகவாம் இருக்கும்.

தமிழ்நாடு தாழ்வு நிலைகளிலிருந்து மேல்நிலைக்கு உயர்ந்ததாக மாற்றுவதில் தாமதமாகிறது. "ஆமாம்...நாடு தாழ்வு நிலைகளிலிருந்து மேல்நிலைக்கு உயர்ந்ததாக மாற்றுவதில் தாமதமாகிறது" என்று கேட்டார்.

காசிநாதன் மீண்டும் தனகத்துக் கொண்டு அவனைக் குறுப்பாகப் பார்த்து, "சிவதாணு! பணக்கு இந்த வீட்டில் இருப்பதால் எவ்விதச் சமயம இல்லை. எவக்கு வேண்டிய உணவையாவே சமைத்துக் கொள்வதை ஒரு தகவல் பொழுதுபோக்காகக் கொண்டிருப்பதால் அதுவும் எனக்குச் சிரமமாகத் தொன்றவில்லை. மேலும், தான் உட்குப் போன திஷ்டக்கலை எண்ணிக் கவலைப்படும் நிலையை விட்டு வெளிவெறி நீண்ட நாட்களாகி விட்டன. இவ்வெயல் வாய் ஒருபுறமிருந்தாலும் தால் இங்கு தனிவாக இங்கே என்பதை மட்டுமே உணர்ந்து தீர்வப்படுத்திக் கொள்வ விரும்புகிறேன். வேண்டுமானால் அந்த நிலை நேரிடவாகப் பார்த்துக் கொள்வாய்!" என்று கூறிவராத மேகன் எழுந்து போய், புத்தக அமராவிலேயே யிருந்து ஓர் அழிய விறு புத்தகத்தை எடுத்துக் கொண்டு இரும்பு வந்து அமர்த்தார்.

விவரமாக வரவகத்து உட்கார்த்திருந்த சிவதாணு ஆவதுடன் கழுத்தை நீட்டி அவர் கையில் புத்தகத்தைப் பார்த்தான். கொடியான விவர அட்டைவடல் கூடிய கிடுக் குரல் புத்தகம் அது!

கிளிக் ஒன்று இருக்கும் பக்கமாகத் திரும்பி உட்கார்த்த காசிநாதன். அந்தப் புத்தகத்தில் ஏற்கனவே அடைவானம் இருக்கவந்திருந்த ஒரு பக்கத்தை அமைதியாகப் புரட்டிய பார்த்தார். மறுகணம்

"அன்பின் வழிவகு உலர்ந்திடுக..."

நிககத்துக் கிணற் விட்டான் சிவதாணு. காணம், உண்டுகிருந்து கிளி அழகாகக் கிளையைச் சாய்த்து சைத்துக் கொண்டு கன் பவற வானவத் திறந்து இனிய குரலிக் தென்கக் தெனிய இப்படிச் சொல்கி சிறுக்கிவது.

புத்தகத்தை புடி வைத்து விட்டு எழுந்த காசிநாதன், ".....அந்த வார்த்தைகள் புதோல்பேர்த்த உடம்பு!" என்று புன்னகையுடன் கூறிக்கொண்டே போய் ஒரு கறுப்புக் திராட்சையை எடுத்துக் கிளிக் கொடுத்து விட்டுத் திரும்பி வந்து அமர்த்தார்.

சிவ விதாடிகள் வரை அந்த அறை யிலே ஆழ்ந்த திசுத்தம் நிலையது. சாய்வு நாற்காலிக் சாய்த்தவண்ணம் அந்தக் கிளையையே பார்த்துக் கொண் டிருந்த காசிநாதன் மெல்லப் பெரு மூக்க விட்டவராய்க் தனித்த குரலிக் சொன்னார்: "சிவதாணு! இப்போது தெரிந்து கொண்டாயா? தான் இங்கே தனிமையில் இங்கே என்பதை..." என்

"தொடரும் இவர அருதுவதைப் படிக்காதவர்கள் விடவாது. தொம்ப இக்கமலாகவும். காரகாரமாகவும் பித்ததுப் பித்தது எழுதுவார்!"

"தங்கள் சொல்வதைப் பார்த்தால் இவர் மட்டில் 'கவி' 'செலவு' போன்ற எழுதுவார் என்னவல்லாதோருகிறது."

அருமை மகன் விஜயநாதன் இந்தக் கிளைய வாய்க் வளர்த்து. அதற்கு இக் குறுப்பானின் மூதவடிவையச் சொல்லிக் கொடுத்தால். தனக்குப் பின் தன் தத் தைக்கு ஒரு துணை வேண்டும் என்பதற் காகவே அவன் இந்தக் காரியத்தைச் செய்தானோ என்னவோ! அவன் சாக விக்லை, இந்த வீட்டில் இந்தக் கிளியின் கடிவிலே இதோ என்னைப் பார்த்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறான். அவனது சங்கு திறக் கழுத்தில் அணித்திருந்த கருமணி மாலைஸப் போலவே இந்தக் கிளியும் தன் பசிய வண்ணக் கழுத்தில் கருங்கோட்டு தூராய் அணித்து கொண் டிருப்பதைப் பார், தம்பீ! திவனும் வான மான எங்கேப் பார்த்து, 'யுனக் கம், வாரூங்கன் தவந்தானே?' என்று என் மகன் விஜயநாதன் போலவே இத் தக் கிளி கொடுகிக் கொடுகிக் கேட்டும் போது, தான் சஞ்சினை உட்கொண்ட வன் போல் புனகாத்திதம் அடைந்தான். ஒரு மணிதூக்கு இவையிடப் பெரிய இன்பமும் துணையும் வேண்டும்? இது போதும்; இதுவே எனக்குப் போதும்!" அவர் என்னை பணித்துப் பனிக்கிட்டன. மறு தான் காசிநாதனிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு ஊருக்குப் புறப் பட்டான் சிவதாணு.

அடுத்த காரம் வெள்ளிக்கிறுமை கான ஒன்பது மணி இருக்கும். சிவ தாணு காரியாவயத்துக்குக் கிளம்பிக் கொண்டிருந்த சமயம், தத்திச் செவ

கள் வந்து ஒரு தந்தையைக் கொடுத்த
விட்டுச் செல்லும்.

‘காசிநாதன் உடல் தலையிற் படுத்
திருக்கிறார். உடனே புறப்பட்டு வர
வும்’ என்று தந்தியில் துறிப்பிட்டிருத்
தது. ஆயின்கூட விடி எழுதி அனுப்பி
விட்டுத் தன் மகியை விவகாரியலாரம்.
மகன் கோபவையம் அழைத்துக்
கொண்டு உடனே சென்றதும் புறப்
பட்டான் சிவதாஸன்.

ஓராண்டுக்கு முன்னால் அந்த பூன்
சூப் பிணை தானன்று. காசிநாதனின்
மீது எப்படி இருந்ததோ, அதே போல்
இன்றும் காட்சியளித்தது. உறவினர்
கூடும் தன்மக்களும் ஒருசேர வந்து
குழுவியிருந்தனர். வெட்டிச் சாய்ந்த
வாழை மரம் போல் கட்டிகில் படுத்துக்
கிடந்தார் காசிநாதன். நூற்ற ஆறு
புகிலிக்கு மேல் ஜாரம் கனல் பறந்து
கொண்டிருந்ததால் அவருக்குச் சுவப்
பிரக்ஞையே தவிரப் போல் விட்
டிருந்தது.

ஒன்று நாட்களாக அவர் பக்கத்தி
யேயே இருந்து கம் முழுத் திறமைகளை
யும் காட்டிச் செஞ்சை செய்து வந்த
டாக்டரின் முகத்தில் தேரமாக ஆக
அவதம்மிக்கை நிலை ஆரம்பித்தது.
அவர் சிவதாஸனைத் தனியே அழைத்
துப் போய், “என்னுள் இயன்மையான
முயற்சி பார்த்து விட்டேன். இனி
எவ்வயதான் அவரைக் காப்பாற்ற
வேண்டும். ஐக்கக் காசி வரை அவ
ருடைய நிலை உட்கில் ஓட்டிக் கொண்
டிருந்தால் மட்டுமே மேற்கொண்டு
கிண்கை செய்யலாம் என்று முடிவுக்கு
வந்து விட்டது. அவரைத் தேவையக்கு
மருத்து இருக்கிறது. இவ்விரு ஒரு
பொழுது அவரை ஈர்க்குகையாகக்
கவனித்து வாராகுகள்” என்று கூறி
விட்டு மன வேதனையோடு அங்கிருந்து
கிளம்பிச் சென்றார்.

காசிநாதனுக்குரிய ஓராண்டாக
சொத்துக்கள் இனி என்ன ஆகுமோ,
வாரியம் போய்ச் செருமோ என்று கவ
னப்பட்டிருக்க உறவினர்கள் சூப்பில்
கூடிச் சமூகமென்பப் பேசுவாணார்கள்.
மற்றவர்கள் காசிநாதன் படுத்துக்
கிடந்த கட்டிடங்க் கற்றிச் சீன்று கண்
கவனிக்குக் கொண்டிருந்தார்கள். வால்
மட்டிச் சீன்றிருந்த சிவதாஸன் சிறு
பிள்ளை போல் கிம்பிர் கிம்பிர் அழுது
கொண்டிருந்தான். அவரை அவன்
சுதந்திர ஆழ்ந்த அன்புடன் தேறித்திருக்
கிறான் என்பதை அவனுடைய கண்களில்
கிருந்த மனம் திறந்து கொட்டும் கண்
னார் சாட்சி பகர்ந்தது.

இரவு மணி பத்து இருக்கும். எம்
கும் தீர்ப்பம் நிலவியது. அன்பும்

அறமும் சத்திய தெரியும் கொண்டு எம்
னார்க்கும் தன்வராய்ப் பெரு வாய்வு
வாழ்ந்த பேசிய மனிதரோடுவரின் தாய்
நிலன், தம் கண்ணோடிரே - இன்னும்
ஒரு மொ விதாபுகளில் - பறத்தோடிப்
போகப் போகிறதே என்ற காத முடி
வாத அவன் உணர்ச்சியால் தாக்குண்டி
ருக்கொருவரும் நெஞ்சு தெக்கு விட்டு
விசியத் தவிரவித்து நின்று கொண்
டிருந்தனர்.

மனத்தை முறுக்கிப் பிழியும் வித
மாக அங்கு நிலவியிருந்த நீர்ப்பந்ததை
தோடாக வருடிக் கவப்பது போல், மக்
செது அறையிலிருந்து ஓர் இனிய குரல்
எழுக்த ஒலிக்கிறது.

“கவனக்கம். வாராகுகள். தலம்
தானே?”

கட்டிடங்க் கற்றிக் கவ்வால் மரமாய்ச்
சமைத்து நின்று அங்கிருந் தலை
தமிழ்த்து அங்கொளி வந்த திக்குில்
திருப்பினர். அதே காலம், இவ்வகையு
தேரமாக எவ்வித அளவையின்மீ மரக்
கட்டை போல் படுத்துக் கிடந்த காசி
நாதன் மெங்கக் கண் திறந்தார். முகத்
தில் ஓர் அசாதாரணப் புன்னகை தவழ
அங்கித்த அங்கவரையும் அமைதியாகப்
பார்த்தார். பிறகு தம் கால்மட்டிக்
நின்று கொண்டிருந்த சிவதாஸனை
தோடிக் குதோ சமிக்ஞை செய்வது
போல் தரிசமாகக் கவனிப்பாருகை
அமைத்தார். அந்தச் சமிக்ஞையை
அந்தக் கண்மே புரிந்து கொண்டவனுய்ப்
சேரென அடுத்த அளவுக்கு கிரைந்து
செல்லும் சிவதாஸன்.

அங்கே, அவன் கண்ட காட்சி?
கெடிக் கவ்வால் கதவு திறந்து கிடத்
தது. கிறுக்கியைப் பட்டவனென அடித்
தக் நிமிர்ந் அந்தப் பக்கங்க் கிளியின்
கழுத்தை இறைய் பற்றிக் கவனிக்கொண்
டிருந்த ஒரு கறுப்புப் பூனை, என்னல்
கழியே வெளியே பாய்ந்து இருளில்
புகுத்து மறைந்தது!

கிளியின் கிளையாட்டை என்னென்
பது? மரணப் படுக்கையில் கிடத்த
காசிநாதன் மதுபடியும் பிணைத்
தெழுத்து கொண்டார்!

படுக்கையை விட்டு எழுந்து உட்
கார்த்த அவர் புகன் முதலாகச் சொன்
னது இதுதான்: “என்னுமிரைத் தேடி
வந்த எமனின் கையில் அந்தக் கிளீ
தன்னுமிரை சுடாகக் கொடுத்து விட்டுப்
போய் விட்டது! பூனை கடிப்பேய் வந்த
வாசியப் பார்த்துக் கூட, ‘வாணக்கம்,
வாராகுகள். தலம்தானே?’ என்று பண்
புன் வாழேற்ற அந்தக் கிளியின் பெரு
மையை எப்படியி் போதிலும்தென்றே
எனக்குத் தெரியவில்லை!”

ஏழு வைட்டமின்கள் சேர்ந்தது, ஏற்றமிக அருள் பாலுணவு

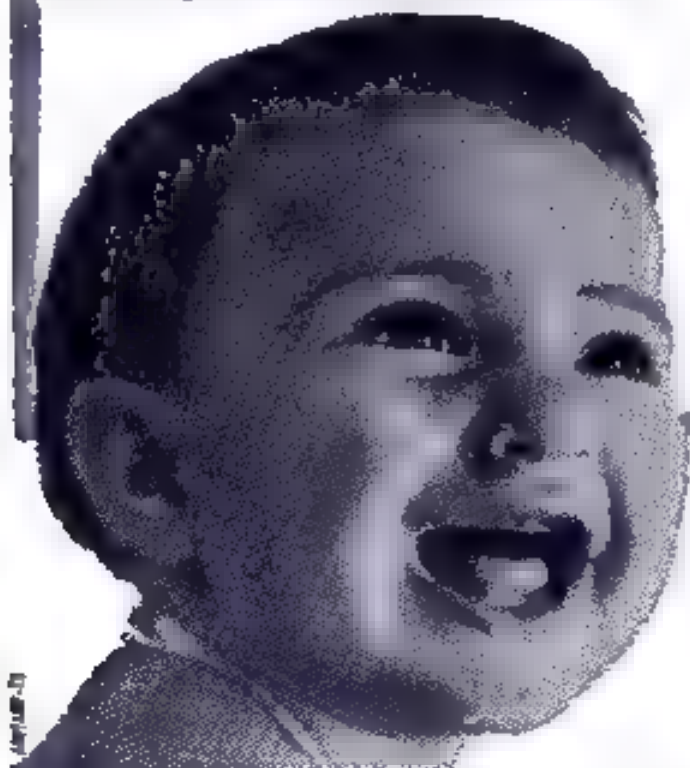

புரத்தத்து திறந்த அருள் பாலுணவு வைட்டமின் ஏ, பி,
பி₂, பி₆, சி, டி, ஆகிய எத்தகையவை, நிபந்தனமறும் கொண்
டது. இந்த வைட்டமின் எத்துமனை சிசிவ, ஆரோக்கியநிக்
வளர்ச்சிக்கு உதவுவதோடு உங்கள் மழலைச் செவ்வந்த
பேரகிலே நிரூபித்து உத்தரிடுகின்றன.

தயாரிப்பாளர்:

மெட்ரா ஃபுடரீய், மெட்ரா பரிசுட சிக், பிறைத்துறை பூங்கா வீ.
ஆன் குதிரை விடுமையாமை. **AMAL** கொண்டு, உன் விடுமையாமை.

உங்கள் குழந்தை விகித சேர்ந்தது... அருள் பாலு உணவுச் செவ்வந்த?

காங்குன்

பாக்கிய ஸ்கந்தம்

ரீதியாகவும் உத்தரவும் கந்துகிக் காதலர்கள், ராதாவின் வீட்டு வேலைகளைக் கவனமாகக் கவனிப்பனர். ராதா-கந்தர் மனமாவதும் ராதாவின் கவனமும் செங்கிலும். அங்கு நின்றுகொண்டு கவனம் தவிர்த்து மாரி விட்டவன் கந்தர்தான் என்பதைக் கவனமாக அறிந்து கொள்கிறார். ராதா பிரசவத்திற்குப் பிறகு வீட்டுக்குப் போகிறார். அப்போது கந்தரின் தொடர்பாகத் தாய்மை அடைகிறார்.

நின்றுகொண்டு கவனம் தவிர்த்த நிழலானதைப் புண்பட்டும் பிடித்து வைத்தாரென. திரைக்கதை நேரத்தோடு அதுவும் கொல்லி வைத்தாற் போல் புண்பட்டதில் இரண்டு பிரதிகள் எடுத்துக் கவனமில்லாமல் ஒன்றும், கந்தர் வீட்டில் ஒன்றுமாக இருக்கச் செய்ததைப் பெரிய உத்தரவாகக் கொள்ள வேண்டியதுதான்! அந்த உத்தி மட்டும் இன்ன வீட்டாகப் படத்தை முடிப்பது சிரமமாகப் போகிறார்கள்!

மனைவி பிறந்த வீட்டுக்குப் போகிறதை மனம், வேலைகளிலிருந்து கந்தர் கவனம் பிரத்தமாக கவனம் வரவருவார் ஆகாமை. தன்மனமையாக அந்தக் காட்சியைப் படத்திலிருந்து விலக்கி விட்டார். அதுவும் கவனத்தின் கவனம் மனம் முழுவதும் பரவிவிட்டது!

படத்தில் முற்பகுதி முழுதும் ஒரே கிளப் பாப்ஸ் இருக்கிறது; பிற்பகுதி முழுதும் அழுது வழிவருகிறது.

தன்மனம்-ஒருவரையே 'அன்புமகன்' என்ற படத்தில் சட்டப் புத்தகங்களிலும் மனைவி கிடம் அடிபட்டவருக்கு, பின்னும் பாத்திரங்களிலும் அடிபடுவதில் அதுபுத்திரத்தோன்றி வருவது என்பதோ, தமக்கு அதுதான்

போகிறது. சட்டப்போம்மீத வேண்டி, அவர் வீடு போடுவது தவிர இருக்கிறது.

"பாக்கியஸ்கந்தம்" என்ற ஆரம்பத்தில் வரும் மனம் மாணவிகள் 'நிகலிக்' கட்டம் கடைசிக் கவனத்தில் போகும் காட்சியையும், மனம் மாணவிகள் ஆட்டப்பாட்டங்களையும் 'அடுத்த வீட்டுப் பெண்' கிளப் பார்த்து வீட்டுப்போம்! கந்துகிக் மனம் மாணவிகளின் குதியும் கொம்மாளமும் கிளக்கக் கடிவதும் இல்லை. மக்களுக்கு மகிழ்ச்சியூட்ட வேண்டும் என்பதற்காகவே இப்படிச் செல்க் கத்துப்பது மிகவும் கொடுமைமாகும்.

"பாக்கியஸ்கந்தம்"யில், கடிப்பின் முதல் கதாவரம் போலும் பாக்கியம் கொண்டுள்ள கிளக்கத்தால் கிளக்கிவிடுகிறது. முடிந்தது, போட்டியுந்து வாரும் கவனமாகக் கத்து அவர் கவனத்தில் கவனம் காட்டி படம் பார்ப்பவர்களுக்கும் கவனம் வைக்கிறது.

கந்தரின் பாடம், திரைக் கதைமீதேயே கவனம் கருவாக கிளக்க. ஒன்று தவிரவருக இருக்க வேண்டும். இக்கிள கட்டப்பாடுகளை இருந்து கொடுவ வேண்டும். அங்கு கிட்டப் போய்த் இருந்து வரவேண்டும், இதில் கத்துமே இல்லை. இரண்டுக்கெட்டான் தினை? அந்தப் பாக்கியை ஒற்றிக்குகும் நேரமே கவனம் காதல் காட்சிகளில் கோபித்தது போல், பிற்பகுதியில் கோக்கக் காட்சிகளில் கோபிக்கக்கூடிய, குற்றம் புரிந்துவிட்ட மனம் பாக்கியமே கந்தர் இடித்துப்போக வேண்டாமோ? இருக்கிக் கட்டத்தில் கவனமில்லாத வீடு பிடிக்கும் தருணத்தில் கட்டக் கந்தர் குடிக்கக்கூடிய! நேரமே கவனம் தவிர வரவேண்டும் பவன்படுத்திக் கொள்ளாத தவிரி விட்டான் என்றுதான் உறுதி வேண்டும்.

அவர் கத்துகி மாணவருக்கு வரும் போது பாத்திரப்பட்ட தொழுவில்கி, அத்தகு வேண்டி

44 டிசம்பர் உடற்கட்டு குறைத்து விட்டது. இனி அவர் தம் பாத்திரத்தை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்.

ச. வி. சரோஜா ராதாமா வகுதிருர்: ஆடுக்காடப் பேசுகிறார்; மிகுக்காக நடை போடுகிறார்; துணிவித் திர்த்து நடப்பாடு கிறார். இவ்வளவு போதாதா? துடிக்கைய் பற்றி அநாவசியமாகக் கவலைப்படுகிறானே?

சுமமா கண்ணடியில் தெலிவுட் நேரத்தும் தன்ருக இருக்கிறது. காதலர்கள் திகிலென

லும் உணர்வாக ஆடியும் பாடும் காட்சியும் தன்ருகப் படமாக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஒளிப் பதிவுக் கைஞர் திரு. சி. பாசுகிருஷ்ணசாஸ்திரி பாரபட்ட வேண்டும்.

"வரகம்பி வந்துவரமா", "மாரியப் போய்தேன் மனக்கதிரே", "காண வந்த காட்சி எம்மா" என்று பாடல்கள் மிகவும் தங்குபடுகின்றன.

"பாக்கியவாசுமி" என ஒரு முழு வேதத்தில் படமாகக் கருவதற்கிடையே.

வெட்டிமேதை

கோபத்துக்கு காரணம்: மேலும் கீழ்

சென்ற 20-10-51 க்கு இடத்தில் சென்னை வானியுள்ள ராஜாஜி அவர்களின் 'என் கோபத்துக்குக் காரணம்' என்ற தலைப்பைக்கொண்ட நேரு அவர்களும், அவர் கைக்களும் பற்றிய மின்சாரப் பத்திரிகையாளர்களாக இருந்து படித்துச் செறித்துப் பார்த்தால் எவ்வளவோ தன்ருக இருக்கும். எவ்வாறோ மிகுந்தும் அச்சிட்டு மக்களுக்கு வழங்க வேண்டிய விட்டுரை அது. ராஜாஜி மட்டுமல்லாது தாமே கொடுத்திருக்கும் காரியங்களைத்தான் காரியங்கள் எரிக்கார் செய்து வருகிறது. இவ்வாறு திணைக்கொண்ட பார்த்தவரும்:

காரியங்கள் எரிக்காரவது காதலித் தந்தையர்களின் பின்பற்றத் தவறி விட்டது. கோபிக்கக்கூடக் கூடாது தாடுவதிலிருந்து கடல் காங்கி அது விட்டிருக்க டீட்டிலும் அவ்வளவிலும் ஏற்பட்ட வகையில் மக்கள் அனுபவிக்க முடியவில்லை. அங்குட வரங்களைக்குத் தேவையான பொருள்களின் விலை காரியம் மேலும் மேலும் ஏதிக் கொண்டு விருக்கின்றன. வலிக் கையாடல் மேலும் மேலும் உயர்த்து கொண்டுள்ளது. கணியப் பிரசு கைக்குத் தீரவு காண முடியாமல் இவ்வளவு ஆட்சியாளர்கள் திணறுகிறார்கள். வேறியில் காதல் திட்டாட்டம் பெருகிறது. கடலியில் உரை பேசிய புள்ளியைப் பிடித்தால்தான் காரியம் ஆகும் என்று கீழ் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மக்களுக்குத் தொழில் செய்யும் எரிக்கார் பின்பற்றின ஆளும் கட்டியில் உண்மை பேசிய புள்ளிகளின் விருப்பம் போய்துடக்க வேண்டிய விருக்கிறது.

மக்கள் தங்கள் புனிதமான வாக்கை வார்த்தைக் கொடுப்பது என்று நினைக்கச் செய்ய இவை போதாதா? குடத்தை 26-10-51

டி. கங்கராஜன்

குந்திக்கத்தின் அறையின்

மேயத்தின் ராஜாஜி அவர்கள் கைவிடல் எழுதியுள்ள 'உண்மை கதந்திரத்தை உருவாக்குவோம்' என்ற கட்டுரையின், 'என் கோபத்துக்குக் காரணம்' என்ற கட்டுரையின் படிப்பவர்களின் மனத்தைப் பரிசுத்தப்படுத்தி உள்ளன. தெய்வ நம்பிக்கை, அதிர்ஷ்ட,

நேர்மை இவற்றைக் கடைப்பிடிக்கும்படி துண்டிப்பதன்.

நாம் எவ்வளவுதான் அவர் தாடுவதில் உடல் காங்கித் திட்டம் கொட்டு மக்களின் பொருளாதாரத் துறையில் அங்கே நெல் செய்து மக்களுடைய மனம் பரிசுத்தமாக இருக்க எங்கும் என்ன பயன்? பொருளாதாரத்தில் மிகவும் ஏழ்மையாகும் அடைத்துள்ள அமெரிக்காவும், ருஷ்யாவும் இவ்வு அநுருகுகோனே செய்கிறதுப் பரிசுத்தமான செய்து மக்களுடைய வாழ்க்கையைப் பெருத்து வருகின்றன. காரணம், தெய்வ நம்பிக்கை மறைத்து விடுவான் அந்நிய மட்டும் வளருகிறது. உயர்ந்த துய்மைகளையும், அதற்கு மூலமாக தெய்வ நம்பிக்கையையும் அரசியல் கட்சி மேலும் எப்போதே ராஜாஜியின் எழுத்துக்கள் எடுத்துவருகின்றன.

சென்னைத்தன் 27-10-51

எம். பி. தாராத்

அக்கரூர் அவர்கள்

51 க்கு நேரு ரொமங்களுக்குப் புத்தரவம் தருவதாகக் கூறப்படும் இரண்டாவது நூற் தாக்குத் திட்டம் திறப்பதில் பின்னும் எவ்வளவு அக்கரூர் ரொமம் மட்டும் பற்றிய திணைக்கூறு அரசுடன் இணைக்க விளங்கி வருகிறது. இத்தகையதும் எவ்வளவு ரொமம் ஏதே காலத்தாத்தில் இல்லை. மாநாத்தையத் எடுத்த கடந்த 57-ஆம் தேவியுத்தில் கமர் தாக்குப் பரிசுட தாரத்திலுள்ள தான் அது. இத்தக் ரொம மக்களின் அங்குடத் தேவைகள் அனைத்தும் மாநாடும், கடந்த நாட்டுக்குத் கத்தால்தான் திறையேறும். பின்னர் நேரு, பிரசுப் பேண்கள் இத்தக் ரொமத்திலிருந்து தாரத்தையைய இளடவே உண்மையானதுக்குப் பாவம் இவ்வாறுதான் மிகவும் அவதூறுகின்றனர். இக்கிராமத்தி லுள்ள தாப்பது விட்டும் வரிக்கும் நானாறு பேர்களுக்கு ஏரே குழாய்தான் இருக்கிறது. மருத்துவ மனை, பள்ளி மனை இவையும் உடனடித் தேவையாகும். இத்தக் ரொமத்தி லிருந்து மூன்று பரிசுட தாரத்தில் பின்னா பவர் ஹவுஸ் இருப்பதால் பின்னா மனைகள் அமைக்கவேண்டியது அவசியம்.

அக்கரூர் 4-11-51

கே. நடராஜ்

வாழும் பெண்ணைகள்

11. கந்தா ராமையி

பாதை

முன்னால் கிமெண்டு ரஸ்தா. இந்த ரஸ்தா தென் திசையில் பன்னிரண்டு மைல் சென்றதும் குமரித் துறையில் நீராட இறங்கி விடுகிறது. கட திசையில் திருவனந்தபுரம் வான். பம்பாய் என்ன. இமயம் வரை கட கிரீடுறது. அதற்கு அப்பாலும் கிரீடுறது என்றும் சொல்லலாம். மனிதனின் காவடிச் சைடு பட்ட இடமெல்லாம் பாதை தானே? கிழக்கிலிருந்து புனித மரத் தின் பின்புறம் வந்ததும் மரத்தைக் கற்றி இரு நினைகளாகப் பிரித்து கிமெண்டு ரோட்டில் வக்கும் பாதை எங்கிருந்து புறப்படுகிறதோ? யாருக்குத் தெரியும்? சொல்லப்போனும் எல்லாப் பாதைகளும் கடலோரம் கிரீடும் மறினெடு கடற்கரையில் கரை கிறது. நடுவில் ஆரம்பம் எது? முடிவு எது?

பாட்டியின் பயணம்

1917 டிடி சாமாஸ்கின் ஒய்வொன்றுக் ஒட்டுத் திண்ணைக்கு நகர்த்தினான். சென் பகராமன் புதராக் கிரைத் தன்ரு ஒரு கூடை நிறைய. அதை மரத் துணி போட்டு மூடிச் சுட்டியிருந்தான். ஒரு பெரிவாட்டியா, அதற்கு மூடியும் பூட்டும் இருந்தன. துணி மூட்டை புடைவையாகப் இரண்டு இடம் பிரித்த பாம்புகள் மாதிரி முறுக்கிக் கொண்டு ஒன்றையொன்று பார்த்தபடி நின்றன. மாஜி வேண்டி நிறம். ஓர் அரிவாள் மனை. புத்தம் புதிச. மனைக் கார்பு மஞ்சள் மசேகென்றிருத் தது. அரிவாள் பழந்துணிவால் கற்றி யிருப்பது சை பிரயாணி. களுக்குத் திருப்தி தரும் விஷயம். நாழுகாரான் களும் ஒட்டுத் திண்ணையில் ஏறிச் கொண் டால் பாட்டி திற்கத் தான் வேண்டும். டப்பாவையும், கிரைக் கூடையையும் காவடி யில் செர்த்து வைத்துக் கொண்டான். அரிவாள் மனைகளையும் துணி மூட்டையையும் இரு பக்கமும் வைத்து இரு சைகளையும்

செல்லமாக அணித்தபடி திண்ணையில் அமர்த்தான். ஜங்ஷனில் நிற்பவர்களின் மூதல் பார்வையில் தட்டுப்படும்படி கீற்றிருந்தான் பாட்டி.

வேட்டுண்ட மரம்

மிஷும் வலதான மரம் கிழகு தட்டிப் போய்விட்டது. எட்டி தின்ற சிறிது நேரம் பார்த்துக் கொண் டிருந்தால் தலை பஞ்சப் பொதியாதி. கண்களும் பஞ்சடைத்து. கனிக் குறுகிப் போன கிழகி ஒருத்தி திங்காய் நிற யிக் ஆழந்து தன்னுள்ளே புதைபுண் டிருக்கும் ஆனந்தத்தைக் தேடி எடுத்து அறுபலித்துக் கொண்டிருப்பது போல் தானிருக்கும். எத்தனையோ வருடம் களுக்கு மூன்றாம் முகம் விட்டு, நேற்ற வரை கையமரிவாளைப்புடன் வாழ்ந்துவந்த மரம் இம்மூம் சில காலம் விட்டுப் பார்த்திருந்தால் மூப்பு மிஞ்சி விவனும் தனிமே பிரித்துதான் போயிருக்கும். மனிதனுடைய அவசரம். மார் தட்டி, மண்ணைடையும் கிரீடுப்பு விட்டு எலக்கி கிட்டு. மரத்தை அழித்து விட்டார்கள். தின்ற மனிதருப் பட்டுப்போய்விட்டது மரம். புனித மரம் வாழ்ந்த கதையும். அழித்த கதையும் இன்றளவும் எங்கள் மனத்தில் திந்திறது. என்றும் நீங்காது திங்கவும் செய்யும். மறக்க முடியாத விஷயங்களும் சில உண்டுதானே? அதில் ஒன்றதான் இந்தப் புனித மரத்தின் கதையும்.

இதனால் தோட்டல்

அட. என்ன உட்டம்! சர்வர்கள் மிஷின்சன், பம்பரக் காய்கள் மாதிரி

சுழலுவின்றனர். அவ் வறைய வேலையால் சக்கையாக்கி உமிழ்ந்து விட்ட மாஜி மனித ஆக்காக்கள், வம்பனந் தவாரதேசயப்பிரக்ஞை யின் றித் தட்டைக் காவி செய்திருக்கள். பட்சணங்கள் தான் எத்தனை திருக்கள்!

வேளியே - ஒட்டல் எச்சில் தொட்டி. அதைக் கற்றி இவர் சை - இவை என்ன? தமது சக வர்க்கமா?

பிராணி வர்க்கத்ததைச் சேர்த்ததாக இருக்குமோ? சே! அவை கௌரவமாக வாழ்பவை!

நீங்கள் இவற்றைப் பார்த்திருக்கிறீர்களா? உங்களுக்கு எத்த ஊர்? தம்ம பக்கம்தானே? சரிதான். அப்பொழுது நீங்கள் இவர்களைப் பார்க்காத நாளே இருந்திருக்க முடியுமோ? .... அவர்கள் பார்த்துக் கொண்டே நின்று விட்டுப் போகட்டும். நீங்கள் சரப்பிடுங்கினேன். கம்மா சரப்பிடுங்கள். ஒட்டையில் எவ்வளவோ பேர்கள் உங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க வில்லையா? இதைப்பேர் ளும் பார்த்தால் முடியுமா? அதுவும் நம் புண்ணியதோத்தியம். சரப்பிடுங்கள். எங்கள் முடியவில்லையா? ஒரேயடியாக மறந்தே விடுகவினேன். சாத்தியமில்லையா? குறி குறைத்து கொண்டே போவிறதா? ஆமாம்! வாஸ்தவத்தான். அந்தக் கண்கள், அந்த முகம்—இவற்றை மறக்க முடியாது. அது அட்டைச் செய்ய வேண்டிய—செய்யக் கூடிய பொருளாகவ. தண்ணீர்ப் பஞ்சம்

கிணறுகளில் தெல் போட்டுப் பத்திரமாக வைக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் விடுகளில் மணி தெல் கூட இல்லை. கிணறு கிணறுக இது நி ரு த்த ரா க பானைகள் சாவிவாகவும் இருத்திராது. தனிப்பு எங்குமே சாதக பட்சியின் தீவிதான். தனிப்பு, தனிப்பு, ஒவாத தனிப்பு. தண்ணீர் குடித்தால்தான் தாகம் தணிவும். குடிக்கும் நீர் எழுத்துத் துவாரம் வழியாக வெளிவே வழிந்து விடும். தனியாத தாகத்தைத் தணித்துக் கொள்ள முடியும்தான் ஒரே கதி. வாசக நோக்கி வாயைத் திறந்து விடலாம். தாவித்து வறண்டு போய் மழையை எதிர்போக்கி ஏங்கிக் கிடக்கும் சாதக பட்சியின் நினைவை சோக மயமாக்கு.

விராமத்து மக்கள் சாதக பட்சிகளாக மாறி விட்டனர். விராமத்து மக்களுக்கு

தானுயிதமான சித்தனையும், பல விதமான பேச்சும் என்றமே கிடைப்பாது; இருத்தாலும் ஓரளவு சித்தனையும், குறுவிய வரம்புக்குள் பேச்சும் உண்டு. இன்று சித்தனையும் பேச்சும் ஒன்றாகத் திரண்டு ஒரே கேள்வியாகப் பிறந்துவிட்டது. பல் வேறு ரூபம் கொண்ட ஆண் - பெண் முகங்களில் அந்த ஒரே ஒரு கேள்விதான். "மழை வருமா?"

டாக்டர் செங்கமலம்

உலகம் எங்கும் விவாதிக்கிறும்பின் மலம். இந்நேராகச் சொல்லி விடலாம். தானத்து ஆண்டுடன் இதைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து மட்டும் பெற்ற செங்கமலத்துக்கு அவ்வளவு அதன் பயங்கர விளைவாட்டுக்கள் தெரியும். விவாதிக்கிறுமிக்காய் பூதக்கண்ணாடி வழியாகச் சோதனை செய்து எண்ணிக் கணக்கிடுவது அவன் வேலை.

நோகாணுக்களின் எம்ஹாரத்திருவினை யாடல்களைப் பற்றி எத்தனை தடவை கௌரிக் குட்டியிடம் சொன்னாலும் அதுக்காது செங்கமலத்திற்கு. அரை மணி நேரம் மூச்சே விடாமல் சொற்பொழிவு ஆற்றி விட்டுக் கேள்விகள் தொடுப்பான்.

"இன்று துடைப்பக் கட்டையை கோள்கள் விட்டுக் கழுவினாயோ?"

"ஹி!"

"கொக்கையில் மாமரத்தடியில் பத்து அலகின் தண்ணீர் தேங்கி நிற்கிறது. இந்த உலகம் அநிய அதுவே அதிகம்..."

"உவளிக்கிறேன்..."

"இன்று காலைக் குளித்தாயோ?"

"ஆமாம்"

"மருத்து சோப்புத்தாயோ?"

"ஆமாம்..."

வாசலில் காரி வந்து தின்றது. செங்கமலம் கிளம்பி விட்டான். பூதக் கண்ணாடி வழியே - அணுவை எண்ணிக் கணக்கிட.

ஆல்மன்டைன் பல விதத்திலேயும்	கெடெக்ஸ் உயிர் சிதைவுகளை மறுபுறம்	லோனெல் செலுத்தும்புடன் உடம்பை மேம்படுத்தும்	சாஸ்யஸ் உயிர் வலிமை பாட்டில் 0.40
நஞ்சன்கூடு-பல்பொருள் 1.0.1-6 (உயர்தரம்) (மெய்யில்) பல்பொருள் குணப்படுத்தும்			
ஜீரகிப் உயிர்வலி, பித்த சமனி	நிலா தைலம் உயிர்வலி, தைலம், உயிர்வலி	டிகாகோ உயிர்வலி, சர்க்கரை	பாஸ்கஸ் பெரிய உயிர்வலி பாட்டில் 0.40

சோக் எஜன்து: புனைபெட்ட கல்வர்கள், 34, பத்தர் தெரு, சென்னை-1
(மதுரையில் மெய்யிலுயிர்வலி மெய்யிலுயிர், கிழக்கு சித்திரா விதி)

தம் தாட்டு பெண்மணிதான் தன்னை ஆதார
 தான். உத்தமத் தொண்டைதான். பழக்கம்
 விட்டாலே தயாரிக்கப்பட்ட ஷாம்புவிலும் உத்
 தம் செல்கின்றனர். ஆது உத்தம மிகவும் தன்
 குதமே உத்தம் செல்லாம். ஆனால் அது மிகவும்
 சிவனான காரியம்.

ஷாம்பு எதற்கு?

விட்டிய தயாரிக்கும் ஷாம்புவைவிட தப்பி நேய
 காய் என்மையிலும் ஆகிரிய் தயார் செல்ல
 மட்டு மட்டிலும் தோல்களும் ஷாம்பு உத்தமத்
 உத்தம் செல்ல செலு கையாளாது. டாடாவின்
 தயாரிப்பான இத்தகைய ஷாம்புவைநிதம் உபயோ
 கிக்கக்கூடியது. திறமையான செல்கிறது. அதன்
 மிகுதுவான துறா உத்தம தங்கும் உத்தம்
 செல்லு மயிர்க்காய்களிலிருக்கும் துசி. அங்கு
 குதமியைவகளை அகத்தி உத்தம மிகுதுவாகவும்
 மனமுண்டாகவும் இருக்கச் செல்கிறது.

பாபாப்பா உத்தமத்—

**டாடாவின்
 ஷாம்பு**

ராம்தீர்த் பிரம்மி ஆயில்

(ஸ்பெஷல் ரெ. 1)

(சிஜிஸ்ட்டர்)

கூத்தல் உதிரிவதையும், பொருளையும் தடுத்துகோத்திற்கு
கருதித்ததையும் பண்பண்பையும் அளிக்கும் ஓர் ஒப்பற்ற
கூத்தல் வதையும். படி உயர்த்த மூலிகைகளைக் கொண்டு தயா
ரிக்கப்பட்டது. மூலிகை குணமிக்க அளித்து, ஆபகாத்தியை
அதிகரித்து, கண் எரிச்சலையும் அடக்கடி ஏற்படும் தலைவலி
யையும் போக்கி தீம்மதியான தித்திரைகை அளிக்கிறது

பெரிய பாட்டில் விலை ரூ. 4.50 : சிதில பாட்டில் விலை ரூ. 2.25

யோகாசனப் படம்

சங்கம் யோகாசனப் படத்தில் காட்டியுள்ளவாறு ஆசனங்களை மூலதனப்
செய்து வந்தால் கீழ்க் டடல் வலியு பெற்ற ஆரோக்கியம் வந்திடும.

விலை ரூ. 3/- (தபகம் செலவு உட்பட)

SHRI RAMTIRTH YOGASHRAM

DADAR, BOMBAY-14

மதராஸ் டிப்போ : 25, குதலியம் தாங்கலி தெரு. மதராஸ் - 3

ஆந்திரா பாங்க் லிமிடெட்

தலைமக காரியாளன் : மருவியப்பட்டினம்

உதாரிதம் : 1922

74 காரியாளர்கள்

கடிக் காரியாளர்கள் :

செவ்வ - பெங்களூர் - கோயமுத்தூர் - குதலியம் & பம்பாய்

செவ்வில் டிபாஸிட்டிலுக்கு மாதாந்திர

குதலித மீத பீததினியது

3%

வட்டி அளிக்கப்படும்.

செவ்வில் டிபாஸிட்டில் குதலித ரூ. 10 இருக்கவேண்டும்

னரத்திற்கு அதிக பட்சம் ரூ. 1000/-க்குமேல் போகாமல்.
எத்தனை தடவைகளில் வேண்டுமளவு பங்கியிலிருந்து
பணத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

திருமூலர் தவ மொழி

ராஜாஜி - சோமு

32

திருமூலர் தம்முடைய குற்றனத்த
அனுபவத்தை உலக மாந்தருக்கு வெளி
யிட்டுச் சொல்லுகிறார். கச்சிபெருமா
லுடைய இளமையின் குதவாக வந்து
தாய்மை ஆட்கொண்டு அதனை அந்த
இன்பத்தைப் பாடுகிறார்.

**அருளால் அமுதம்
பெருங்கடல் ஆட்க**

குருவாகி வந்த பெருமான் தம்
நெருவுளாவே ஆனந்தம் உலகிலே
அமுதக் கடலிலே என்னைக் குளித்து
மகிழ் செய்து.

அருளால் அடிபுகைந்து

[அடிபுகைந்து-திருவடிவையர் தட்டி.]

-அருளோடுதானே தவறு திருவடி
இரண்டையும் எழுது தட்டியிலே
குட்டி.

அருளால் அடிபுகைந்து

ஆர்வமும் தந்திடற

[ஆர்வம்—உந்தி.]

அந்தத் திருப்பாதங்களிலே அன்பு
உண்டாகி: அதாவது நான் பந்தி
கொள்ளும்படி செய்து.

அருளால் ஆனந்தத்த

ஆரமுது காட்டி

அவனுடைய அருளால் ஆனந்த
அமுதத்தை நான் உன்னதம்படி
எனக்கு காட்டி.

அருளால் என் வந்தி

அகம்புகுந் தானே

[என் அகம்—என் உள்ளத்தில்.]

அருளோடுதானே கச்சி பெருமான்
என் உள்ளத்திலிருந்துகொண்டான்.

குருவாகிப் இதைவன்
உள்ளத்தில் புகுந்திருக்கிறான்

ஏதோட்ட அனுபவங்களை இவ்வாறு
பாடுகிறார் முனிவர். ஏற்குருளை
அவ் வாய்ப்பாது உள்ளத்தில் புகுந்
தொன்றுபெறது. இதைத் தடுப்பாய்
ஆண்டவனுடைய அருள் என்றே
சொல்லுகிறது அதன் முடிப் பாயினாலும்
அவ்வாறு வேண்டும் என்பது கருத்து.
பந்தி வளர்ந்து முறியும்பிப்பாதுதான்
ஆனந்த நிலை மிகுந்திருக்கிறது.

அருளால் அமுதம்

பெருங்கடல் ஆட்க

அருளால் அடிபுகைந்து

தார்வமும் தந்திடற

அருளால் ஆனந்தத்த

தாரமு தாட்டி

அருளால் என் வந்தி

அகம்புகுந் தானே

உடர்ப்பு என்பது ஓர் ஆலயம்.
உள்ளம் என்பது ஆலயத்திற்குள்
உள்ள கப்பம் கிருகம். அந்தக் கப்பம்
கிருகத்துக்குள் இதைவன் வந்து
வீற்றிருக்கிறான். இதைப் பரவசத்
தொடு பாடுகிறார் முனிவர்.

உள்ளம் பெருங்கோயில்

காதுடம்பு ஆலயம்

[பெருங்கோயில்—ஆலயத்திலேயுள்ள
கப்பம் கிருகம்—கருவறை. ஆலயம்—
கோயில்.]

காவலிலுள்ள கப்பம் கிருகத்
துக்குப் பெருங்கோயில் என்று சொல்
வது வழக்கு. இதைய அன்றையப்
பெருங் கோயில் என்று சொல்வது
அதன் சிறப்பு பற்றி.

ஸ்தனாஸத்திற்கு
ஏற்றதும்
சிறந்ததும்

ARUNAGIRI VILAS
SOAP NUT POWDER
KARAIKUDI

BS

வண்ணம் பிராசூர்க்கு
வாங்கோ புரவாசம்

[வண்ணம் பிராசூர்க்கு — கருணை
மோடு கோவில் கொண்ட வண்ணவாயிய
எம்பெருமான் தூக்கு.]

இந்த உடம்பாயிய ஆஸ்யத்தில்
உன்னமே கருவறையாயிய கர்ப்பம்
கிருதம். வாந்தான் கோபுரவாசம்.

தென்னத் தெனிர்தார்க்குச்
சேவன் சிவயிங்கம்

தென்னிய அறிவோடு மெய்து
ஞானம் பெற்றவர்களுக்கு ஆன்மாவே
பூதஜெஞ்சிய சிவயிங்கம்.

கன்னப் புலன்தூக்கும்
காளா மணிவினக்கே

[கன்னப் புலன்—ஞானமடையாத
வர்களைக் கவிழ்த்துவிட புலன்கள்.
காளா—இருளற்ற அதாவது அரின
யாத, மணிவினக்கு—கோவிலில் ஏற்றி
வைக்கும் விளக்குகள்.]

இந்த உடம்பாயிய கோவிலுக்கு
ஏற்றிய ஐந்து விளக்குகள் பதுசேர்
நினைவுகளை! இந்த ஐந்தும் ஐந்து
காளா மணி வினக்குகளே.

ஞானம் பெற்றவனுக்கு ஐந்து
புலன்களும் அரினயாத ஆஸ்ய விளக்கு
களாகும். ஞானம் பெற்றவர்களுக்கு
அறவகன்னப் புலன்களாகும். ஞானம்
பெற்றவர்களுக்கோ அவையே சிவயிங்
கத்தைக் காட்டும் விளக்குகளாகும்.

உன்னம் பெருங்கோவில்
வாங்கோ புரவாசம்

வண்ணம் பிராசூர்க்கு
வாங்கோ புரவாசம்

தென்னத் தெனிர்தார்க்குச்
சேவன் சிவயிங்கம்

கன்னப் புலன்தூக்கும்
காளா மணிவினக்கே

சித்தர்களுடைய யோக வெளிப்படி
இந்தச் சரித்திரத்தையே கோவிலாக்கி
அதனுள் பூதஜெஞ்சிய வந்தானங்கனும்
சேவனப்படுகின்றன. குருமுகமாகத்
தெளிந்து கொண்டு சேய்ய வேண்டிய
அக்க ஆன்ம பூதா சகலியத்தைக்
கவிதை வெழிலும் உபயோக அழகும்
பொருத்தும்படி பாடுகிறார் தவ
முனிவர்.

பாரதி கலா மன்றம் (Regd.)

மோடி பிளாட், பிரமன்வாடா ரோடு, மதுரை, பம்பாய்-19

போன் : 60865

*

நாடக விழா - 1961

(தாய் கிணை, கட்டா கிணை)

*

நடிகர் திரைகம்

சிவாஜி கணேசன்

அளிக்கும்

சிவாஜி நாடக மன்றத்தாரின் நாடகங்கள்

*

1-12-61 இரவு 8 மணிக்கு	}	நாக நந்தி
2-12-61 இரவு 8 மணிக்கு		
3-12-61 இரவு 7 மணிக்கு	}	பகல் நிலா
4-12-61 இரவு 8 மணிக்கு		
5-12-61 இரவு 8 மணிக்கு	}	கட்டபொம்மன்
6-12-61 இரவு 8 மணிக்கு		

இடம்

காஸ்மாபாலிட்டன் விளையாட்டு மைதானம்

66 சாக்கிள் ரயில்கள் ஸ்டேஷன் அருகில் - மதுரை - பம்பாய்-19

கட்டணம்: சீசன்: ரூ. 100/- 60/- 30/- 12/- 9/- 7/-
தினசரி: ரூ. 15/- 5/- 4/- 3/-

அத்தியாயம் முடிந்தொன்று பாலையன்ச் சோலை

சித்திராவின் மென்றவிக்கரம் ஒரு கையாலின் தோலில் பதித்தவுடன் அவனுடைய இதயம் சிலிர்த்தது. மின்னம் வீசக்கூடாப் போய் பல்வேறு எண்ணங்கள் அவனிடம் பளிச்சிட்டு மறைந்தன. யானைக் காண வேண்டு மென்று அவன் பல நினைவுகளாக ஓடிவிட கொண்டிருந்தானே அவன் அவன்குடிலேயே வந்து விட்டான். யானைக் காணக் கூடாது என்று அவன் தன் ஆயுதத்தடுத்துக் கொண்டிருந்தானே. அந்த ஆயுதக்குரியவன் அவனுடைய தடைகளைக் கக்குதலுக்குச் சித்த அடித்துக் கொண்டிருந்தான்.

அலைமோதிக் கூத்தாரும் கடல்; ஓளியை அள்ளிச் சொரியும் அழகு நிறா; அருகிலே அன்பு சிறைத்த ஒரு பெண்மணி. - எதற்காக இந்த சேரத்தில் துயல் தீயவுகளைச் சாந்துகொண்டு அல்லற்பட்ட. வேண்டும்? எதற்காக என் துன்பச் சுமைகளை அவள் இதயத்தில் இறக்கி எலக்க வேண்டும்?

அழுத கண்ணீரைக் கூடத் துடைத்துக் கொள்ளாமல் மிரித்தபடியே எழுந்த உட்கார்த்தான். சித்திராவுக்கு ஒன்றுமே விளங்கவில்லை.

"என்ன அத்தான் இது! நான் எனது காண்கிறேனா? இல்லை. நீங்கள் தான் உன்னிடத்தில் என் இதரில் இருக்கிறீர்களா?" என்றுள் அவள்.

"எனது பாதி; உன்னை பாதி!" என்றுள் மருமகையன்.

"எது எனது? எது உன்னை?"

"தீவனவயத்தில் மிதந்து கொண்டிருக்கிறேன்; நான் உன்னைமயான் உலகத்தில் இருக்கிறேன்."

"நீங்கள் பேசுவதும் சரி, செய்வதும் சரி, ஒன்றுமே எனக்குப் புரியவில்லை" என்றுள் சித்திரா. "நாங்கள் பெருகுருக்குச் சென்றிருந்த போது திடீரென்று நீங்கள் விட்டுக்ரு வந்தீர்களாம். இரண்டு நாட்கள் தங்கியிருந்து விட்டுச் சொல்கிக் கொள்ளாமல் கூடப் புறப் பட்டு விட்டீர்களாம். நீங்கள் ஊருக்குத் திரும்பிப் போகவில்லை என்று மட்டும் தாத்தா கூறினார்."

"வேறு ஒன்றும் சொல்லவில்லைமா?"

"வேறு என்ன சொல்லார் அவர்?" என்று சோபாராங்கி கூறிவிட்டு, "போய்க் கன் அத்தான்! உங்களுக்கு என் மேல் அன்பும் கிடைப்பாது; பற்றாதுமே கிடைப்பாது" என்றுள் சித்திரா.

சிகிலன்

முருகையன் சித்திரன்; வகுத்தம்
தொய்தத் திரிப்பு.

"ஆமாம், பார்த்தாய் பார்த்த
இடத்தில் பொய்ச் சித்திரம் சித்திரிகள்.
கண்ணிலிருந்து மறைந்தாய் அடியோடு
மறந்து விடுவீர்கள். ஏன், எங்களுக்குக் கடி-
தம் எழுதக்கூடாது? என்னை வந்து மறு
படியும் விட்டாய் பார்த்துக் கூடாது?"

"உனக்கு நினைவிருந்தாய் தீயவனது
என் அப்பாவுக்கு எழுதிச் செட்-
டிருக்கையாமே?"

"நான் ஒன்றும் முன்போல் பிற
பெண் இல்லை!" என்று சித்திர செருக்
கோடு கூறினான் சித்திரன். "எனக்கு
உங்கனிடம் போய்ப், தேரிக் கண்டாய்
கூடப் பேசக்கூடாதென்று இருந்தேன்.
என்னைவோ மனம் வேட்கையிலும்; சித்திர
சித்திரன் விட்டுக்கு அனுப்பி விட்டு
நான் மாத்திரம் வந்திருக்கிறேன்."

முருகையன் சித்திரனைய அந்த நில
வொலியில் கண்ணாமக்களாய் கவனித்
தான். முன்போல் அவன் பிற பெண்
இல்லைதான், புத்தம் புது மணற்
கொத்துப் போல் போகவெய் பூமித்துப்
பருவமென்னும் மென்மொடியில் அவன்
குறுங்கிச் சித்திரக் கொண்டிருந்தான்.
அவனுடைய அழகிய ஒரு வசிகரம், இள-
மையில் மென்மை, மகாநிறத்தில் கவி-
யின் நாகரிகம், ஆடையணிகளில் சேய்
வந்தின் மெருகு இவையும்கூடிச் சுவைத்
திருந்தன. ஆனால் எதுவுமே அவனிடம்
செயற்கையழகத்தோற்றமில்லை.
முருகையன் சூத்திரனின் போல்
வாய்ப்படி மெளனம் காத்ததான்.

"நீங்கள் செய்கிறதெல்லாம் என்ன
அந்தான்! உன்னுள் இருந்தவென்கே-
ள் உன்னை அழகையா, படுத்துவதற்-
காகவா இந்த வேலைகளைச் செய்தீர்கள்?
'பெரிவபாடு'யத்து அத்தான் தானா
இவன்?" என்று சத்தோல் படுப்படியாக
வல்லவோ நடந்து கொள்ளுகிறீர்கள்? -
இப்போதே இந்தத் தகரா டப்பாணைத்
துக்கிக் கடலில் எறிந்துவிட்டு நீங்கள்
எங்கெழு விட்டுக் குப் புறப்பட-
வேண்டும்!"

"என்னை மன்னித்துக் கொள்,
சித்திரன். இப்போது என்னுள் வர முடி-
யாது. மெதுவாக இருந்து வருகிறேன்."

"காரணம்?"

முருகையன் உண்மையைச் சொல்ல
விரும்பவில்லை. அந்த நிலையில் அவ-
னோடு விட்டுக்குப் புறப்பட வேண்டிய
நெருக்கடியை அவன் எப்படியாவது
தவிர்க்க முற்பட்டான். அப்போது
தான் சிக்கலாகார முனிவராய், அவ-
னிடம் பேசிய பேச்சுக்கள் அன்னுக்குக்
கை கொடுத்தன.

"நான் வேறொரு விஷயமாகப்
போனில் 'வாசன்கு'க்குத் தப்பித் தலை
மறைவாக இருக்கிறேன். சித்திரன்! முன்பு
உங்கள் விட்டுக்கு வந்து உன்னுடைய
ஆதரவில் இருக்கணா மென்றுதான்
நினைத்தேன். பிறகு என்னுள் உங்களுக்குச்
சொல்ல வேண்டாம் என்று
வோசனையை மாற்றிக் கொண்டேன்."

"உங்களுக்கு காலம் நீங்கள் இப்-
படியே இருப்பீர்கள்?"

"சிக்கிரம் நாட்டுக்கு விடுதலை
கிடைத்து விடும். பிறகு இந்த உத்தரவு
களை மாற்றி அமைத்து விடுவார்கள்.
அதுவரையில் நாம் ஒருவரை யொரு-
வர் சந்திக்காமல் இருப்பது தவறு."

அந்த விஷய வரையில் அவனைப்
பற்றி அவன் உணர்ந்திருந்த ஒரு
பகுதியில் ஒளித்து கொண்டிருந்த தாழ்-
மைபுணர்ச்சி திடீரென்று மறைந்தது.
அன்னுக்கு அவன் ஒரு போர்விரைப்
போல் காட்சியளிக்க ஆரம்பித்தான்.
விவரம் பெருமீதமும் போக்க அவ-
னைப் பார்த்துப் புன்னகை பூத்தான்
சித்திரன்.

"என்னுடைய சித்திர அன்னுக்குக்
குப் பல இடங்களில் சொல்லாக்கு இருக்-
கிறது. அவனிடம் சொல்லி இப்போதே
உங்களைத் தப்பிக்கக் கழி செப்பிறேன்."

"வேண்டாம், சித்திரன்! என்னைப்
பார்த்ததைக் கூட நீ யாரிடமும் சொல்-
லாமல் இருப்பது தவறு."

"நான் யாரிடமும் சொல்லவில்லை,
ஆனால் நீங்கள் எனக்கு ஒரே ஒரு வாக்-
குறுகி தர வேண்டும். சட்டகவரையில்
என்னைக் கண்க் விட்டால், என்னை
மும் யோசனாக நினைத்துக் கொண்டு
வேறு எங்கெவாவது நீங்கள் ஒடிப்
போய் விடக் கூடாது!"

வள வள வென்று பன்மாதச் சித்திர-
தான் முருகையன்.

"எப்போதாவது இது போல் நாம்
தனிமையில் சந்தித்துப் பேசுவோம்"
என்னுள் சித்திரன்.

முருகையன் பதிலளிக்க முடியாமல்
தயங்கினான். "காரிக் காற்று வார்ப்புத்
காகக் கடற்கரைக்கு வரும் ஒரு செல்வச்
சீமட்டியிடம், காரிக் விற்பவனுக்கு
உன்னைக் கொண்டு வரக்கூடாது!"

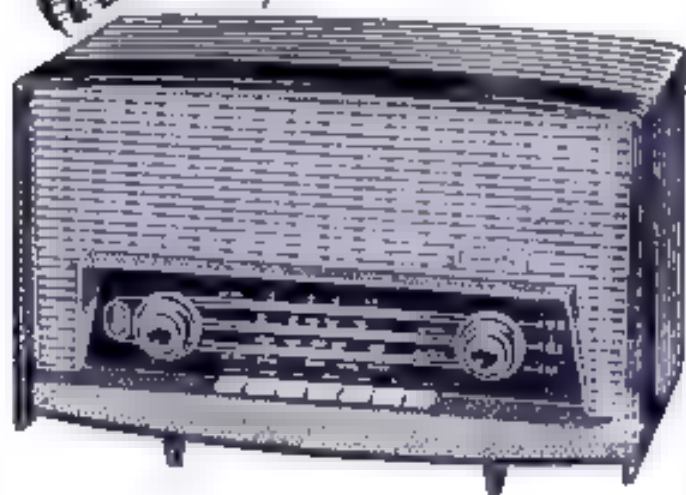
"வேண்டாம், சித்திரன்! நான் சொல்-
வதைத் தவறாக நினைத்துக் கொள்-
காதே! சில மாதங்களுக்காவது நாம்
சந்திக்காமல் இருப்போம்."

சித்திரனின் முகம் கருங்கியது.

"அத்தான்! எத்தனாக என்னைப்
முடி மறைத்துப் பேச வேண்டும்?
பேசிக்கொள்ள வேண்டும் தெரடியாகவே
சொல்லி விடுக்கணை!" திடீரென்று

அபகரம்
என்பதே
கிடையாது!

மாதல் 0458 6 லாபம்
8 செவ்விரைமல் - ஆம்-மேல் 3-பாண்ட்,
பொருள் - 2 மலிட்டர் - ஏலி

murphy radio

மர் பி ரே டி யோ

இல்லத்திற்கு இன்பமளிக்கிறது

அய்விடத்தை விட்டு எழுந்து போக முயன்றான் அவன்.

“சித்திரா!”

“நான் போகிறேன்...”

“உட்கார், சித்திரா! பாலைவனத் திசு சோலைவனக் கான்பது போல் தான் உங்களை இன்றைக்குக் கண்டிருக்கிறேன். வெகு தூரமாகப் பிறகு தாம் சத்திக் கிறோம் என்பதையும் மறந்து விட்டு, எப்படி உன்னால் கோபித்துக் கொள்ள முடியுமென்று?”

“இனி மேல் சத்திக்க வேண்டாம் என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்?

எனக்கொன்றும் கோபமில்லை; நீங்கள் தான் என்னை நம்ப மாட்டேன் என்று நீங்கள்...” மனமன வேன்று சித்திரா னின் உங்கலில் தீர வந்திருந்தது.

முருகையன் பணி வுடன் வீண்டும் அவளை அழைத்து அருகில் உட்காரச் செய்தான். காரிசு னில் தோன்றி மறை யும் பின்னடைபு

டைய விட்டுக்காரர்கள் பரிசாரம் செய் ததை நீங்கள் அதற்குள் மறந்து விட் டார்களா?” என்று கேட்டான் சித்திரா.

“மறக்கவில்லை, சித்திரா, மறக்கவே இல்லை!” என்று குரல் தழுதழுக்கக் கூறினான் முருகையன். “உண்மையில் என்னுடைய ஆசை என்ன தெரியுமா? இதைத்தோறும் நீயும் தானும் இதே இடத் தில் சிறிது தேரம் மனம் விட்டுப் பேசிக் கொண்டிருந்தால் அதுவே போதும் போகிறிருந்தது. ஆனால் உன்னாலும் அது முடியாது; என்னாலும் முடியாது...”

“கவலைப்படாதீர்கள், அத்தான்!” என்று முருகையனத் தேற்றினான் சித் திரா. “இதைத்தோறும் இவ்வாவிட்டா லும் யாரத்துக்கு ஒரு முறைதான் இப்படி வருகிறேன். நீங்கள் இப்பே டிருப்பது பற்றி தான் யாரிடமும் சொல்வது வில்லை. உங்களுக்கு என்ன உதவி தேவையாக இருந்தாலும் என் னிடம் கேளுங்கள்...”

“கேட்க வேண்டிய சமயம் வரும் போது கேட்கிறேன், சித்திரா! இப் போது நீ செய்ய வேண்டிய உதவி களைப்பாக என்னோடு பேசிக் கொண் டிருப்பதுதான்...”

கடலைப் போட்டலம் ஒன்றை எடுத்து தீட்டினான் முருகையன். சாப்பிட்டுக்

கொண்டே, “தலைமறை வாக இருந்தால் இப்படி யெல்லாம் வேலைப் போட்டுக் கொண்டான் இருக்க வேண்டுமா?” என்று கேட்டான் சித்திரா.

முதலில் ஒரு பொய் கைச் சொல்லி விட்ட

போக எப்பே கணப் பொறுதில்மறைத்து விடுவானோ என்ற துடிப்பு அவனிடம் எழுந்தது.

“விட்டுக்குத் தெரியாமல் தாம் அடிக்கடி சத்தித்துப் போகவதுசரியாகுமா

என்று யோசித்துப்பாரி. வேறு எதற்காகவும் தான் சொல்வ வில்லை. என் நினைவை தோறும் வரைவிக் பொறுத்திருக்கலாம் என்றுதான் சொன்னேன்...”

“யாருக்கு யார் தெரியா மல் பழகுவதற்கு? நீங்கள் என் னுடைய சொந்த அத்தான்! நம் இருவரையும் ஒன்றாக வைத்துக் கொண்டு தம்மு

முருகையன், பிறகு அதை நினைநாட்ட இன்னும் சிலபொங்கல் சொல்வவேண்டி வீருத்தது. தேரம் போவது தெரியாமல் இருவரும் எதை பெறையோ பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். கடற் களரலில் கடலும் வெருவாகக் குறைந்துவிட்டது.

“உங்களை விட்டுப் பிரியவே எனக்கு மனம் வரவில்லை, அத்தான்!” என்று உதிக் கொண்டே அவன் எழுந்தான். “வருவீர்களா, காரில் உங்களைக் கொண்டு போய் விட்டு விட்டு நான் விட்டுக்குப் போகிறேன்?”

“வேண்டாம், சித்திரா!”

திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்துக் கொண்டே சித்திரா மணலில் நடந்து தன் காலுக்குச் சென்றான். கண்களுக்கு அவன் மறைவும் வரைவிக் சிலை போய் அவனைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றுள் முருகையன்.

சுத்தியோகம் மூப்பத்தினுள் கலைஞனின் கவலை

இன்னுளிரதக் கூட்டுறவுக் கலைக் கூடத்தின் தீர்வாக முதலாளியான குருசாமியுக்குத் தன்னுடைய மூதல் நாடகத்துக்கான நடிக - நடிகைகள் தேர்ந்தவுடல் மூக்க விடுவதற்குக் கூட நேரம் இல்லை. ஒரு பக்கம் தீவிரமான நாடக ஒத்தினைகள் நடந்துவரும். மற்ற பக்கம் நகரத்துக்குள் கூலித்து திரித்து ரசிகர்களின் பொருளாதார ஆதரவைத் தேடு

வதுமாக இருந்தான். அவனுடைய தடிப்பில் எடுபாடு கொண்ட சில பெரிய மனிதர்களைச் சந்தித்து, நினைமையை எடுத்துச் சொல்லி, நாடகத்துக்குச் சில வாய்க்கால்கு முன்பே 'டிக்கட்டு'களை விநிகத் தொடங்கினான். நூறம் இரு நூறுமாகக் கையில் பணம் புரளத் தொடங்கியது. அரங்கேற்றத்துக்கு வேண்டிய மூன் செயல்கள் நடந்தன.

ஒரு நாள் நிமிரென்று முருகையனைத் தேய்க் கொண்டு வந்தான் குருசாமி. "அண்ணா! இத்தாகுங்கள். மூன் பணம்

இப்பது குடாய் வைத்துக் கொள்
கூடாது!" என்று தோட்டுக்களை எடுத்து
அவனிடம் தீட்டினான். "வேண்டா
மென்று சொங்காநீர்கள்; பிடியுங்கள்,
இருக்கட்டும்."

எங்கே, தன்னையும் வடிப்பதற்கு
ஒப்பத்தம் செய்ய வந்திருக்கிறேனென்ற
பயம் வந்துவிட்டது முருகையனுக்கு.
கொடுத்த பணத்தை வாங்கிக் கொள்
லாமா, "வினாபாடாநீர்கள், குரு
சாமி! என்னை நடிக்கத் தெரியாது"
என்று கூறினான்.

விழுந்து விழுந்து விழத்தான் தடி
தன்பன். "உங்களுக்கு மேடையிலும்
சரியாய் தடிக்கத் தெரியாது; வாழ்க்
கையிலும் சரியாக நடிக்கத் தெரியாது.
அதனுடைய உட்களை என்ருக்குப் பிடித்
திருக்கிறது?" என்று.

"பிறகு எதற்குப் பணம்?"

"நானாயிரத்து நிசம். இத்து
குடாய்க்கு எங்களுக்கு வேர்க்கட்டியும்
கண்டலும் வேண்டும். இருபத்தைந்து
பொன்னுக்குப் பொட்டயம் போட்டு
வைத்திருக்கன். ஆன் அனுப்பி எடுத்
தக் கொள்ளுகிறேன்; அவை நிக்ஷா
னிய வரும் கருணையோடு அதையும்
அனுப்பி விடுவான். இருபது நாட்
களுக்கு இப்பொழுத்குத் தேவைப்படும்.
பிறி ஐம்பது குடாய் இரண்டு நாட்களில்
தந்து விடுகிறேன்."

தரீய் உங்கடையான் உதவியைத் தன்
விடம் கேட்டுப் பெற்ற தன்பன், இப்
போது தனக்கே உதவி செய்ய முன்
வந்ததைக் கண்டு, தந்தியுடன் அவ
னிடமிருந்து பணத்தைப் பெற்றுக்
கொண்டான் முருகையன்.

"இது உங்களுக்கு உதவி இவன்,
அண்ணா! என் தேவைக்காகக் கொடுத்
திறேன்" என்று விளக்கினான் குருசாமி.
"ஒத்திவைக்குகிறவர்களுடையுடையுடைய
களைப் பார்த்தேயே பரிதாபமாக இருக்
கிறது. வயிற்றில் பசியை வைத்துக்
கொண்டிருப்பவர்களிடம் துடிப்பான
வசனம் பேசக் கொள்ளும் அதில் உயிர்
இருக்காது!" அவர்கள் குரல்களாவது
ஒரு தெம்பு வரவேண்டாமா? நாடகம்
அரங்கேறுவதற்குள் அவர்கள் ரங்கேறி
விடுவார்கள் போல் தோன்றியது! அத
னுடைய இந்த வரிசைச் செய்தேன்."

"பணம் எப்படிச் சிடைத்தது?"

"கேளுங்கள், கொடுக்கப்படும்;
தட்டுவான். திறக்கப்படும்!" என்று
வசனம் பேசி விட்டுச் சித்திதான் குரு
சாமி. "தன்மாரிகள் சிவரிடமும் போக்
லாதவர்கள் சிவரிடமும் இப்போது
தேவைக்கு அநிகமாவ பணம் இருக்கத்
தான் செய்கிறது. தன்மாரிகள் கேட்
டாய் தந்துவிடுவார்கள்; கேட்டவர்கள்

தட்டினால் பெட்டியைத் திறந்து விடு
வார்கள் - ரசிக மனம் படைத்த தன்
வர்க்கிடம் மட்டும் தான் இப்போது
கை தீட்டிக் கொண்டு வருகிறேன்."

முருகையனுக்குக் குருசாமியின் நட
வடிக்கைகள் விப்பதாகத் தோன்றின.
சில நாட்களுக்கு முன்னாலும் கையில் காத
லுக் காகை, இவ்வாமல் வந்தவனும்
இப்போது எப்படிப் பைநிறையப் பணம்
கேர்க்க முடிந்தது?

"எனக்கொரு ஆசை. அண்ணா!
எப்படியாவது இருப்பவர்களை வைத்துக்
கொண்டு சில தன்வ நாடகங்களை
தடத்தி விட்டாக, பிறகு இருபது இரு
பத்தைந்து குடும்பங்களாவது வாழ்வ
தற்கு வசதி செய்ய முடியுமென்று
திகைக்கிறேன்."

"இது போன்ற ஆசைகள் வளர
வும் வேண்டும்; திறநெய்தலும் வேண்
டும்" என்று முருகையன்.

அப்போது எடுத்தவராக வெளிப்
புறம் வந்து கருணானித் தம்பன் ஸ்ரீ
ராமன் தீவறு கொண்டு குருசாமியின்
பெக்கைக்கு உற்றுக் கேட்டான். அவ
னது சட்டைப் பைவிலிருந்து பணத்தின்
மேல் மிழவனின் பார்வை விழுந்து விட்
டது. அவ்வளவுதான்! திகைத்து
உன்னை புர்த்து குருசாமியை அளவுக்கு
யிற் உயர்த்தத் தொடங்கி விட்டான்.

"வாக்க, வாக்க! உங்களைப் பற்றித்
கருணை என்னிடம் போத தான் சிடை
யாது. நாடகப் பாடத்தை நீங்கள்
தொடங்கி அப்படிமார்க் கொள்கிறீர்
தீக்கனாம், உங்களுடைய ரேந்து நடித்
தெடுப்பே கருணைக்கு எவ்வளவு
பெருமை தெரியுமா?"

"வந்தது, ஆபத்து - பணத்துக்கு!"
என்று முருகையனுக்கு மட்டிலும் மேட்
தும்படியாய்க் கூறினான் குருசாமி.
பிறகு, "போய் உங்க பெண்ணைக் கட்
டக்கிட்டு வாங்க" என்று மிழவன்
உன்னை அனுப்பினான்.

மிழவனின் தன் மனத்தையுடன்,
"அண்ணா! இவன் அந்தப் பெண்ணைத்
குத் தகப்பன்கினை" என்று குருசாமி
முருகையனிடம்.

"என்ன!"

"ஆமாம்; தன்னை இருப்பதற்குப்
பயத்து கொண்டு அவனைத் தகப்பன்
கேட்கு இவன் திபயித்திருக்கிறான்.
நடிப்பிற் கெட்டிக்காரிதான். ஆனால்
குணத்தின் பச்சை குழந்தை."

எதனும் அவன் கருணையைப் பற்றி
அப்படிச் குறிப்பிட்டான் என்று முரு
கையனுக்குத் தெரியவில்லை. அதற்குள்
கருணையே தன்னை நன்றாக அவர்களைத்
தக் கொண்டு இரண்டு தம்மர்களின்
காப்பியோடு அங்கு வந்து சேர்ந்தான்.

கால்கேட்டின் மூலம் நாள் முழுவதும் வாய் துர்நாற்றத்தை அகற்றி பற்கள் சொத்தையாவதையும் தடுங்கள்!

கால்கேட், கரீப் தேயிலை
கால்கேட் டென்டல் கிரீம்
துர்நாற்றத்தையும் சொத்தையையும்
உண்டாக்கும் சிறுமி
கலிய 55 சத விநிதத்தை
ஒழிக்கிறது.

கால்கேட் டென்டல் கிரீம் துர்
நாற்றத்தை 35% சதவினையில்
அகற்றுகிறது (சரிபார்க்கவும்). கலிய
செய்விட்டவுடன் கால்கேட், துர்நாற்ற
பற்களைத் துடைக்க உதவுவதால், பற்
பாகை வளர்ச்சியை இதுவரை
கைக்காத்தபெறுவதில், ஏதாவது
புணர்ச்சிக்குத் தோஷம்
ஒழிக்கப்படுகிறது என்பதையும்
பிழுவா பரிசுதான் தருகிறது
தான்! இத்தொழில் கால்கேட்
டென்டல் கிரீம் துர்நாற்றம் உருவா
கப்பட்டுள்ளது என்பதைச் சொல்ல
விதமாக மட்டுமே பேசுகிறது—கால்கேட்
டென்டல் கிரீம் கால்கேட்
டென்டல் கிரீம் துர்நாற்றம் பற்களை
கைக்காத்த துடைக்கிறது. இதன்
விதமாக, கால்கேட் துர்நாற்றம்
துர்நாற்றத்தை இதுவரை
கலிய பற்கள். சொத்தையும்,
துர்நாற்றத்தையும் கால்கேட்
கிரீம் துர்நாற்றம் பற்களைத் துடைக்க
கால்கேட் துர்நாற்றம்
கால்கேட் துர்நாற்றம் பற்களைத் துடைக்க
கால்கேட் துர்நாற்றம் பற்களைத் துடைக்க

கால்கேட்
டென்டல் கிரீம், கால்கேட்

- துர்நாற்றத்தை அகற்றுகிறது
- சொத்தையைத் தடுக்கிறது
- பற்களை அழகுபடுத்துவதில் உதவுகிறது

கால்கேட் துர்நாற்றம்
கால்கேட் துர்நாற்றம்
கால்கேட் துர்நாற்றம்
கால்கேட் துர்நாற்றம்
கால்கேட் துர்நாற்றம்
கால்கேட் துர்நாற்றம்
கால்கேட் துர்நாற்றம்
கால்கேட் துர்நாற்றம்

‘பற்களைத் துடைக்கவும், வாயில் அழகுபடுத்தவும், பெண்ணிற் பற்களைத்
பெறுவதில் உதவுகிறது’ என பெரும்பாலான பக்கம் பற்றெல்வா
பற்களைத் துடைக்க கால்கேட் டென்டல் கிரீம் துர்நாற்றம் பற்களைத் துடைக்க

தலை அலங்காரிப்புக்குத்

தகுந்த ஹோர் ஆயில்

அடர்த்தியான, பளபளப்பான கருங்கடந்தல் படைத்த மல்தீ நான் தவறாமல் என்னெனப் நடவிக் கடந்தல் வாருவது கெஜும். மலீர்க்கால் கஜுக்குக் கணியமான என்னெனப் செருவதே அயனாடைய கடந்தல் அழகின் ரகசியமாகும். அதனுத்தான் மணகடயோட்டுக்கு வளமுட்டத்தக்க என்னெனையத் தேர்த்தெடுப்பதில் அவன் அதிக கவனம் செலுத்துகளுள்.

டாடாவின் தேர்த் ஆயில்கள் மணகடயோட்டை வளப்படுத்தி, ஆரோக் கியமான, அடர்த்தியான கடந்தல்வள உதவுகின்றன.

டாடாவின் லோகோனட் மற்றும் கேஸ்ட் தேர்த் ஆயில்கள் தலுமண் ழுட்டப்பட்டு, மூன்று வித கால்களில் கடைக்கின்றன.

**டாடாவின்
ஹோர் ஆயில்கள்**

THQY-42 -TAM

மரியாதை கவந்த வெட்கத்தோடு கார்ப் பிறை அலர்கள் முன்பு வைத்தான்.

அந்தச் சில விநாடிப் பொழுதுக் குவளாகவே கருண குஞ்சாமிவின்மீது தனியானதொரு பற்றுதல் கொண்டிருந்தான் என்பது முருகையனுக்கு விளங்கி விட்டது. குஞ்சாமிவோ அவனைச் சரியாகக் கூடத் திருப்பிப் பார்ச்சாமல் கார்ப்பிறை எடுத்துக் குடித்தான்.

"இத்தா! உன் அப்பா முன்பு கேட்டாரே, அந்த முப்பது ரூபாய் இப்போது வாங்கிக் கொள். நாடகம் தொடர்ந்து நடந்தால் ஒவ்வொரு நாடகத்துக்கும் உனக்கு இதே பணம்."

"இப்போது ஒன்றும் பணம் வேண்டாம்!" என்று கோவிலி விட்டு அவசரமாகத் தம்மளிக்கா எடுத்துக் கொண்டு திரும்பினான் கருணா.

"இத்தா, கருணா!"

"இவ்வீ, வேண்டாம்! இன்னும் நாடகத்துக்கு எவ்வளவோ செலவிடுக்கிறது. அதை முதலில் கவனியுங்கள். நாள் மெதுவாக வாங்கிக் கொள்ளுகிறேன்."

அவன் பிடிவாதமாக மறுத்தவுடன் குஞ்சாமி அவனிடைய "அப்பா"வை அழைத்து அவனிடம் நீட்டினான். கருணா குறுக்கிட்டு, "வாங்காதீர்கள். அப்பா!" என்று கிறங்கியும் தடுத்துப் பார்த்தான். கிறங்கின தயங்குவது போல் பாராவிச் செய்துவிட்டு, அவசரமாகப் பெற்றுக் கொண்டு தன் பம் தேர்ச்சி சிரித்தான்.

"தொழிலாத தொழிலாளர்க் கவனிக்க வேண்டும். கருணா! இத்தா. முடிந்தால், முடிந்தவரையில் எனக்கு டிக்கெட்! சிறிதுக் கொடு. இதில் ஒரு ரூபாய் டிக்கெட் இருந்து இருக்கிறது!" என்று ஒரு சிறிய டிக்கெட் புத்தகத்தை அவனிடம் கொடுத்தான் குஞ்சாமி.

கருணா அதைப் பெற்றுக் கொண்டு உள்ளே நுழைந்தான். கிழவனும் அவனைப் பின்பற்றினான்.

"பார்த்தீர்களா, உலகத்தை!" என்றான் குஞ்சாமி. "முன்பு குறுக்கே தின்ற நத்தி இப்போது எவ்வளவு கவனம் கும்பிப் போடுகிறது. எல்லாம் பணம் செய்யும் வேலை, அண்ணா!"

"அந்தப் பெண்ணைப் பார்த்தால் நல்லவளாகத் தென்றுகிறது!" என்றான் முருகையன்.

"அவள் ஒரு மூட்டான்! பிழைக்கத் தெரியாத பெண். நான் நடிப்புக்காகச் சொல்லிக் கொடுக்கும் வசனங்களை என்னமென்று நம்பிக்கொண்டு திண்டாடுகிறாள்."

"நாடகத்தில் கருணாவுக்கு என்ன வேஷம்? கதாநாயகியா?"

கார்த்திகை நாள்

சுபராஜி

விண்ணாயில் வாய்மடு
விற்றிருந்து விவ்வுளி
வண்ணமெடுத்த விண்மீனும்
வறவினாவினாய்க் காட்டுவதும்

வண்ணமில் வண்ணம்தோர்
வங்கலமாம் அகலவிளக்கில்

தன்னெனினதான் காட்டிடுமேன்
தத்துவத்துக் கொயோ?

அகலின்கே! அழகொளியே!
அங்குகடின் அருடகடரே!

அவ்வளவுதான் திறந்ததிருள்
அகலநீதி வரமருளாய்!

வந்தனில் ஒவ்வொருவன்
சான்றகில் சிவமமாய்

கவனமென குடகமாய்
கடந்ததான் கார்த்திகையா?

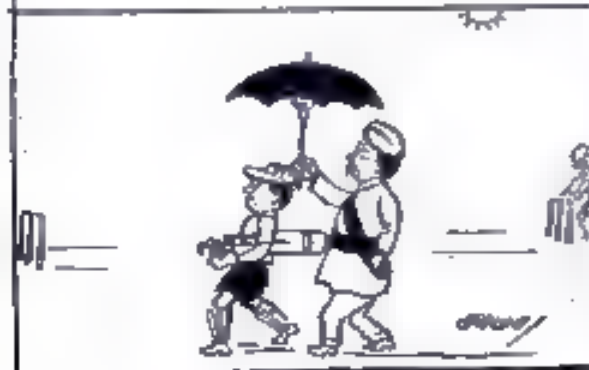
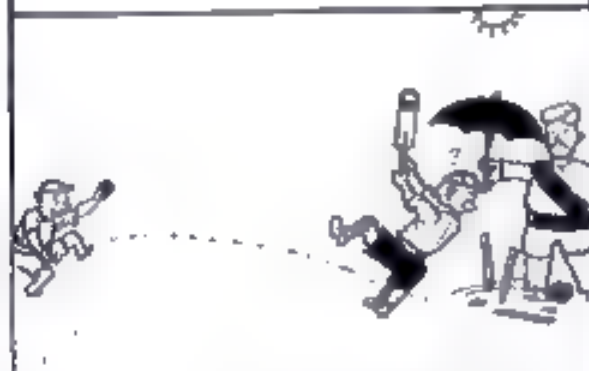
"இவ்வீ! அதற்கு வேண்டு பெண் இருக்கிறாள். இவனுக்கு என்னுடைய தாயவியாக வந்து தொண்ட வேண்டிய வேஷம்! நாடகத்தை எழுதி வைத்திருக்கும் அசிரியரோ இவனுக்கும் வணக்கம்! காதல் கரை மாண்டு ஒடுகிற மாதிரி வசனங்களை எழுதித் தள்ளிவிடுக்கிறார். என்னத்தைச் செய்வது? ஒத்தினையின் போது நான் இவனிடம் அகப்பட்டுக் கொண்டு படாதபாடு படவேண்டியிருக்கிறது!" என்றான் குஞ்சாமி.

"அப்படியானால் என்னவிலே..." என்று சோற்களை முடிக்காமல் சிரித்தான் முருகையன்.

"காதலாவது, மண்ணுங்கட்டியாவது! எவர்கோ இரவு பகலாய் நாடகத்தை வெற்றிகரமாய் நடத்தி முடிக்க வேண்டுமே என்ற ஒரே காரணம். கிடைத்திருக்கும் ஆதரவை வைத்துக்கொண்டு இந்தக் குழுவை எப்படியாவது இந்தப் பட்டணத்தில் சிறிதாட்டியிட வேண்டுமென்று பார்க்கிறேன். இவனோ இதற்குள் கரிமை கொண்டாடப் பார்க்கிறான்."

கருணனின் கதையை முருகையனிடம் கூறினான் குஞ்சாமி. குற்றத்தைப் பிராயத்திலேயே பெற்றேனரை இழந்த அதாவதைப் பெண்ணும் அவன், யாரோ உறவினர்கள் வீட்டில் பல கொடுமைகளுக்கு மத்தியில் அவன் வளர்ந்திருக்கிறான். கவ்யாண ஏற்பாடுகள் ஒன்றும்

செல்லப் பிள்ளை!

தடப்பதால்த் தெரிய விட்டது. நாடகத்திலும் சினிமாவிலும் ஒரே ஸ்பத்தியம் அயனாக்கு. திடீரென்று சொல்லிக் கொன்னாமல் விட்டை விட்டுக் கிளம்பிரயிலேறிச் சென்னைக்கு வந்து விட்டான். திரையுலகத்தில் சேர்ந்து தட்சத்திர தடிதையாகப் பிரகாசிக்க வான் என்று மனப்பால் குடித்துக் கொண்டு வந்தவன் அவன்!

“பாவம்!” என்றான் முருகையன்.

“பாவமாவது புண்ணியமாவது! வடிவத்தான முட்டாள் தனம்!”

என்று கோபமாகக் கூறியான் குருசாமி. “ஏற்கனவே தொழிலில்லாமல் இக்கே ஆயிரக்கணக்கான பேர் அலைத்து கொண்டிருக்கிறோம். இதில் குடும்பத்தைவிட்டுப் பெண்களும் பள்ளிக்கூடங்களை விட்டுப் பையன்களும் ஓடி வந்தால் இங்கே யார் என்ன செய்ய முடியும்? கெட்டுக் குட்டிக்கலராய்ப் போய்ச் சீரழிந்து தெருவில் நிற்பயன்களைப் பார்த்தால் பரிதாபமாக இருக்கிற தன்னு! இவன் மட்டும் எப்படியோ தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுவதற்காக ஒரு தகப்பனைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறான். இருந்தாலும், பொதுவாக இதுபோல் வரும் பெண்கள் தாங்கள் பழாந்து சீரழிவதற்காகவே இங்கு வருகிறார்கள் என்பது என் எண்ணம்.”

வினக்கு வெளிக்கத்தில் கண்ணைப் பறிக்கும் கலை உலகத்தைத் தேடி விட்டில் பூச்சிகள் பல பறந்து வரும் செய்தி முருகையனுக்கு அப்போதுதான் தெரிந்தது.

“நீங்கள் நினைத்தால் அந்த ஒரு பெண்ணுக்காவது வாழ்வளிக்க முடியுமல்லவா?” என்று கேட்டான்.

“இன்னத்குள்ள நிலைமையில் என்னுடைய கலைக்கூடம் கொலைக் கூடமாகி விடும். என் மதிப்பும் மரியாதையும் காற்றில் பறந்து விடும். இவனே என் கலைக்கூடத்தில் வளர்ச்சிக்காகக் கூப்பிட்டேனே தவிர, என்னைக் காதலிப்பதற்காக அல்ல!”

குருசாமியின் பேச்சைக் கேட்டுத் திடுக்கிட்டான் முருகையன்.

அப்போது தபால்காரர் வந்து ஒரு கடிதத்தை முருகையனிடம் நீட்டினார். அந்தப் பிரித்துப் படித்தவுடன் முருகையனின் முகம் வெளுத்தது. அவன் கண்களில் நீர் துளிகள் திரண்டன.

“என்ன அன்னா, விஷயம்? சொல்லுங்கள்!” என்றான் பதற்றத்துடன் குருசாமி. (தொடரு)

**சுத்தமான
வைரங்கள்**

பாபாலால் அங்கோ
 நடிகர், நடிகைகள்
 ராட்டன் பனார் சிசன்டா.

நன்றாக வாரிவிடப்பட்ட ஆரோக்கியமான கூந்தல்

எப்பொழுதுமே

এ নতুন চেয়ারে

உவந்தும்!

கார்ப்பேட்டை நோட்டீஸ்களைப் பின்பற்றுகின்ற சாதாரண இயந்திரவாகன உத்தரவுகளையெல்லாம் ஒத்த அளவுகளில் கிடைக்கிறதென்பதைச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. கோரிக்கையுள்ள கார்ப்பேட்டை நோட்டீஸ்களை உடனடி நிலையில் தான் பிழைப்பதற்கு முக்கியமாகத் தேவையான உடனடி உத்தரவுகளைக் கொடுப்பதேயாகும். அப்படிப்பட்ட உத்தரவுகளைத் தான் மூலமாகச் சொந்தியாகப் பதிகிடுகின்றது உத்தரவுகளைத்

வெற்றாளரின் கலங்கத

காஸ்கேட்

517.5.4

தேவர் டாஸிக் உபயோகியங்கள் !

சென்னை, 15 சூன் (ஐ.வி.என்) ஸ்டீல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் லிமிடெட் (ஐ.ஐ.எல்) தனது 2017-18 நிதியாண்டின் முதல் காலாண்டு நிறுவன வருமான அறிக்கையை வெளியிட்டுள்ளது. இதில், ஐ.ஐ.எல் தனது வருமானத்தை 10 சதவீதம் அதிகரித்து ரூ. 1,000 கோடிக்கு மேல் உயர்த்தியுள்ளது.

அன்பு நேரமுதல்

அத்தியாயம் முப்பத்திமூன்று

அருளுதமார் வந்து போன அன்று முழுவதும் அவளுக்குள் படுக்கக் கூட முடியவில்லை. "ராம ராம" என்று மல் வாந்து படுத்தவாறே மனத்துக்குள் முன்னுமுன்னுத்துக் கொண்டிருந்தார். மங்களம் பாட்டி உதவிப் பொடித்துக் கஞ்சி கொண்டு வந்து கொடுத்துவிட்டுப் போக உட்காரித்தான். அவளுக்குள் புத்த ஜாதகக் கதைகள் நிரம்பித் தொன்னூர் அவள், பாவி மொழியில் புத்தர் செய் யுட்கிறார் புத்துப் பதிகித்து எடுத்துக் கூறி ஒவ்வொருவரையும் வினக்கிக் கொண்டே வந்தார்.

மங்களம் பாட்டி எவ்வாறன்றையும் கேட்டாள். கனா கிரிஸ் அவளுக்குச் சந்தேகம் வந்து விட்டது. "என் சகவாமி! பேசுகிறீர்களென்று நெகிசிக்கச் சுப்படாது. தீங்க என்ன புத்த சகவா மியர்? சாதாரண சகவாமியர்?" என்று கேட்டு வந்ததான்.

"சகவாமிலே புத்த சகவாமி, வைஷ்ணவ சகவாமி இதெல்லாம் உண்டா, என்ன? சகவாமி எவ்வாறும் வெறும் சகவாமிதான். விட்டு விடுவதா னால் எவ்வாறன்றையும்தான் விட்டுவிட வேண்டும்."

"அதுக்கெல்ல சகவாமி, சாமி இக்கூட, புத்தம் இவர்களுக்கு வேண்டுமானால் புத்தர். நீங்க 'ராம ராம' என்று சொல்வச் சொல்றீர்களென்று கேட்டேன்."

"புத்தர்தான் நம் எவ்வாறையும்கூட சாமி இருக்கிறது என்று சொல்ப அதிக மாக நம்பினவர். ஆனால் சை, காக, தலை, மூளையெல்லாம் வைத்து அணுப் பின் மறுபுறம் தங்கு மேல் விட்கிற வேலைகளை விட்டு விட்டு, 'சாமி சாமி' என்று புலம்பிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று தான் அவர் அப்படி சாமி இருக் கிறாரோ என்னவோ எண்கூறு தெரி யாது என்று சொல்லி விடுவார். சம்பளம் கொடுத்துச் சாமானென்றால் வாங்கிக் கொடுத்து வேலைவைச் செய் யடா என்று வேலைக்காரனிடம் சொன்

கிறீரும். அவன் சத்தைக்கொரு தடவை வந்து, 'எமான், உங்களைப் போல் நக்கவர்களை விடையாது. நீங்க சொல் லப் பேசுவங்க' என்று சொல்லிக் கொண்டு தீண்டுகொண்டே விருந்தாக் கமக்கு அதுப்பாக இருக்குமா, இராதா? என்ன, ச பேசிய கயமுணி'யாக இருக் கிறது. வேலைவை விட்டு இப்படிப் புலம் பிக் கொண்டே விடுக்கிறீங்க! இதை வேல்காடி பார் கேட்டார்கள் என்று தீண்டிப்போமா பாட்டியோமா?"

"அப்படியா!" என்று மங்களம் பாட்டி தனையைப் பார்த்துக்கொண்டே உட்காரித்திருந்தாள்.

"சரி சகவாமி, தீங்கப் படுத்துக் கொள்ளுங்கள். நான் இந்தனை நேர மாகச் சை வைத்து விட்டேன் உங்களை. தீங்க சொன்ற வேலைக்காரன் மாநிரியே கூவிட்டுது என் கட்டணமும்" என்று சொல்லி, கஞ்சிப் பாத்வித்தை எடுத்துக் கொண்டு கீழே இறங்கினாள்.

சாங்குகாவம் யாரும் வரவில்லை, இரவும் அப்படியே

தி. ஜானகிராமன்

சுழித்தது. ஆழ்ந்து உறங்குகிறார் அவர். விட்டுக்கு வேரு சமீபத்தில் தோப்பு ஒன்று இருந்தது.

விழிப்புக் கொடுத்து விட்டது அவருக்கு. பட்சிகள் அடைபடும் தோப்பு அது. வெள்ளி முளைக்கும்போதே அவரு ஏகப்பட்டு இரைச்சல் கிளம்பி விடும். கரிச்சான்கள், நினைக் குருவிகள், நாகணவரங்கள், செவ்விகள், காக்கைகள் எல்லாம் பேரினரச்சலாக ஆரம்பித்து விடும். சிறிது புலன் காணமையும் அவர்கள் தூங்கக்கூட முடியாது. விழித்துக் கொண்டு விட்டார் அவர். பட்சிகள் ஆயிரக்கணக்கில் இருக்கும் போல் இருந்தது. அவ்வளவு இரைச்சல். கூவல் குழைவு. பெச்சு, கசரவல், சித்தாரம், கரகரப்பு இப்படிப் போர்க்கள இரைச்சலாகக் கேட்டது. இது என்ன சத்தோஷமா, கொடியா, ஆராதனையா - ஒன்றும் புரியாமல் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார். கேட்கும்போலுதே இருட்டும் பிரித்து வானம், வீடு எல்லாவற்றையும் தரை பூசிக் கொண்டே வந்தது. தென்னை மரத்தின் கீழில் இருந்தார் போலிருந்து பொன் ஒளி மிளங்கியது. குரீயோதயம் ஆகிவிட்டது. எழுந்து உட்கார்ந்தார் அவர். பட்சிகளின் ஒலிகள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அடங்கிற்று. 'விக் விக்' என்று ஒர அளியும் ஒரு மடால் செவ்வியச் செய்த சத்த ஜாலங்களும், ஒரு வானத் தண்ணீரை விட்டுத் திண்ணைகளை வாருகோலாகக் கழுவும் ஒலிகளும் கேட்டன. குவிக்க முடியாமல், இந்தக் காடிலே அமைதி வெள்ளத்தில் தலைவை முழுகி முழுகி குவித்தார் அவர். விட்டை விட்டுக் காட்டுக்கு ஒடுகிற துறவிகளைக் கூடத் தரத்தின் தரத்தி வரும் இயற்கையில் ஒலைகளைக் கண்டு அவருக்குச் சற்று ஆறுதலாக இருந்தது.

கிழக்கின் பொங்கிப் பார்த்துக் கொண்டே உட்கார்ந்திருந்தார் அவர். ஏதோ இரண்டு விடுகளின் இடுக்கு கழியாக உறங்குறியின் தெரிந்தது. அதனைய பார்த்தார். என்ன தான் குஞ்சு வாதமும், தானை கடவுளும் என்று நினைத்துக் கொண்டாடும் குரீய வட்டத்தின் நடுவில் தாமரை மீது அமர்ந்து புன்னைக் பூக்கும் கட்டைகள் காணும் பரவசத்துக்கு ஈடாகாது அது என்று அவருக்குத் தோன்றியது. அந்தக் காட்சியையே அந்த ஒளி வட்டத்தின் வைத்துச் சிறிது நேரம் நினைவிழந்து விட்டார் அவர்.

"காப்பி சாப்பிடுவதற்கே வரச் சொன்னீர்களே, வந்து விட்டேன்" என்று அதே கிழக்குத் திசையில் நூல் கேட்டது. குரீயனைப் பார்த்துக் கொண்

புருத்தவர் இளைசாத திரும்பினார் கண்ணில் பொன்னும் திபும் கலந்து பார்வையை மூடிற்று.

"தான் தான் மாமா!" என்று பொச்சி வந்தான். இடது கையில் ஒரு செம்பு. வலது கையில் ஒரு ப்பராவும் டம்வரும்.

"செம்பில் தண்ணீர் இருக்கிறது. முகத்தைக் கழுவி வாயைக் கொப்பளித்துக் கொள்" என்று மேஜையின் காப்பியை வைத்து, செம்பை வலது கைக்கு மாற்றி அவரிடம் கொடுத்தான்.

"இப்பத்தான் வந்தேன். பாட்டி வயமா காப்பியைக் கலந்து கொண்டு இருந்தான். நான் கொண்டு கொடுக்கிறேன் என்று வாங்கி வந்தேன்."

குரீய வட்டத்திலிருந்து அவன் எழுந்து வருவது போலிருந்தது அந்தக் காயிக்கு.

"கோணம் போடவே வந்து விடுவான் என்று சொன்னாயே நேற்று?"

"தங்கம் போய்ப் பாருங்களைன். மாமா! சிறு சமையல் உன் அம்மாவில் ஒரு புத்தர் படம் வைத்திருக்கிறதே. அதற்கு நேரே சின்னதாக ஒரு தட்டைத் திரைக் கோணம் போட்டு விட்டுத் தான் காப்பியைக் கொண்டு வந்தேன்" என்று கூறினான்.

அவன் முகத்தில் இருந்த அசாதாரணமான ஒளியையும் குழந்தைத் தன்மையையும் கண்டபொழுது, குரீய விட்டத்திலிருந்தே எழுந்து வந்தார் போல் ஒரு கண் கொட்டு தொழுகுப் பிரமித்து விட்டார் அவர். காரணம் தெரியாத ஒரு நொக்கம் அவர் இதயத்தில் கரந்து பெருகியது.

"அப்பா எங்கே?"

"வருவார் மாமா!"

"சிறு இருக்கிறாரா?"

"விட்டிய் இருக்கிறார்."

"விட்டியா?"

"ஆமாம். மாமா!"

"தீ யாறோடு வந்தாயா?"

"என்னோடுதான்" என்று சிரிப்பு தெருளில் தொனிக்கச் சொன்னான் பொச்சி.

"தவிர்க்கமா?"

"இப்பே என்ன மாமா பயம்? அப்பா விடம் சொன்னான், இந்த மாநிலக் கோணம் போடுவதற்கே போய் விட்டனும் என்று. சரியென்று ஒரு கைகிளக்கிப் பேசி ஏற்றி விட்டார். காப்பி கலந்து வைத்து விட்டுத்தான் வந்தேன். அதை தெடுத்து அப்பா தம்பிகளுக்குக் கொடுத்த விட்டுத் தாரும் சாப்பிடுவார். சமையலை அம்மா பார்த்துக் கொண்டான். நடமாட முடியிறது. காடிலே எழுந்திருப்பதுதான் சிரமம்.

அதற்காகத்தான் நான் எழுந்து
அடுப்பை ஸ்டீக் காப்பீக் கடைவைக்
கவனித்து விட்டு வந்தேன்!" என்று
எவ்வளவுக் கேள்விகளுக்குமாகச் சொத்து
விடை சொல்வி விட்டான் போகிவி.

"வாயைக் கொப்பளித்து விட்டு
வாருங்களேன். காப்பி ஆலிப் போகி
விடு...."

காப்பியைப் சாப்பிட்டதும் கீழே
பாத்ரீரங்களைக் கொண்டு வைத்துவிட்டு
மறுபடியும் மேலே வந்தான் போகிவி.

கீழே உட்கார்ந்து கொண்டான்.

"இந்த இடம் ரொம்ப தன்மையுக்குக்
கிறது, மாமா!" என்று அவற்றையுள்ள
புத்தக அலமாரி, மருத்துகன், கதிரி
யும் 'தோளாவென்று' திறந்து விடத்த
வெளி, விடுகன், சூரிய ஒளி எவ்வளவுத்
தெளியும் ஒரு தடவை தோட்டம் விட்
டான் போகிவி.

எழுந்து புத்தகங்கள் தாண்டிவை
எடுத்துப் பிரித்துப் பார்த்தான். மறு
படியும் வைத்தான். பத்திரிகைகளை
எடுத்துப் பிரித்தான். திருப்பி இருத்த
இடத்திலே வைத்தான். மாடிமைய
உராய்ந்து நின்ற மரங்கள், வானம்
எல்லாவற்றையும் பார்த்தான்.

"நீங்கள் மாதிரியும் சரி என்று சொல்
துங்கள். நான் இங்கேயே இருந்து விடு
வேன்" என்றான்.

அவர் ஒன்றும் புரையவில்லை. ஏதோ
பிடுங்குகிறாருது தப்பித்து வந்து
வாரும் வராத இடமாகப் பார்த்து
ஒன்று கொண்டார் போல் இருந்தது.
அவரைப் பார்த்தான். தெருவில் தரத்தி
வரும் நாலினின்றும் பிழைத்து விட்டுக்
கூள் ஒடி வந்து பீரோ இருக்கில் பதுங்கி
விழித்து விழித்துப் பார்க்கும் பூங்க
ருட்டி மாநிலி இருந்தது.

போகிவி மறுபடியும் எழுந்து ஒரு
பத்திரிகையை எடுத்துப் பிரித்து
வாசித்தான்.

கால் மணி நேரம் ஆகிற்று.

"நேற்று இங்கிருந்து போனாயே.
என்னைன்ன செய்தாயி? சொல்லினை!"
என்று அவனைப் பேச்சுக்கு இருந்தார்
அனந்தசாமி.

"ஒன்றும் செய்யவில்லை. மத்தி
யானம் காப்பி போட்டேன். கொஞ்ச
நேரம் டாக்டர் பன்னினென். கொஞ்ச
நேரம் ஜப்பம் பன்னினென்."

"ஜப்பம்? என்ன ஜப்பம்?"

"கம்மா மாமா. ஜப்பம் என்றால்
கவாயி ஜப்பம் இல்லை. என்ருத் ததரி
யம் ஜாஸ்தி. என்னை ஒருத்தரும் ஒன்
றும் செய்ய முடியாது என்று ஒரு
மணி நேரம் சொல்லிக் கொண்டே
யிருந்தேன்."

"எதற்காக?"

"ஒரு புத்தகத்தில் எழுதியிருந்தது.
தங்கு எது வேண்டுமானாலும் அனைத்
திருப்பித் திருப்பி. மனத்தோடு நம்பிக்
கையோடு சொல்லிக் கொண்டேயிருத்
தால் அப்படியே ஆகிவிடலாம் என்று
எழுதியிருந்தது. சொல்லிக் கொண்
டிருந்தேன்...."

அதைப் பற்றி அபிப்பிராயம் ஒன்
றும் சொல்லவில்லை அனந்தசாமி.
சிறிது நேரம் மெனமன் சாதித்தார்.

"அப்பறம்?"

"அப்பறம் அப்பாலோடும், பெரிய
தம்பியோடும் பிச்சுக்குப் போனேன்."

"அப்பறம்?"

"விட்டுக்கு வந்தோம். சாப்பிட்
டோம். ரங்கன் வந்தார். ஒரு கேம்
'சென்' ஆடினோம்."

"சென் கட ஆடத் தெரியுமா,
உனக்கு?"

"ஊரிலே ஆடுவேன். நம்ம ஊர்
ஒருக்கம் அது. இங்கே வந்ததும்
ரங்கன் ஓரே தானிக் மேம் சென் சொல்
கிக் கொடுத்தது விட்டார். உங்களுக்குத்
தெரியுமா?"

"எனக்குத் தெரிந்தால் போழுது
போக விக்கியே என்று இப்படி அழு
வேனா?" என்று கேட்டுச் சிரித்தார்
அனந்தசாமி.

"தெரிய வேண்டாம், மாமா."

"ஏன்?"

"ஒரு மணி நேரம் ஆடினாக் மூளை
உடம்பெண்ணம் அயர்ந்து போய் அடித்
தப் போட்டார் போல் ஆகி விடுவதால்.
மாமா. அப்பறம் ஒரு பிரயோசனமு
யிலானால் ஏன் இப்படி மண்டையை
உடைத்துக் கொண்டோம் என்று வருத்
தம் வந்து விடுவிறது."

"மூளைக்கு தங்க பதிரி இல்லையோ
அது? என்ன இப்படிச் சொல்லி விட்
டாய்?" என்று அனந்தசாமி.

"மூளைக்கு சென் ஆடவதுக்குத்
தானே பதிரி? மற்றச் சமாளாரன்
களுக்கு இது என்னமா பிரயோசனப்
படும்? அதனிலே தனித்தனியாய்ப்
பழக்கம் பன்னிக் கொண்டால்தானே
தடக்கும்?"

அனந்தசாமிக்கு விப்பாகத்தான்
இருந்தது. இங்ஙனவு சின்னப் பெண்,
என்னென்ன வெல்லாம் யோசித்து
யோசித்து வைத்திருக்கிறான் என்று
தனைத்துக் கொண்டார்.

"சரி சென் ஆடினாய்...."

"ரங்கன் போனார், கதையத் தானிட்
டுப் படுத்துக் கொண்டேன்."

"ரங்கன் ஒன்றும் சொல்லிக்கையா?"

"உங்களைப் பற்றிக் கேட்டார். 'அவ
ருக்கு ஜூரம், இப்பொழுது யாரை
வும் பாரிக்க மாட்டார்' என்றேன். நான்

நேற்று இங்கு வந்து விட்டுப் போனதையும் சொன்னேன்."

"ஹையோ, ஏன் அப்படிச் சொன்னாய்...?"

"ஆமாம். உங்களைப் பார்க்க வருவார். நானும் இங்கு வருவேன். எதற்காக... அநாவசியமாக?"

"இங்கு உங்களைப் பார்க்காவிட்டாலும் நேற்று அங்கு வந்தாரே."

"அதற்காகத்தான் அவர் வந்ததும் வராததுமாக 'உங்களைத்தான்' எதிர் பார்த்திண்டேயிருக்கேன். சொல் வினை யாடனும் போயிருக்கு" என்றேன். உடனே உட்கார்ந்து விட்டார். ஒரு மணி ஆயிட்டுக் களைத்து எழுந்து போனார். உங்களை வந்து பார்த்து வரப் போயிருேன் என்றார். "அதெல்லாம் வேண்டாம். நோாளிகள் வேறு வந்து

தரவாக இராதே" என்று கேட்டிருக்கன். வரச் சொல்லட்டுமா?"

"வரச் சொல்லுங்கள். யாரு?"

"யாரோ பொண்ணு."

"அப்படியே இதைபும் கேட்டுக் கொண்டு போயிடறேன். இன்னிக்குக் கொஞ்சம் பொரிச்ச ரசமா வைக்க மாட்டீ? நாளை நானா கஞ்சியே சாப்பிடுவதற்குமே!... நாக்கு செத்துப் போயிருமே" என்று இப்படி உணவை நிமிர்த்தி தின்றவாறு கேட்டான் மங்களைப் பாட்டி.

"தீங்கன் எது செய்தாலும் சரி" என்று உறிஞர் அனத்தசாயி.

"அப்படியே சேஞ்சுடறேன். அப்படியே மணத் தக்காளி வத்தலைப்பொரிக்கடறேன். பொரிச்ச ரசம் வைக்கடறேன். வாங்கு ஆரோக்கியமா இருக்கும்" என்றான் பாட்டி.

"அப்படியே செய்யுங்கள்."

"எனக்கும் சேர்த்து..." என்றான் டொக்கி.

"ஏன்டி கண்ணு. உனக்கில்லாமமா? குழந்தை... ஸ்போர், படு சமர்த்து. வத்தவுடனே அவ கொல்லப் போட்டபே, அனாத் சொல்வனும், ராமர் படம் எழுதுவானே எத்திராஜா, அத்த மாஜிரிக்கு போடாரு. பொரிச்ச ரசம் தன்ரு வைப்பெண்டி, குழந்தை, நீ இருந்து சாப்பிடு" என்று சொல்லிக் கொண்டு இறங்கினான் பாட்டி.

"மாமா, நானும் கீழே போறேனே. யாரோ பாரக்க வந்திருக்காப் போலே இருக்குதே" என்று எழுந்ததான் டொக்கி.

"உங்கையும் பாரக்கப்படாதா?"

"எனக்கு ஜாழியில்லை, மாமா!"

"ஜாரம் இங்கு விட்டால் உங்களைப் பாரக்கப்படாதா?"

"இல்லை, மாமா!"

"ஓ. அசோ! உட்கார்" என்று அனத்தசாயி சொன்ன பிறகுதான் எழுந்தவன் உட்கார்ந்தான்.

மீட்டிப் படியில் பட்டுப் புடவை மொட மொடத்தது. எத்திரா நிதியா? விருந்து வந்து கொண்டிருந்தான்.... ஜோஜா திறத்தில் பொட பொட என்று பட்டுப் புடவையும், நெற்றியில் குங்குமமும், சந்தானம் செத்து என்னெய் போடாமல் வாரிவிட்ட தலைமுகாக வந்த அவனைப் பார்த்து டொக்கியின் கண்கள் வித்தவைத் தண்டார் அனத்தசாயி.

"என்ன மாமா, இது!" என்று அவருக்கே ஜாழம் வந்து விட்ட புரட்சிமை எண்ணொரையும் போல் விசாரித்துக் கொண்டே வத்தான் எத்திரா. டொக்கி வையும் பார்த்தான்.

குருசாயி மூன்றுக் வந்தான். கையில் ஒரு உடைபுடன்.

பிடுங்குகிறார்கள. இன்னும் தாடித்து நாட்கள் நாமாவது அவரைத் தொத்தரவு செய்வாமல் இருத்தாகத்தான் தல்வது" என்று சொல்லி வைத்தேன்."

"பயமாயிருக்கு. பயமாயிருக்குன்னு நேற்று சொன்னாய். இவ்வளவு எங்கு இருக்கிறாயே" என்று உறிச் சிரித்தார் அனத்தசாயி.

"போங்க, மாமா. பின்னே தான் வருகிற இடத்துக்குக் கூடக் கூட வந்தால் என்ன செய்கிறதாம்? பயினைத் தான் யாரும் தெரட்டித்து யோகாமன் இருப்பார்களே."

பேசிக் கொண்டிருக்கும் போதே மங்களைப் பாட்டி வந்தாள். "கவாயி! உங்களை யாரோ பார்க்க வந்திருக்கிறார்கள், காரிஸ். 'உடம்பு சரியாயிருக்கிறதா, வந்து பார்க்கலாமா. தொத்

"எவ்ளா சாமி?" என்று அவளும் திகைத்துக் கொண்டே கடைகைய மேலா மீது வைத்தாள்.

"வாழ்மா, சத்திரா!"

சத்திரா அவர் உடம்பைப் பத்திரி விரித்தாள். டொக்கிலை அடிக்கடி பார்த்தாள். டொக்கிலும் சத்திராவின் பின்னால் போடாமல் வெறுமனே முடித்த கூந்தல் பன பன வென்று மின்னும் பிரி வினும் மேல் முதுகிலும் தரைத் தரைப் புரள்வதைக் கண்ணெடுக்காமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். அவளுடைய நீண்டு திரண்ட மககாய், உயரமும் எடுப்பும் புஷ்டியின் தன்மைப்பும் நீண்டு சேர்ந்து கூர்ந்த ஸிரங்கன் எல்லாவற்றையும் பார்த்துப் பிரமித்தாற் போல் உட்கார்த்திருந்தாள். ஐந்து நிமிஷம் களுக்குள் ஓர் இராஞ்சை உசித்து, ஆப் பிள் ஒன்றுக் தேர்வாய் சிவித் துண்டம் போட்டு ஒரு காலத்தின் வைத்து அவர் முன் வைத்தாள் குஞ்சாமி.

"அட்டே... தான் பார்த்தே இவ்வியே! இதென்னாம் எதற்கு?" என்று அவர்.

"சாப்பிடுங்க சாமி!"

"எல்லாரும் சாப்பிட்டோம்."

"குஞ்சாமி! நீ கொய் விட்டு வந்த விடேன்" எவ்ளா சத்திரா.

"எங்கே?" என்று கேட்டார்.

"சுதர்த்தி புறது செய்கிறான் அம்மா தாக்கி. ஏதோ சாமான் வாங்கி வரக் கொல்லியிருக்கிறான். நீ போய் வா."

"சரி" என்று குஞ்சாமி நகர்த்தாள்.

மறுபடியும் சத்திரா டொக்கிலைப் பார்த்தாள். அனந்தசாமி அவர்களை அநிருகப்படுத்தி வைத்தார்.

"இப்ப வெறும் சத்திரா இவ்வியே, மாமா. ஒரு வாய்பாக்க காலேஜாக்குப் போகிறேன். டெ. மாஸ்டர் ரேட்டர் வேலை விடைத்திருக்கிறது."

"பிசு, பிசு! எங்கிட்டே கொல் உயி இக்கியே!"

"அப்பவே சொல்லியிருக்கிறேன். உங்களை எங்கே என்று கண்டுபிடிக்கிறது? தல்ல வேலை, தூரம் வந்ததோ, பார்க்க முடிந்ததோ!"

"எத்தனை நாட்களாகக் வேலையை ஒப்புக்கொண்டு?"

"ஒரு வாரம் ஆகப் போகிறது."

"ஹாம். வேலை பிடித்திருக்கிறதா?"

"பிடித்திருக்கிறது."

"ம்."

நேரு டொக்கிலையும் விவரமாக அநிருகப்படுத்தினார் அனந்தசாமி. அவன் பாட்டு, ஆட்டம், நடப்பு, ஆடைகள் எல்லாவற்றையும் விரிவாகக் கொக்கி விட்டார்.

சென்ற அக்டோபர் 30த் தேதியன்று பெங்களூரில், மைதர் ராஜா கதத்திரக் கட்டித் தீர்த்தம் பிரசாரம் தொடங்கி வைக்கப்பட்டது. அப்போது ராஜாஜியிடம் கட்டிக்காக ஒரு வட்ட ரூபாய் வழங்கப்பட்டது. விழாவில் கலந்துகொண்ட ஸ்ரீமாண்கள் ஸி. பி. மேனன், பே. எம். முகஷி, ஆசார்ய ரங்கா, சாதுரதி, எம். ஆர். மலாணி, ஜிவராஜ் ஹெட்டே, பெங்களூர் தலைப் பார்லிமெண்டரீத் தொகுதியில் போட்டியிட்ட விருக்கும் ஸி. என். நடராஜன் ஆலிவாஹரவும், மைதர் ராஜா கதத்திரக் கட்டிக் காலியதிலி ஸ்ரீ ஸி. டி. ஸ்ரீநிவாஸன் அங்குகட்டியிருந்து ராஜாஜி நினைவைப் பெற்றுக் கொள்வதையும் மேயை காண்கலாம்.

டொக்கி தலைவையக் குளித்து உட்கார்த்திருத்தான்.

சத்திராவும் அவரை என்மென் ஸ்வோ பேட்டை ஆரம்பித்தான். ஸார், படிப்பு எல்லாம் விசாரித்தான்.

"உன் மாதிரி மாசுச் சம்பள ஆள் இல்லை அவன். நிமர்ஸு வட்டக்கைக்கில் சம்பாதிக்க ஆரம்பித்து விடுவான்" என்று அனந்தசாயி.

தலைவை நிமிர்ந்தி, அடிப்பட்ட மிருகம் போல் அவரைப் பார்த்தான் டொக்கி. அவர் விரித்தார்.

"மாமா, எழுந்து போய் விடு என்று நேராகச் சொல்லுங்கலெனம். ஏன் இப்படி சற்றில் சற்றில் சொய்வனும்?"

"வேடிக்கையாகத்தானே சொங்கி ஸார் மாமா. நாய்க்கப் பிராணவாயுவையும் கரிவமிவ வாயுவையும், ஆஸ்டிடைடையும் காரத்தையும் கட்டிண்டு அழைந்து மயங்க, தலை குரலில் பாடுவிறவர்க்கிடந்தான் வட்டகரி வருவான் என்று தானே மாமா சொங்கிருர். இதற்கு என்ன சொபம்?" என்று தேத்திரன் சத்திரா.

அவரைத் துணித்து விடுவது போல் ஒரு பத்து விராடி பார்த்தான் டொக்கி. பின்பு அவன் மூகம் சாத்த மடைத்தது. "அதுக்குச் சொல்லவெ மாமி....." என்று ஆரம்பித்தான் அவன்.

"ஜூய்யய்யோ - நான் மாயியான். என்னைப் பார்த்தாய் அப்படியாக இருக்கு?" என்று உரக்கக் கிரித்தான் சத்திரா. பிறகு "டொக்கி மாமி, போத்து மாதிரி வணர்ந்திருக்கிறேனே என்று பார்க்கிறீர்களா? நானும் போன வருஷம் நான் பான் பண்ணினேன். இதைப் பாரு.

இனிமேல் மாமி, நீங்கள் இதை பெல்லாம், சொல்லுயோ உன் மூக்கைக் கடித்துச் சாப்பிட்டு விடுவேன்!" என்று தடுகிரலையும், கட்டை கிரலையும் சேர்த்து வந்தது டொக்கியின் மூக்கின் அருகில் நீட்டிய பவமுறுத்தி மூன் சத்திரா. "ஆமாம். பென்னரிப் பிடுக மாநிரி இருக்கு பார், இந்த மூக்கைக் கடித்துத் தின்று விடுவேன்" என்று டொக்கியின் மூக்கைத் மலைப்புடன் பார்த்தான். "மாமா, சில மாதிரி இருக்கா மாமா இந்த டொக்கி. மூக்கு, என்னம், மூகவாய் எல்லாம் பார்த்தீர்களா? பழைய காலத்து மூகம் மாமா இது. கையிலே ஒரு தாமரைப் பூவைக் கொடுத்து, புடவைவை மடித்துக் கொகைக் கட்டி எல் கொவது ஒரு கோலிலிலே ஒரு மூலையிலே அசைவாமல் நின்று என்று நினைத்தி வைத்து விட்டால் போவிறவர்கள் வருவிறவர்கள் எல்லாம் விழுந்து விழுந்து நுங்கிட்டு விட்டுப் போவார்கள்.... இக்கி?... அப்படியே கிக்கிரை மூக்கு" என்று சற்றுத் தலைவைப் பின் தன்னி விபத்தான் சத்திரா.

"ஒரு கோயில் கட்டி வைத்துவிடுவோமா?" என்று அனந்தசாயி.

"கூடியேயோவுக்குப் பதிலாகக் கோலிலிலே வைத்தால்தான் பாந்தமா பிடுக்கும் இவனை. மறுபடியும் கோபித்துக் கொண்டு விடப் போகிறது!" என்று சத்திரா.

"என்னைப் பார்த்தாய் அவ்வளவு கிடு மூக்குவாகவா இருக்கிறது?" என்று கேட்டால் டொக்கி. இருவரும் பவமாகச் சிரித்தார்கள். அனந்தசாயி சைதயோ நினைத்துச் சந்தோஷப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார். (தொடரும்)

ஜலதோஷமா? இருமலா?

உடனே கீழ்க்கண்ட

அமீர்தாஞ்சனம்

தடவுங்கள்

சுதந்திரம்

பெரிய அளவுக்கு இவ்வாறு

இவ்விதமாக, ஐராய, வரையுமே... 2-வாசனம்
பரந்தவகிலி தந்து உடைய துன்பத்தி
கடையாருந்... 1-வாசனம் குறையுந்
தாயினி அருந்தவதாய் உடையதென
மேலாயும்துன்பம் தருபவர்களை தெரிவித்
தவாய் திருப்பதாய்.

அய்யத்தேவனார் கவிஞர், கருணா-
பம்பாய்-1, கங்கை-1, புதுச்சேரி-1

1571 MW JAN

மணிபல்லவம்

பொற்கடர்

மணிபல்லவப் பொன்னுக்கு மட்டும் கனித்தன்மை ஒன்றுண்டு. தன்னுடைய பிரகாசம் பிறரைச் சுடாமல் தனக்குப் பெருமைமயப் பிறர்க்கு ஒளியும் தருகிற ஒரே திரவியம் தங்கம். கருக்க நாயகன் பொருள்களுக்கு இவ்விசைம் சொல்லும்போது தங்கத்தை நேருறே சொல்லுகிறார்கள். தான் ஒளி மயமாக இருத்தல், தன் அணுக முடியாமை, கன்னிடமிருந்து ஒளி பெறுதல், தான் தாது இடத்தைத் தாயதாக்குதல் - ஆகிய இவை தாங்கும் தங்கத்திற்கு நேருப்புக்கும் ஒத்த குணங்கள். நெருப்பு என்பது எவ்வளவு பொன் போன் என்பது கூடாத நெருப்பு. வெறும்பி வாடி இவ்வ இசைத் தம்மன் லாஞ்சம் என்பது இரண்டுக்கும் பொதுத் தன்மை. கருக்கன், கடாரன் இருப்பதற்குத் தோருப்புக்கும் பொன்னுக்குமுள்ள ஒரே வேற்றுமை.

தொட்டால் கடுகின்றது என்ற ஒரே காரணத்தால் பொன்னிடப் பிரகாசமுள்ள நெருப்புத் மதிப்பும் மீதையும் இல்லை. கடாதது என்ற காரணத்தாலாக நெருப்பினும் குறைந்து குறித்த பிரகாசமுள்ள பொன்னுக்கு மதிப்பு மீதம் போகும் உண்டு. பொன்னுக்கும், மணிக் குறையும், லாசர லாசரீயங்களுக்கும் - அவற்றைச் சீர்த்துள்ள பிரகாசத்தில் காரணமாகத்தான் மதிப்பு என்றும் பிரகாசத்தையே மூல வழங்குகின்ற கொண்ட அக்கிரமீக்கு இவற்றை மீதம் அறிகமாய் மதிப்பு இருக்க வேண்டும். நெருப்பாறிய இவ்வொரு பொன்னுக்கு மீதம் மீதம், பொன்னாறிய கடார நெருப்புக்கு மீதம் மீதம். தீர், தீ, தீ, வாக்க, காசம், கிழங்கு, மணம் என்ற

நா. பார்த்தசாரதி

உலகத்துப் பொருள்களை ஒன்பது வகையாகப் பிரித்திருக்கிறது தருக்கம். இந்த ஒன்பது வகைகளில் உலகம் என்னும் ஒளியிடை உலகாகம் எவ்வகைக்குள் அடங்குமென்று ஆராய்த்தால் நெருப்பின் அடங்கும். நெருப்பால் அடங்கும், நெருப்பினாலே அடங்கும்; என்றும் தான் ஒளி மயமாக இருத்தல், தன்னை அணுகவதற்கு அருமை, கன்னிடமிருந்து பிறர் ஒளி பெறுதல், தான் சார்த்த இடத்தைத் தன்னுடைய சார்பாக தாயதாக்குதல்-ஆகிய பொன்னின் குணங்

தனோடு தன்னை ஒளிக்கத்தானேயே தீமைகளை எரிக்கும் கடரின் குணத் ததையும் சீர்த்ததுப் பெற்றிருக்கிற காரணத்தினால் இந்தக் கதையில் தாயகாறிய இளங்குமரனின் தான்காய் பருவத்து வரமுனைப் பொற்கடராகவே உருவாகம் செய்யலாம் என்று தோன்றுகிறது.

பொன்னுக்கு மீதமும் மதிப்பும் எப்போது ஏற்பட்டிருக்கும்? லாரால் ஏற் படுத்தப்பட்டிருக்கும்? பொன்னின் ஒளியின் மதிப்பு லாக்கத் தெரிந்து கொண்ட

ஒரு முதல் மணிதனும் அதைத் தொடர்ந்து அதன் மேல் அதிம கழிப்பை வைக்கப் பழகிவிட்ட முடிவற்ற பல மணிதர்களும் பொன்னைப் பற்றி என்னி என்னிர் கமந்து விட்ட என்னாததன் கணத்தான் பொன்னின் கணம், பொன்னின் கிளை! இவற்றை நீக்கி விட்டுப் பார்த்தால் பொன்னுக்கும் விட இல்லைதான்.

"அப்படியானால் பொன்னை மதித்து மதித்துப் பொன்னின் ஒளிக்கு அடிமை யாகி இருண்டு விட்ட மானிட இனத்தின் கனிகளுக்குப் பொன்னை விடப் பிரகாசமாக எதுவும் இன்று வரை ப. வெ. இல்லையா?"

"இல்லை."
"பொன்னை விடப் பிரகாசமான ஒரு பொருளிலிருந்துதான் பொன்னே பிரகடனம்!"

"அப்படியா? பொன்னுக்கும் மூன் றபலமான அந்தப் பொருள் எது என்று தெரிந்தால் அதைப் பொன்னைக் காட்டி யும் அதிகமாக மதிக்கத் தொடங்கி யிடுமா?"

"இவ்விதம்தான் தொடங்க வேண்டி எவ்வதிருக்க! அதை நான் மதிக்கத் தொடங்கியபோதுதான் தமது மனநிலையின் முதற் குரல் இன்களின் செவி களில் முதற் கேள்வியாகி ஒலித்தது. அதை நான் மதிக்கத் தொடங்கிய போதுதான் தமது மேல்விட சாட்சிகளின் அது முதல் தெய்வமாய் வளர்ந்து மரித்து கொழுந்து விட்டது. அதை நான் மதிக்கத் தொடங்கிய போதுதான் தம் மூல உயிரிழை உள்ளமாய் ஒளியைப் பரிந்துகொண்டு மதித்துப் போற்றியது."

"அதற்குப் பொய்யா?"

"ஆம்! அது கடர் பொன்னின் ஒளிவீ ளும் இருக்கிறது அல்லவா?"

"இருக்கிறது! ஆனால் தெருப்பின் படரில் பொன்னிலிருப்பதைக் காட்டி யும் அதிகமான ஒளி இருக்கிறது. இவற் றைப் பொருள்களில் ஒன்றாகவே தொடர் சின் ஒர் ஒளிக் கிற்றுத்தான் தங்கத்தி லும தங்கமாக இருக்கிறது. தங்கத்தின் ஈரமும் உயிரும் ஒளி உண்டு. உயிரின் ஈர் இல்லாவிட்டால் தங்கமே இல்லை. ஈர் இன்றால் தங்கத்தை இப்போது மரித்து கொண்டிருக்கிறதோயத் தங்க மாக மதித்துப் பரிந்து கொண்டிருக் வே முடியாது."

"தங்கத்திலிருந்து கடரை மட்டும் மீட்டு விட்டால்.....?"

"கடர்மீறத் தங்கம் அப்படி அதை மீறியுவிட்ட காரணத்தால் மண்ணு ளுக்கும்."

"அதாவது மண்ணில் கடர் கல வாத தங்கம் இல்லை! தங்கம் கலவாத கடர் உண்டு."

"தங்கம் மண்ணிலிருந்தால் அதைத் தங்கமாக மதிக்கக் காரணமா யிருக்கும் ஒளியை அதில் காண முடியாது. மண் கலவாத தனி ஒளியிலிருந்தால் அதுவே கடரும்! தங்கம் ஒளியிலிருக்கிறது; கடவும் இல்லை. அதனால்தான் கருகின்ற ஒளியைக் காட்டியவர் தங்கமாகிய கடாத ஒளிக் கு அகி மதிப்பு."

இத்தக் கதைகள் தங்கமல்லும், திரு தாங்குடிகள் கருவாக்கிய காலிய தாய்க்குமாவிய இளங்குமரன் ஆனப் பரி தீர்த்தும் தீர்த்தும் வெற்றிக் கொடி தாட்டியவின் மணிபல்லவத்துக்குப் புறப் படுகிற மலத்தின் பொன்னுலகும் இருத் தான், கடராகவும் இருந்தான். முற்றம வான பொருகடராகவே இருந்தான்.

தான் ஒளி பலமாக இருந்தால், தங்கம் அனுகூலவற்ற அருளும், தங் கிடைமிருந்த பிறர் ஒளி பெறுதல், தான் சார்த்த இடத்தைத் கண்ணுடைய சார் பால் தாயதாக்குதல் ஆகிய பொன் னின் குணங்களைப் பெற்றுத் தானே பொன்னு ஒளிரும் ஒருவன் வேறு பொன்னில் மேல் ஆளாய்வு என்ன இருக்கிறது? மூன்றுபக்கங்கள்! அவன் எவ்வா ஆளாகக்கூடும் உதிர்த்து விட்டு வின்றோது எல்லாருடைய ஆள் களும் அவனைக் கூற்றத்தன. இளங்கும ரன் எவ்வ அந்தப் பொற் கடருக்காக ஞாக்கி ரங்கினான். கரமஞ்சரி தனித் தான். - தண்ணுடைய பெரு மானிளக திலையக் குவித்திருந்த அவ்வளவு பொன் னிதம் காணாத கடரை இளங்குமர னுடைய கண்களில் கண்டு தனித்துக் கொண்டிருந்தான் அந்தப் பட்டினப் பாக்கத்துப் பெண்.

தான் சார்த்த இடங்களை ஒளி வற்றச் செய்வும் பொன்னிப் பொல் அவர்கள் இருவருடைய ஆளையிலும் தான் இருந்த - தண்ணுடைய ஆளையில் அவர்கள் இருவரும் இவ்வாயம் - அவர் களுக்கு ஒளி க்ந்து கொண்டிருந்தான் இளங்குமரன்.

யானை அல்லது எனது ஆளையாடு கிருமோ அவர் அவ்வது அது பரிசுத்த மாக இருந்தான் அந்த ஆளையினைத் தவிர வேறு இடமாக இருப்பாகக் காண மாக்கவே அவை ரிகழிச்சு மனத்துக்கும் மூத்ததும் அழகும் ஒளியும் உண் டாகும்! தெய்வத்தை ஆளையாடுகிற பக்தனின் முகம். குறந்தையை ஆளையப் படுகிற தானின் முகம். மெய்யான மானவன் ஆளையப்படுகிற ருருவின் முகம், இன்களுக்கு வரும் அழகைப்

போம் இனங்குமரன் ஆகப்பட்டு ஆளப்பட்டு அவனுடைய ஒளிவளர் தங்களுடைய ஒளிவளர் கொடுத்த வளர் தங்க கொண்டிருந்தார்கள்.

உங்களுடைய பொன்னுக்குப் போன் குளம் இல்லை. இனங்குமரனும் அப்படிப் பொற்கடாக இருந்தான். தன் னுடைய மிகுந்த ஒளியினால் பிறகுடைய ஆளாகியும் தங்களுடைய மனம் எரித் துக் கத்தமாகிக் கொண்டிருந்தான் அவன். பம்புகாரித் துமரருக்கு விருந்து கப்பல் தார்த்தமொது கண்ட பறியாமலே தான் ஓடிவந்த மனம் வெதுமன் சொந்திருப்பதை உணர்ந்த லிவளங்குளம் மட்டும் கருகின்ற தெருப் பாகவும் தான் இருந்து விட்டது போல் தோன்றிவது இனங்குமரனுக்கு. அதற் காகத் தங்களுள் வருத்தினான் அவன்.

"வாழ்களையில் பிரேரோடு பழகும் போது கொள்ளக் காலத்து வெயில்போல் பறிகொளும் தன்மம். குளிர் காத்துக் கிடை நீர் போலப் பறிகொளும் தன்மம். கோவடக் காலத்தில் குளிர்ந்த நீர் போலவும், குளிர் காலத்தில் தங்க வெயில் போலவும் பொருத்தித் குத்த

துள்ளலாகக் மனம் வெதுப்பாமலும்— ஒதுகாய் தன் மனத்தைத் குத்தித் தன் வர்கள் வெதுப்பர் செய்து விட்டால் அகத்த தாங்கிக் கொண்டு பறக்கும்— வாதத் திட்டமிட்டுக் கொண்ட வேண்டி...'' என்று போது வாழ்வுக்கு வேண்டிய துன்புறு பற்றித் திருதாங்கி அகன் பய நடை உறிக்கூற்ற பழைய அறவுரைவை மனஸிக் கொண்டான் இனங்குமரன்.

முட்டாவிருந்து ஒளிவளர்வளருக்கு தோன்றினால் பிரிர் கொதுப்பையும்— தாய்மைமொடு பொற்கடரோ யிருந்து ஒளி டரப்பினும்—பிறகுடைய ஆளாகியும், மோகங்கொளும் மின்பார்த்து விளக் கிக் கடாத தெருப்பாகவும் கருகின்ற தெருப்பாகவும் மாறி மாறி வாழ நேரும் சித்தந்தைய எண்ணியபடியே கப்பலின் மென்மலத்திலிருந்து வானத்தைப் பார்த்த தான் இனங்குமரன். அவனுடைய முகத் திலும், தோளிலும், மார்பிலும் காண வெயில் பட்டது. அவை தங்களுக்காவிய அக்கங்களைப் பின்பிப் பொற்கடர் பார்ப்ப அக. உலகப் பொருள்கள் யாவற்றுகுக் கும் ஒளி தரும் கிறிஸ்துவ கணங்கினும் ஒளிச் சேகவருகிய இனங்குமரன்.

1. அன்பு என்னும் அமுதம்

கோளிக் கொள் திசை மோகி லிரைந்து கொண்டிருந்த அதே காலயில் இனங்குமரன் தன் கொண்டிருந்த அதே மெல் தனத்தில் பாலமரத்தின் மறு பக்கமாக ஒளியன் மனிமார்பதும், அவன் மனஸியும் பின்று கொண்டிருந்தார்கள். இனங்குமரன் கித்தியை யில் குற்றம் மனத்தினதோ அமைதி யால் பின்று கொண்டிருந்ததால் அவன் அங்கு இருப்பவதையே மறந்து கிறே இறங்கிப் போய் விட்டதாக என்னிக் கொண்ட மனிமார்பலின் மனவி தன் மனத்தில் இருந்த வே கருத்துக்களிக் கவையவிடப் போத் தொடங்கினான்.

"என்ன இருந்தாலும் உங்கள் தன்புக்கு இந்தக் கல் மனம் ஆகாது. துறைமுகத்திலிருந்து புறப்பட்டுக் கப்ப லில் ஏறித் கொள்ளும்பொது அவர் வேண்டுமென்றே அந்தப் பெண்ணைப் புறக்கணித்ததை நான் உணர்ந்தேன். அவர் விரும்பி விருத்தால் "போய் வருகிறென் லுங்கள்!" என்று அந்தப் பெண்ணிடமும் இரண்டு வார்த்தைகள் பேசியிருக்கலாமோ?"

"பெண்ணே! முதலில் நீ இனங்குமர னை என்னுடைய தன்பர் என்று சொன்

கவதை இந்தக் கவையே மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். நான் அவரை என்னுடைய தன்பராக நீசாத்துக் கொண்டிருந்த காலமும் உண்டு. இப்போது அப்படி திசைப்பதற்கே பயனா யிருக்கிறது என்கிறேன். வெவ்வேறுக்கு குருவாகவும், இன்னும் வெவ்வேறுக்குத் தெய்வமாக வும் இப்போது அந்த மனிதரை நான் பாவிக்கிறேன். அவரிடம் குற்றம் இருப் பதாக நினைப்பதற்கே நான் பயப்படு கிறேன். தீயோ குற்றம் இருப்பதாக வாய் திறந்து சொல்வதற்கே துணி கிறேன்! நீ சோழிய வனதாடுகையார் மகள் லுங்கையிடம் அவர் பேசாமலே வத்தகற்கு தீயாகலே விசையு கற்பிக் கிறேன்! என்வாவற்றியுமே குணந்தான் திரம்பிவிருக்கிறதென்று குறிநிலும் குண மாகலே பாவிப்பது எப்படிக்கெடுதலோ, அப்படியே முற்றிலும் குற்றமாகவே பாவிப்பதும் கெடுதல். அவர் அந்தப் பெண்ணிடம் பேசாமலிருந்தது குற்ற மென்று நீ எப்படிச் சொல்வ முடியும்? மெனத்துக்குப் பொருள் கிரோத மென்று கொண்டால், நான் உன்விடம் பேசாமல் இருந்த கவையங்களில் எவ்வாறும் கூட உன்னை விசேஷமாக யிருத்திருக் கிறேன் என்று நீ திசைக்கலாய்."

கார் மூலம்

இந்தியாவைக்காண

CALTEX

அமிருதநகரிலுள்ள டோன் ஆலயமும், அமரத்தையப் போய்க்கையும் சேல்புர் கனூக்கு மிகவும் புனிதமானவை. தில்லிவிரித்த 873 ஆய் பயணத்திலுள்ளது அமிருதநகரம். இந்தநகரத்தை ராமதாஸ் பிறுவினார்; இது அர்துன் ரெத் ஆலயம் எழுப்பினார்; சஞ்சித் சிங் அதற்குத் தங்கத் தட்டுகள் 'செய்தார்' - அதன் கலரிகன் வளைவக் கல் இழைத்தவன். அதனுடைய ருமித்த விதானத்தில் அடிமீய்தான் சேல்புர்வரின் புனித தூளாகிய 'செரத்த சாசிப்' உண்டது. 'ருத்-கா-பாக' என்ற பகுதியில் சேல்பு மதச் சபாபகராய் ருத் நான்கிலி வரலாற்று திருத்திகள் வட்டோரவியங்கொத்த இயற்றினதாம்.

அமிருத நகரில் உள்ள டோன் ஆலயம் அமரத்தையப் போய்க்கையும் சேல்புர் கனூக்கு மிகவும் புனிதமானவை. தில்லிவிரித்த 873 ஆய் பயணத்திலுள்ளது அமிருதநகரம்.

காரியமும் இத்தியாவைக் காண்பதற்கு நீங்கள் எங்கிருந்து புறப்பட்டாலும் சரி, கார் கொத்தோவுகளின் பயணம் மெழுவாகவும் உங்களுடையவையும் இருக்க வாகனங்கள் தூய்ச்சிவெட்டினாலும், பெட்டோவையும் தெர்த்தெடுங்கள்

Caltex (India) Limited

“தான் அப்படி நினைத்தான் அதில் தவறென்ன? கவகலப்பாகச் சித்திப்பப் பெரிக்கொண்டிருந்தவர் மெனனமாயி லிட்டால் அந்த மெனனத்துக்குக் காரணம் இல்லாமற் போகாது. பேச் சக்குக் காரணமும், அரித்தலும் இப்ப பது போல் போகாமல்கூட காரணம் அரித்தல், எவ்வாறு இருந்தி த ஆக வேண்டும்.”

“பேச்சுக்கும், பேசாமல்கூடும், ஆகிய இருண்டுக்குமே அரித்தல் இவ்வாறு என்று அவரே சற்று முன் வுளநாடுடைவாரிடம் கூறியதைக் கேட்கவில்லையா? பேசாமல்கூட இருந்திருந்தால் அரித்தல் மெனன மாயிடுப்பது என்பதுதான்...”

“அந்தப் பெண் அவருடைய மெனனத்தை அப்படி எடுத்துக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லையா? உப் பல் பறப்படுவதற்கு முன் தான் அவ ளிடம் விடை பெறுவதற்குச் சென்றேன். அப்போது அவள் எனக்கு விடை கொடுப்பதில் அகிரத்தையும், அவர் தன் ளிடம் விடைபெறுவதற்கு வாய்மட்ட டாரா என்று கவனிப்பதில் கிரத்தையும் காண்பித்தாள். நினைந்திருந்தான். அவ ளுடைய கண்ணிலும் முகத்திலும் தப் பிச்சை அழிந்து - அது அழிந்த இடத்தில் ஏமாற்றம் குடிபொள்ளத் தொடங்கிப் பிறந்தது.”

“அப்படியா? நீ சொல்வதைக் கேட் டால் முயில் அப்போது சிந்த நினை தித்திரத்துக்கு நல்ல காட்சியாக அமைத் திருக்கும் போல் தோன்றுகிறதே. ஒருவரைய அழித்து இன்னொரு உணர்வு பிறக்கின்ற காவத்து முக வயத்தை அப்படியே நித்திரிக்க முடிந்தால் அது ஒளிவாது துறையில் எடுபட்டிருப்பது ஐயுக்கு மாபெரும் வெற்றி பெண்மே! இரன் அழிந்து ஒளி பிறக்கிற நேரத்தை யா, ஒளி அழிந்து இருள் பிறக்கிற நேரத்தையும் இவற்றைக் கவனத்து காட்டு விருந் போல் முழுமையாய் வரைந்து காட்டுகிற ஒளியேனா, கவிதையேனா, என் ததில் இதுவரை எதிர்ப்பலியை?”

“இந்தக் கவிஞரின் இப்படித்தான். நெருண்ட வ துக்கத்திலிருந்து தேடித் தங்கள் கவிதையைப் பிறப்பிக்கிறார்கள். அவர் தன்னிடம் ஒரு வார்த்தைகூடச் சொல்லிக் கொள்ளாமல் புறக்கணித்தது போலப் போகிறதே” என்று அந்தப் பெண் மூங்கில துறாக் கோவத்தில் சிங் ளுள் என்று சொன்னால் அந்தக் கோனம் கித்திரத்துக்கு கண்ணு இருக்குமே என்று வாய் கூசாமல் நீங்கள் பதில் சொல்லுகிறீர்களே? இப்போது நீங்கள் கூறியதை அந்தப் பெண்ணின் தந்தை கேட்டால் எவ்வளவு வருத்தப்படுவார்?”

“பெண்ணே! இப்படி நினைப்பதா விருந்தால் நீ என்னைப் போல் ஒரு கவிஞ னுக்கு மனவியாக வாய்த்திருக்கக் கூடாது. ஒவ்வொரு கவிஞனுடைய மனமும் பேசாத வாழ். நிறுமைய துன்பங்களையிவ் இங்குத் தக்ககனின் மெலித்த கிரக்கம் அந்த வாய்வு வகுநம் போதுதான் அது பேசுகிறது. அதில் உணர்வு பண்கள் பிறக்கின்றன. திருமா லும், திருமகளும், இராமனும், சீதை யுமாக மன்னில் பிறந்து மனிதர்களாக வாழ்ந்து மனிதர்களின் துன்பத்திற் பயி ளாமல்கூட உலக குறைந்த பவத்தோடு தாங்குகிறா லிட்டால் எந்தக் கவிதின் கவையாக இராமானம் எழுதத் துடித் திருக்குமா பெண்மே?”

“இதில் காவமாக உங்கள் நம்ப ரொடு இருந்து அவர் பெரிய பேச்சுக்களை யும், புதித சமய வாதங்களையும் கேட் டாலும் கேட்கக்கூட - இப்போது நீங்களே அவரைப் போலப் பேசத் தொடங்கி விட்டீர்கள்.”

“என் செய்வது? கண்ணுடி எவ்வா டு குவத்தையும் தனக்குள் வாங்கிக் காட்டுகிறது போலப் பரிசுத்தமான வர்கள் தங்களுோடு பழகுகிறவர்களை எவ்வாறு சார்த்ததன் வண்ணமாகச் செய்து விடுகிறார்கள்!”

இவர்க்கு எவ்வா பதில் சொல்வ தென்று தெரியாமல் தன் குவிந்தான் மணிமார்பனில் மினைவி.

“பழமை! இதோ இராகு என்னைப் பார்த்துக் காண்க ஒரு பெரிய மன்னமானவச் சொல்லிக் தந்திருக்கிறேன்” - என்று அவ் மனவியை அவருடைய அழகிய பொ ளைச் சொல்லி அழைத்தான் மணி மார்பன். பிடசியில் போக்கும்போது என் லிருந்தோ தந்தையவராகக் குவிந்திருந் தவர்க் கொண்டு சிலவென்று பார்த்து வந்ததென்றைப் போல அவன் தன்னைப் போர் சொல்லி அழைத்த நகிந்திப் பின் குறைந்து சிமிர்ந்து பார்த்தான் பழமை. ஒளியை மணிமார்பன் சிரித்துக் கொண்டே அவன் நீங்கிக் கொண் னான் -

“பழமை! நீங்கள் சொன்ன, எந்த விஷயத்தையும் ஒரு குறிப்பிட்ட என்னை வரை தான் உங்களால் நினைத்துப் பார்க்க முடியும். அதற்கு அப்பால் நினைக்க முடியாது. அல்லது நினைக்க விடும்ப காட்டார்கள். எவ்வாறு பூக்க ளுக்கும் மென்மை என்பது போலப் பழமை சித்திப்ப போல் மெனனகளைய நீங்கள் அன்னம் மட்டும் கவையமாக வைத்துக் கொண்டே வரவற்றையும் நினைக்கிறீர்கள். ஒத்ததைத் துணிக் கித்திர மனப்படுத்துகிறப் பவம் குறைவு; துணுக்கும் கணம் அதிகம்...”

"எப்படியோ பேச்சைத் தொடங்கி எப்படியோ வளர்த்து முடிவில் பெண்களெல்லாம் உணர்ச்சி விலகாத ரூத்துக் கற்கள் என்று முடிக்கிறீர்களே; இது உங்களுக்கே நன்றாக இருக்கிறதா?"

"அவசரப் படாதே பதுமை! நான் சொல்ல வந்தது வேறு. நீ புரிந்து கொண்டது வேறு. கோபமோ, தூபமோ, ஸாடமோ, உலகமோ, எல்லா உணர்ச்சிகளையும் அன்பு என்ற ஒரே அடிப்படையில் நான் அடைகிறீர்கள் பெண்களாகிய நீங்கள். எல்லா விஷயங்களுக்கும் ஒரே காரணத்தைத் தவிர வேறு மாற்றமில்லாத வாழ்வு விவரணை சேலித்துப் போய்விடும் என்பார்கள். ஆனால் உங்களுக்குப் பெண் குலத்துக்கு அந்த அன்பு என்ற ஒரே காரணம் இந்த ஏரில் வளர சிறிதும் சேலித்ததாக எங்களுக்கு தெரியவில்லை. 167 மாறாக அந்த ஒரே காரணத்தில் இன்னும் உறுதியாகக் காணாததே உங்களுக்கு தான் இந்த முயல்புநிற்கல் நீங்கள். பல விஷயங்களுக்குக் காரணமாக இருக்கிற ஒரு காரணம் பல காரணங்களுக்கும் விளைவாக இருப்பது நியாயத்தான். வீர லோழிய வளராளுடையார் மகள் மூலம்? 'மேல் குமரன் தன்னை'யே சொல்லி விட! 'பெற வேண்டும்' என்று எதிர்பார்த்ததற்கும் அவளுடைய அன்புதான் காரணம். அது அன்புதான் சொல்லி விட! பெண்களோடு அவளுடைய முகத்தில் நம்பிக்கை அழிந்து ஏமாற்றம் பிறந்ததற்கும் அந்த அன்புதான் காரணம். மண்ணுலகத்தில் உயிர் வளரக்கும் அமுதம் இல்லை என்பதற்குள் விலாசம் தெரியாதவர்கள். மண்ணுலகத்தின் உயர் பெயரையே அமுதம் இருப்பதாக எங்கள் நீர் தொடர்ந்து பதுமை! இந்த உலகத்தில் அன்புதான் அமுதம் என்று வைத்துக் கொள்ளலாம். அந்த அமுதத்தை வைத்துத் தொடர்பை உயிர்ப்பாதுகொண்டு நீங்கள் உயிர் வாழும் வளர்த்துக் கொண்டு போகலாம்."

"ஆனால் சேலிப்பு ஏற்படாத அந்தக் காரணத்தைப் பெண்களாகிய நீங்கள் தான் சொல்ல முடியும் என்றும் ஒப்புக் கொள்கிறீர்கள் அல்லவா? குணங்கள் எல்லாம் தாய்மையிலிருந்து பிறக்கின்றன என்று நீங்கள் ஒப்புக் கொள்வீர்களோ? உங்களுக்கெடுத்துத் தொடர்புடைய 8 நாளானதையே சொல்லுகிறேன். நீங்கள் திறமில்லாமையே விடுத்துப் பிறக்கின்றன. ஏன் திறமில்லாமையே உடங்காதது என்று திறம்?"

"ஞல்வ திறம் என்று அவத்துக் கொள்வோன்."

"ஞல்வ திறம் என்று நீங்கள் சொல்வது அந்த திறமில்லாமையிலிருந்து எவ்வாறு உங்களுக்கும் இதை முடியுமா? எங்கள் அன்பு என்ற ஒப்பு காரணத்திலிருந்து எங்கள் அன்புதான் என் விளைவு முடியுமா?"

"விளைவு முடியும் என்று நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன் பதுமை! என் திறம் வேறு. திறம்குறையுடைய திறம் வேறு. தான் அன்பு எதிர்பார்த்ததுவன். அன்பு சேலித்துவிடுவன். அவர் தம் அன்புப் பணி எதிர்பார்த்து ஒங்கும்படி சேலித்தவன். அருளாளர். அன்பு சேலித்தவனுக்கும் அருள் சேலித்தவனுக்கும் வேற்றுமை உண்டு. குணங்களிலே அன்பு தான் தரக்கூடியது. அருட்தனம் அன்பினின்று தோன்றிய குருத்தை. தொடர்புடையவர்கள் மேல் மட்டும் தெய்வீக உறவுதான் அன்பு. தொடர்பு தொடர்பினால், எந்தையும் கருத்து எல்லா உயிர்கள் மேலும் செலுத்திப் பரந்த டாக்டர்தான் அருள். பரந்த எங்கிலும் தின்று பார்க்கிறவரைக் குறுகிய எங்கிலுக்குக் கொண்டு வர முயல்வது தன்னை தானே என்று நினைத்துப் பார்த்து முயல்வதுவான். அந்த மனத்தின் மூலம் தன்னுடைய எங்கிலுக்கொண்டு வந்து விட முயல்வது. அந்த மனத்தின் மூலம் உயிர்கள் சேலித்தவன். பரந்த அருளாளராக உயர்ந்து விட்டவரைத் தங்களுடைய எங்கிலின் குறுகிய எங்கிலின் சிறை சேலித்தவன். முயல்வது இவர்கள் இவர்கள் யாருக்கு வெற்றி விடைக்கு மேலும் உள்ளது புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை பதுமை!"

"உறவுதான் என்பது உயர்? உங்களுக்கு மனமாய் பரிசளித்ததாகக் சொல்வீர்களே; அந்தப் பெண்ணு?"

"அவளேதான்! அவளால் தான் இனக்குறையன் என்னும் இந்த அற்புத மனிதரை நான் என்னுடைய வாழ்க்கை விதில் சேலிக்கிறேன். இந்திர விழாவுக்குத் தூண்களும் கைகளும் திரித்து கொள்பவருத்த எங்கிலுக்குப் பார்த்து தான்காடியில் அவருடைய ஒலிப்பதை வரைந்து தாச் சொல்லிக் கேட்டது அவன் காண். அவருடைய ஆழிய சித்திரத்தை என்னுடைய கைகளால் வரைவத் தொடங்கிய நானிலிருந்தே அவருடைய குணத்திரித்தை என்னுடைய மனம் வரைந்து கொள்ளத் தொடங்கி விட்டது. செல்வத்தையும் உயர்வையும் பரங்குணமும் காட்டி அவருடைய அவரைக் கவர முடியுமாது. செல்வத்தின் மதிப்பு மிதிநியாளும் அதைப் புறக்கணிக்கிற மனத்தின் மதிப்பு அதைவிட அதிகமென்று நினைத்தவன்"

அவர். மதிப்பு திறந்த பொருளைக் கூட மதிக்காமல் திரிந்து நித்திரை இடைபட சொந்த மதிப்பை எப்படி அளக்க முடியும்? பதுமை! அவருடைய மதிப்பை அளக்க முடியாமல் தான் அந்தப் பட்டினப்பாக்கத்துப் பெண் அவருக்கு மனம் தோற்றான். பிறகு உடைய தோக்னியை ஒப்புக் கொண்டு தான் பெருமிதம் அடைவதாய் விரன். அவரோ 'கரமஞ்சரி' தனக்குத் தோற்று விட்டாள் என்பதை ஒப்பி அவளுடைய தோக்னியைத் தம்முடைய வெற்றி யாகக் கூடக் கொண்டாடாமல் அவட் சியம் செய்கிறார். 'தன் தோக்னியை -தன் மனத்தின் வெற்றிச்செய்ய அவர் அங்கோரம் செய்து கொள்ள வேண்டும்' -என்பதுதான் இப்போது கரமஞ்சரி யின் தனிப்பு. அவரோ தானக்காடியில் பல்பல அறிவுரல்களை தோக்னியை ஒப்புக் கொள்கிறார். பிறகு உடைய அறி வின் தோக்னியை ஒப்புக் கொள்கிறவர் பிறகு உடைய அன்பின் தோக்னியை ஒப்புக் கொள்ளத் தயங்குகிறார். பதுமை! -

"வித்திரமான் உண்மையாயிருக் கிறதே?"

"உண்மை வித்திரமானதாயிருக்கிறதே" வித்திரம்தான் உண்மையாயிருக்கிறது" என்று ஒன்றையது தூரம் ஒன்று ஒளித் ததைக் கேட்டவுடன் மணிமார்பனும் அவன் மனைவி பதுமையும் இருக்கிட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தார்கள். பாய்மரத் தின் மறுபுறத்திலிருந்து சிந்தைபடியே இளங்குமரம் அவர்களுக்கு முன்னால் தோன்றியது.

-அவர் அவன் இப்போது என்று நினைத் துக்கொண்டு தான் பேசுவதற்கு முன்பு வான் அவரும் கேட்டிருக்கிறார். தனக்கே புரிந்து விட்டது. தான் மணிமார்பனுடைய பதுமை மனம் வந்த அளவு தானும் உடைய அடைந்தான். அவனுடைய தனக்கே இளங்குமரனை தெருகு தான் நினைப் பார்ப்பதற்குக் கூசின. மணிமார்பனைக் கடத்து மேலே பறந்து விட்டான். (என்று முயற்சி செய்து குருவி அந்த மணிமார்பனின் உயரம் மேலும் மேலும் உயர்ந்து கொண்டு போகதைக் கண்டு அவர் காற் போலிருந்தது பதுமைமனத்தில்.

"சகோதரி! உன் பேருக்கு ஏதேனும் பொருள் தனக்கே போயினால் இதுக் கிதிர்களை என்று தெரிந்து வளர வித்தித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இன்று வட்டியும். முதல் யாகக் கேடுத்து உங்கள் கணவரிடம் பேசிக் கீர்த்து விட்டார்கள்" என்று இளங்குமரன் மூதறிமாத காக மணிமார்பனுடைய மனம் விளையதொக்கிப் பேசினான். அவன் பதிக் கொல்லவில்லை. அந்தக் குரலின் ஒலியைப் பறந்து தயங்கி தீங்கான்.

"பேர்தான் பதுமை! இந்தக் கொல்லலையின் கார்த்தை களுக்கு இவன் கண்களு யை தானே அங்கப்போது பதிக் கூறத் திறநிப் போகிறேன் தயா" என்று மணிமார்பன் தான் சிந்தித்தவாறே இளங்குமர னுக்குப் பதிக் கூறினான். இதைக் கேட்டு இளங் குமரம் புக் கண்களாகித்தான்.

"தான்... ஏதா வது... தப்பாகப் பேசிவிருந்தாகு... பொறுத்திருக்கி என்னைமனத்தில் வேண்டும்... என்று தயங்கி தயங்கி

தான் மனமே தோன்றித் தான் தப்பாகப் பேசிவிருப் போன என்று தான் பொறுத்திருக்கி

போய் விடவில்லை மணிமாள்பா!
உன்னுடைய மனையில் செல்வியிருந்து
நான் புதிதாக ஏதாவது தெரிந்து
கொள்ள முடியுமானால் அதையும் உன்
அவசியமாகக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டிய
தத்துவம்தான். என்னைவதிலாமே
தான் பிறரைப் புண்படுத்தி விடுகிற
சத்தர்ப்பயங்கம் தெரிடாமல் என்றுதான்
நான்சமஸ்தைப் காப்பாற்றிக் கொள்ள
வேண்டுமென்று தான் காலும் ஆகஸ்ப்
படுகிறேன். பிறர் கண்ணைத் தவிர
மிக்ரிக் கலர்ந்து நம் புறமாகத் திருப்ப
வேண்டி மென்று தாம் மென்று
மாமிருத்து விடுவதே சில சமயங்களில்
பிறரைத் துன்புறுத்தி விடுகிறது. அதை
கொண்ட சேய்ப்பலா?'' - என்று திசை
குமரன் பேசிக் கொண்டுவிட்டான். பாது
ஏதோ காரியமாகக் கப்பலில் சிறித்
தட்டுக்குப் போய்விட்டது கனகாருடைய
பார் மரப்படிசையில் படைத்த ஒவ்வொரு
பெயருப்பித் கொண்டு போய் ஏதே
அதிர நடந்து வந்தார்.

அவர் மேலே வந்த விதமும் அவர்
கப்பல் பார்த்த பார்வையும் அவரைத்
தனையும், பரபரப்பையும் எதிர்ப்புணர்வா
யிருந்தன.

''அதோ பின்னால் தம்மைத் துரத்திக்
கொண்டு வருவது போய் தொடர்ந்து
வரும் அந்தப் படகைப் பார்த்தாயா,
தம்பி? முதலில் வாரோ எங்கோ படகுப்
பவனம் செல்வியுடன் எந்தென்னவி
தரணை அகிரத்தையவர்க்குதான் இருக்கி
தென். அந்தப் படகில் இரவுபலர்களில்
ஒருவர் அடிக்கடி வளர்ந்தோடு தம்
முண்டை இறக்கக் கப்பல் சென்றால் திரை
யில் நீட்டி மறிவியர்க்கிடம் ஏதோ
சொல்லுவதையும் அவர்கள் அமைத்
கேட்டுப் படகின் வேகத்தை மிகுதிப்
படுத்துவதையும் அந்தப் படகு தம்மை
நெருங்குவதையும் கூர்ந்து கவனித்து
பின்புதான் எவர்கோ சந்தேகம் ஏற்
பட்டது'' என்று சொல்லிக்கொண்டே
கனகாப் பக்கமாகக் கைவைக் காட்டினார்
கனகாருடைய பார். மணிமாள்புறம்.
இவ்வுருத்தியும் அவர் காட்டிய இரை
யில் கிரைத்து திரும்பிப் பார்த்தார்கள்.
உயர்ந்ததாய்! பின்னால் வந்து கொண்டிரு
கின்ற படகு துரத்துவதைப் போலத்
தான் தெருங்கிப் பார்த்து வந்து கொண்டிரு
கின்றது.

''நீ கீழே போய் விடு அப்பா!''
என்று கனகாருடையார் மணிமாள்பு
றாடைய மீசைப் பதுமையைத் துரத்துப்
படுத்திக் கீழே அழைப்பி விட்டுக் கணத்
துக்குக் கணம் நெருங்கும் படகைக்
கவனிக்கவாரார், படகு அதன் உள்ளே
அமர்ந்திருக்கிறவர்களின் முகம் கீழே

கத் தெரிவித அளவு தெருங்கி விட்டது.
மணிமாள்புறாடைய பார்வை கிரைத்து
சென்று அந்தப் படகில் சந்தித்த முகம்
முகத்தில் ஒரே கண்தான் இருந்தது.
பார்த்த அவசரத்திலும், பார்த்தப்
பட்ட முகம் உண்டாகிய பரபரப்
பீதம் ஒரு கண் இருந்தது தெரிந்ததா?
அவ்வது ஒரு கண் இவ்வாறு தெரித்
தது என்று உரை முடியவில்லை. ஏற்
கெனவே பழகிய அந்த முகத்தின் பங்கு
கரம் தெரிந்தது. ஒரே கண் மட்டும்
இருந்ததுபோல அவ்வது ஒரு கண்
இவ்வாறையிருவோ படகிலிருந்தவர்
களின் தோற்றத்தில் பார்த்துப் பார்
வைகள் பதித்த முகம் தனக்குமேற்ப
புணர்வதாகத்தான் இருந்தது. அவரை
இவ்வுருத்தியும் பார்த்தான்.

''ஐயா! இவன் தம்மை என்னத்தோடு
வாழ்க்கை...இந்தப் பாலி பீன் தொடர்
வதில் ஏதோ குற்றம் பீருக்கிறது...''
என்று வயத்தின் சொற்களைக் குற்றியுள்
மணிமாள்பன். உன்னுடைய காரியில்
எங்கோ ஒரு மூலையில் பழைய நாட்கள்
விவதில் அந்த ஒற்றைக் கண் கொடு
வாரவில் அப்பா! இக் கொண்டு தான்
பட்ட வேதனைகள் இந்த கிரையில்
மணிமாள்புறக்கு கிரைவு வந்து விட்
டது போதும்.

''கப்பலாடு! படகில் வருகிறவன்
எவனோ இருந்தாலும் அவன் காரியுக்குத்
தான் ஆவது. தாம் மூன்று பேர் -
கப்பல் காரியர்கள் - எல்லாருமாகக்
சேர்த்தால் அந்தப் பீனையே மொழிப்
பொழியாகக் கெட்டுக் கட்டிக் கைத்து
விடலாம் அப்பா!'' என்று சொல்லிய
பது கைகில் வேலை எடுத்துக் குறி பாரிக்
கத் தொடர்ந்த விட்டார் கனகாருடைய
பார். மணிமாள்புறம் ஒரு வேலை எடுத்த
துக்கொண்டான். இவ்வுருத்தியும் இந்
கைகட்டி திவ்வாரே முகத்தில் கொல்
கிய கை மகா இருந்தான்.

''என்ன ஐயா திவ்வாரைகள்?...நீங்க
மக...'' என்று சொற்களைத் தொடர்
ய் மணிமாள்பன் இவ்வுருத்தியுடைய
முகப்பாவத்தை நோக்கி விட்டுப் பிச்சை
கிரைத்திக் கொண்டு விட்டான்.

''மணிமாள்பா! இந்த கிரைவுகள்
தான் எனக்கு மெய்யான சொதனை.
தான் அருகாளனாக இருப்பதா? அருள்
என்ற கிரைத் எல்லையிலிருந்து என்னைக்
கனகாருக்குக் கொண்டு அப்பாடையவர்
கனகாரு அப்படி கிரைவுகளுக்கு கிரை
தரும் காட்டுகிற வேறும் மனிதரைக்
கீழே இறங்கி விடுவதா?'' என்று கிரைத்
துக் கொண்டிருக்கிறேன் தான்'' என்
ருன் இவ்வுருத்தியும். (தொடரும்)

வெள்ளாச்சங்கு

சி. பஞ்சாபுரேசன்

அந்த ஒரு குழாயைச் சுற்றி நுழைந்தான் 'எஸ்' உழுவில் அழகாக 'கீழ்' வைத்து தெளித்து தின்றான். சிறிதளும் பெரிவதனால், படைப்பையும் அழகையுமாய், வெண்கலமும், மட்ட, கலமுமாய், ஊடு கூலும் எவரின் கருமாய் வரிசை வைத்து தின்ற அந்த வெறுமைப் பாதிரிகைக் குழாய் எப்போது வாய் திறக்கும் என்று எதிர்பார்த்திருந்தான்.

அப்போது இரவு மணி பத்து. எல்லாவிடமும் நாளும் சிளிமிக் கொட்ட கூலிவிருந்து திரும்பி வந்து போய் இருந்தோம். சிறிது தூரத்தில் இருந்த எங்கள் காலனிக்கு வர ஊரின் சதுக்கக் கூலையும் தெருவையும் கடந்துதான் வர வேண்டும்.

குழாய்க்கு எதிரே அந்தக் காட்சியை அப்பட்டமாகக் காட்டிக் கொண்டு, ஒன்றுமே பேசாமல் வாய் திறலாமல் அழுத்தமாகப் புது மருமகன் சிறிது நொய் தின்றிருந்த அந்தக் குழாயை உலிருள்ள ஒரு சட்டப்பொருளாகக் காட்டிக் கொண்டு நின்றது தெரு விளக்கு.

நெண்ணம் பூத்து குழாயையும், அது சொரியப் போகும் புளிக் கண்ணக்காகத் தவமிருந்த பாதிரிக் காட்சியையும் கண்டுகொண்டு, நாங்கள் குழாய்க்கு வாய் தாண்டியபோது என் மலை மீது என் கரத்தை மெதுவாகப் பதறிய படி. "வேடிக்கை பார்த்தீர்களா? வங்கெங்கோ வெள்ளம் பாய்கிறது. இனி நான் நான்மாத்தாத்துக்குத் தண்ணீரை வேண்டாம் என்று கண்ணீர் சொசென்று ஜனங்கள். இங்கே காணவில்லை. அது மண்ணு வாய் திறக்கப் போகிறது குழாய்க் காக இப்போதிருந்தே 'கீழ்' வந்தே!" என்றான். உண்மையிலேயே அவன் பதவருத்தப்பட்டிருப்பான் போலிருக்கிறது. பேசில் தொண்டை வறுத்தி உங்கு புண்பட்டது.

"சோடா சாப்பிடுகிறாயா?" என் தோன் நான்.

"தண்ணீருக்குகிறது விசுவாசம். உங்களுடைய நெஞ்சில் கொஞ்சமும் நர மிளவியா? ஏதென்கு ஒருசொட்டுத் தண்ணீருக்கு இங்கே எத்தனை கஷ்டப்பட்டு இருக்கன் பாகுங்கள்... அங்கே காணில்

யில் தாம் கொழிக்கிறோம், நீர் மூழ்கி வாண்களைப் போய். இந்த அழகில் இன்று காணவில். 'ஒரு குடம் தண்ணீர் பிடித்துக் கொள்ள விடுங்கள் தாயே' என்று வந்த பெண்ணை கிரட்டினார்கள்" என்று அவன் பேசிக் கொண்டே போக, அந்தத் தொழில் நகரமும், காலனியும் தெருவிட வந்து கொண்டிருந்தன.

பனிரென்ற விளக்கொளியில் மூழ்கி வீருத்தது தொழில் நகரம். வறண்ட, பாசிக் குருகுபே எழுந்த தொழிற்சாலை கண்ணாடித் கண்ணையும், கண்ணாடிகளையும் பதப்படுத்தி, சிமிட்டிலாகி, அமைகிறதும் உலகத்திலும் நான் அரண்மனைகளாகித் தொழிலாளர் எழுதா பத்திரமும் தங்கியும் வண்டிக் கொட்டி இருக்கத் தந்த அந்தகாரம்.

தொழிற்சாலைக்கு வேண்டிய தண்ணீரைப் பிரதன் கண்ணைக் கொணர்ந்தது மாநில அங்கே வந்திருக்கிறதும் குடிசைக்குக் காலனிக் கொண்டு வந்திருந்தார்கள்.

காலனியில் எங்கள் வீடு சிறிய வீடு தான். என் வயிக்கும் உத்தியோகமும் சிறிதளம்தான். அருள் ஒரு பெருமை: ஊரில் தண்ணீர் தண்ணீர் என்று அவ் தீப்புகும் போது எங்கள் வீட்டில் குழாய்க்கு உறுக்கியில்லை; அவர் வயிற்றில். 'இருபத்தி நான்கு மணி நேரமும் என்ன மாய் சாப்பிடு நீர் வருகிறது' என்று என் கண்ணில் வார்த்தையிலும் ஒத்தப் பெருமைகள் காணலாம்.

கிட்டிக்குத் திரும்பியபோது இரவு மணி பத்துரை. கங்கை நதி பரம்பரைட்டில் என்னவென்றால் தடைப்பெறுகிறது என்ற படத்தைத்தான் பார்த்து விட்டு வந்தோம். மூதனில் தண்ணீர் பிரதன் காலப் பற்றிப் பேசுவதன், பிறகு என்ன வித திற்பனை கங்கை நதி பரம்பரைட்டில் இப்படித் திருட்டும் புரட்டும் தடக்க வேண்டும் என்று அங்கவாய்த்து, அடுத்தபடியாக அன்று காலை நடந்திருந்த சம்பவத்தையும் எங்கள் சிறிது சூப்பகருட்டி விட்டு, நிறென்று இருந்த தாற்போகிருந்த தங்கையறியாமல் நித்திரை போய் விட்டாள். எக் குழந்தை காதிநி இது அவருக்கு ஒரு பழக்கம், வரப்பிரதானம் என்றும் சொல்லுவோம்.

"என்று எப்போதும் ஊர்ப்போகக் கிளி, பூங்கா, என்று வளர்க்கிறார் என்று அப்போது நீ சொல்லுவது வளர்க்கிறாயோ?"

"நான் தான் வளர்க்கும் பண்ணை குட்டிடேன்!"

எனக்குத் தூக்கம் கவலத்தில் வருவ தில்லை. கோவில் மாடு மாநீர் வேளை கெட்ட வேளைகளில் உட்கார்ந்து அகல யோடும் பழக்கம். எண்ணெய்க்குளம், அன்னையல் சம்பவங்களும் தெருளில் அரை போட ஆரம்பித்தன. மீனா லைத் திரும்பிப் பார்த்தேன். ரங்கவேலு டி உறுங்குவது மாநீர் இருந்தது; என் னைத்தைத் தூண்டி விட்டுத் தூங்கும் குறம்பு இருந்தது.

அன்று காலைப் பாகல் வரத்தா லில் உட்கார்ந்து கொண்டு ஏதோ படித் துக் கொண்டிருந்தேன். வாசந்தவது சாத்தியிருந்தது. யாரோ கதவை மெது வாக்கத் தட்டினார்கள். நடவே வரையில் ஒளி குடத்துடன் கரகம் சத்தமும் கேட் டது. நான் உடனே ஊங்கித்துக் கொண் டேன்: "அம்மா, குடம் தண்ணி புழச் சக்கட்டுமா? எங்க கயவக்குடிச் சீமை தண்ணிப் பஞ்சத்துக்காரபே பிறத்தது அம்மா" என்று குரலாகத்தான் இருக்க வேண்டும் அது என்று.

"யாரது?" என்று கேட்டுக்கொண்டே மீது வாசதி கதவைத் திறக்க வந்தான்.

"வேண்டாம், திறக்காதே" என்று நான் ஆணையிடவும் வேளியே குரல் துள்ளியாகக் கேட்கவும் சரியாக இருந்தது.

"தாந்தான் தாயே, ராமக்கா! ஐயா இல்லாத சமயமா வரட்டா? ஒரே ஒரு

குடம் தண்ணி யோதும் தாயே! ஊட் டுமே மாப்பிண்டிப் பிள்ளையாண்டாய் வந்திருக்குது. உங்க ஊருக்கு உப்புத் தண்ணி குடிக்கமா வந்திருக்கேன்"னு சேறுது. அது...."

மேகல் அழுத்தமான குரலில் இரைத்தேன் நான்: "ஏய், மீனா! சொன்னுக் கேட்கமாட்டாய்? நீ குழத் தைவா? காலனியில் நமக்கு ஒரு வீடு கொடுக்க எத்தனை தபக் பண்ணினோம்?"

"ஐயாம்" என்றான் அவன்.

"எத்தனை வருஷத் தபக் அது?"

"ஐந்து வருஷத் தபக் அது!"

"இன்னும் எட்டு பத்து என்று தவறுக்குக்கிறவர்களும் இருக்கிறார்கள்... நமக்கு வீடு கொடுத்திருப்பாது தண்ணித் தருகும் செவ்வகக்காக அக்க."

"அது ரொம்பப் புண்ணிய காரி கம். தெரியுமா?"

"சீ, அசுது! உங்கம் தெரியாமல் போகிறது! இந்தப் 'பிளாக்'யில் வேறு யா? அது திரிபுத்த தானம் செவி டுக்கை! பார்த்தாயா? எங்கேயோ கொன்னைத்தினிருந்து வருகிறது இந்தத் தண்ணிர். எத்தனையோ ஸ்டாக்கைக் காண ரூபாய் செலவில், ஊரில் தன் னீட்டிப் பத்தாறாம். நீ அப்ப யார் ரொடும் புண்ணியமும் காலனி வாழ்க்கைக்கு ஒத்து வராது. விட்டு விடு, இந்தப் பழக்கத்தை!" என்று சற்று இரைத்தே சொன்னேன்.

வேளியே அது ராமக்காவுக்குப் கேட்கத்தக்க வேண்டும். "நான் யாரை அம்மா... எட்டு பணி சங்கு ஊதினப் புறம் சாமி மிக்னாகுப் போய் விடு வாய். உன் பிறகு யாரை, அம்மா, வரும் போது வேளிகள் சங்கு கொண்டு வரேன்..."

ராமக்காவின் வரையல் வெண்கலக் கூத்தின் வேல்தக ஒளி தெய்வத்தோய்ந்த பிறகு, மீனாசின் குறையும், கோபமும் வழியும் முகத்தை நோக்கிக் கொண்டு கேட்டேன்:

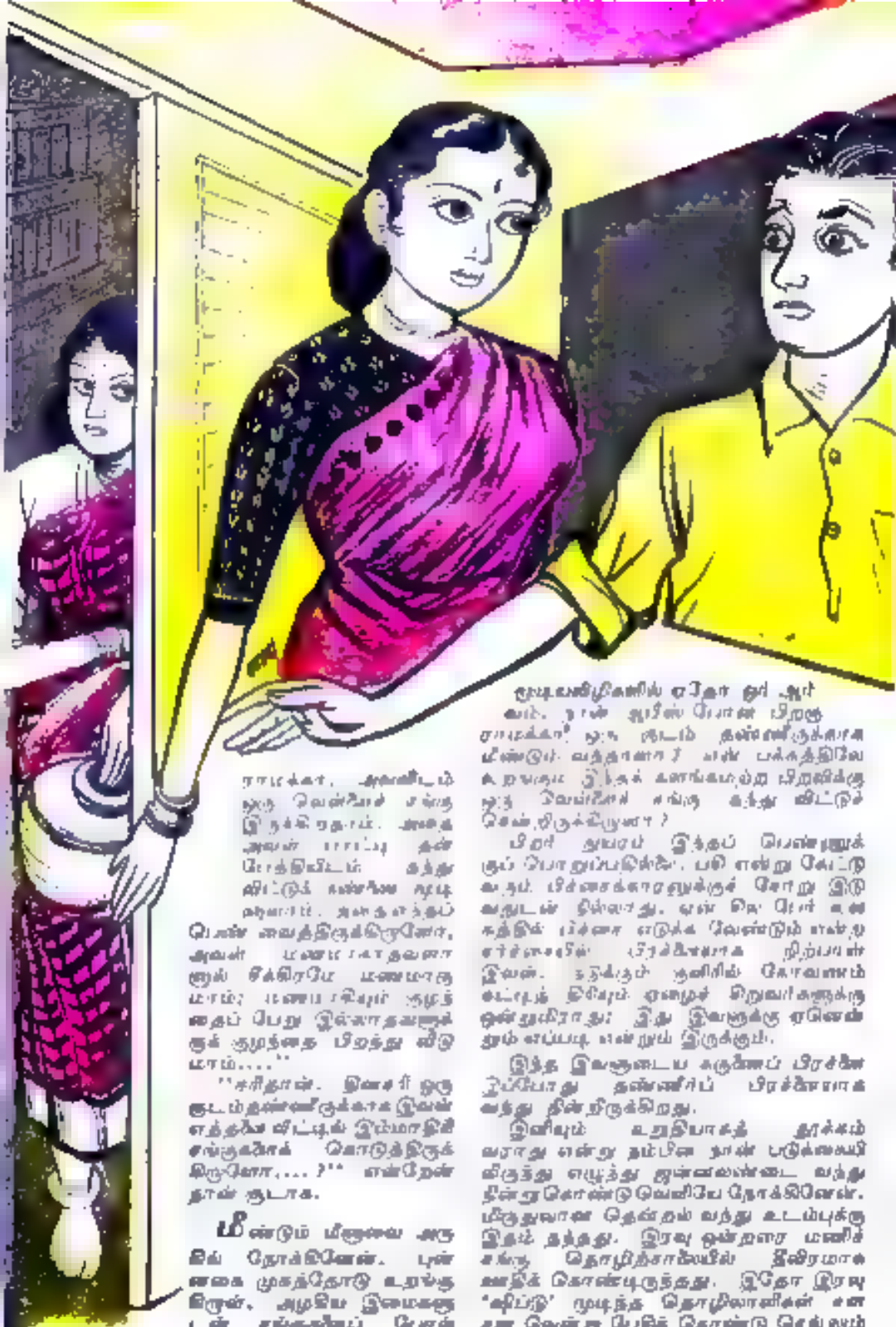
"வேண்டிச் சங்கா? என்ன அது?"

"அக்கா விட்டிய பிறகு அதைப் பற்றி பேசலாம் உங்களுக்கு என்ன கேள்வி வேண்டிக் கொடுத்தது?"

"யார் இந்த ராமக்கா?"

"கல்வக்குடியில் யாரோ ஏழைக் குடும்பம். அத்தப் பெண்ணின் அன் னைன் இங்கே சிமிட்டி மில்லில் திணிச் சுவைக்கு வேலையில் இருக்கிறோம். சிறு பெண், பதினெட்டு வயசிருக்கலாம்.

கண்பாண முகம். தண்ணீரோ கிடைக்க விக்கி என்று தினம் ஒரு குடம் நம்ம தண்ணிர் வாங்கிக் கொண்டு போக வரு திறது. ஒரு அசைவும் தெரியாமல் உங்க ளுக்கு? தெந்தைக்குச் சொன்னும்

ராமக்கா, அவளிடம் ஒரு வெள்ளைச் சங்கு இருக்கிறதாம். அதை அவள் எர்ப்பு தன் மோதலிடம் கத்து விட்டுக் கண்ணாடி நடி நடிப்பாள். தன்கைத் தப் பெண் வயதிலுக்கிருவோ, அவள் மணமாகாதவளானால் சீக்கிரமே மணமாக மாட்டி மணமாகிவிட நடித் தைப் பெறு இவ்வாதவனுக்குக் குழந்தை பிறந்து விடு மாம்....

"சரிதான். இவசரி ஒரு குடும்பத்தினுக்காக இவன் எத்தனை வீட்டில் இம்மாதிரி சங்குகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்களா....?" எவ்நேன் தாம் துடாக.

மீண்டும் மீளாவை அருகில் நோக்கிவென். புன்னகை முகத்தோடு உறங்கு கிருள். அழகிய இமைகளி டன் சங்குக்கைப் போல்

ஒடிவழிகளில் ஏதோ ஓர் ஆர் வம். நான் ஆரில் போன பிறகு ராமக்கா, ஒரு குடும்பத்தினுக்காக மீண்டும் வந்தாளா? என் பக்கத்திலே உறங்கு இதைக் களங்கமற்ற பிறவிக்கு ஒரு வெள்ளைச் சங்கு கத்து விட்டுச் சென்றிருக்கிறாள்?

பிறி துபரம் இத்தப் பெண்ணுக்குப் பொறுப்பதில்லை. பரி என்று கேட்டு வதும் பிரச்சன்களாலுக்குச் சொறு இரு வதுடன் தில்லாது. ஏன் வெ மேர் உன கத்தின் பக்கை எடுக்க வேண்டுமென் னால் எச்சனாவில் பிரச்சனாக நிற்பான் இவன். கத்திதும் நுனியில் கோவணம் கட்டிக் கொண்டும் ஏழைச் சிறுவர்களுக்கு ஒன்றுமீராது. இது இவனுக்கு ஏனென் றும் எப்படி என்றும் இருக்கும்.

இத்த இவனுடைய கருணைப் பிரச்சினை இப்போது தன்னுள் பிரச்சனாக வந்து தின்றிருக்கிறது.

இவியும் உறுதியாகத் தூக்கம் வராது என்று தம்பினை நான் படுக்கையில் விடுத்து எழுந்து ஐன்வலண்டை வந்து தின்றகொண்டு வெளியே நோக்கிவென். மிகுதுவான தென்றல் வந்து உடம்புக்கு இதம் தந்தது. இரவு ஒன்றரை மணிக்குச் சங்கு தொழிற்சாலையில் தீவிரமாக ஊதிக் கொண்டு இருந்தது. இதோ இரவு 'ஷிப்' நுழைத் தொழிலாளிகள் என என வென்ற பேசிக் கொண்டு செல்லும்

பண்டிட் டி கோபாலாச்சார்லியின்

ஜீவம்தகம்

ஆரோக்கியத்திற்கும் பலத்திற்கும்
ஆயுர்வேதாஸரமம் (பிரைவைட்) லீட்.
மதராஸ்-17

நினைவில் இருக்க வேண்டிய பெயர்

பாண்டியன் இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்
நெருப்பு - கம்பல் - விபத்து

இன்ஷூரன்ஸ்களுக்கு

ஆள்கிறதன் : கு. 1 கோடிக்கு மேல்

தகவல்கள் : பாண்டியன் இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட், மதுரை

கிளைகள் : பம்பாய், கல்கத்தா, சென்னை, கோவை, திருச்சி, கோலாப்பூர்
ஆகாதுரம், கோலாப்பூர், கோலாப்பூர்

வள்ளல் ஆயிண்ட்மெண்ட்

பி-டெக்ஸ்

பய்தாமை, சொந்திராங்கு, பத்தக்கட்டி, பத்தக்கள், பத்தத்தில்
வெள்ளு, கை கால்களில் குளிர்வெப்பங்கள், பித்தக்களுக்கு
ஒப்பும் பணிகள் தரப்பதன் முதுவியவைகளுக்கு
நிச்சய நிவாரணம் பி-டெக்ஸ் பம்பாய் 3

கவலையுடைய ஒளி கேட்கத் தொடங்கி விடும். இன்னும் சற்று நேரத்துக்குள்.

என் கவனம் இதற்கும் மேலே துள்ளுவதற்கு வெளியே, கீழே தெருத் தளரையை நோக்கியது. தெருக் "நீக்" சென்றது. தெரு தடுவியில் "குடி குடி" வென்று நீர் பொங்கிப் போய்க் கொண்டிருந்தது. எங்கேயிருந்து வருகிறது இத்தனை நீரும்? இந்தப் பாவியைத் திரிவெ ஓட்கொண்டு கீழ்த்துத் தோண்டி விட்டதா?

நீர் வந்த திசையிலே கண்டால் சென் மல. எதிர்ச்சாரியில் 'ஆயிரர் குவார்ட்' 'பார்க்'கள். தல்ல மாயக் கட்டடங்கள். அமைக்கு ஒரு குழாயும், மின் விசிறி யும், 'பர்னிச்சுமாத்' வசதிக்குக் குறை விவில. அங்கே எதிர் வீட்டுப் பீன் பக்கமிருந்த ஐவதாரை வழியாகப் பொங்கி வந்து தெருவை நனைத்துக் கொண்டு கங்கலாகப் பெருக்கெடுக் கிறது தண்ணீர், எதிர் வீட்டு அதிகாரி வீட்டில் வாசுலிவில, அன்று கார்ததான் போனவர்கள். வீட்டுக் குழாயைத் திறந்து விட்டு மறதியாகப் போய் விட் டார்கள் போலிருக்கிறது. அவர்கள் வைத்திருக்கக்கூடிய ராட்சத மிமிட்டித் தொட்டியும் திறவந்து வழித்து, இப் படித் தெருவில் நீர்ப் பீனவனிடவும் தொடங்கி விட்டது.

அந்த நீர்ப்பீனவனுக்கு ஒரு சக்தி ஏற்பட்டு. அது ஈஸ்கட்டியைப் போல் தீவிரிப்படைந்து, அது ஒரு நீர்ப் சாட் டையாக மாறி என் தெருத்தைத் சாடு வது போலிருந்தது. மனத்தின் ஒரு வலுவி. உட்புலனில் ஒரு குழாயைப் கற்பித் சொட்டுத் தண்ணீருக்காகப் பரத்திரங்களுடன் மனிக உணவையும் போரிடும் ஒளி....இத்தனை தண்ணீர்த் தாகமர ட்டிமித் தாய்க்கு?

இரவு 'ஷிப்' முடிந்து சென்ற இரு தொழிலாளிகள் போகிக் கொண்டார்கள்: "பார்த்தியா கம்பி, தெருவிலே கண்ணா? ஓரே ஒரு குடம் தண்ணீர்க்காக எத்திலி கஷ்டப்பட்டுமே?"

"உனக்குத் தெரியுமா அண்ணே? என் பொருளை நேண்டாங்கு ஆட்டம் சினிமாயுக்குப் போயிருக்குது. பம்பு முடிஞ்சதும் நேரே கங்கலுடி சினிமாக் கொட்டாவித்தெரு குளாயாபியே குடம் தண்ணிக்குக் காலய் இருக்க வேண்டி வதுதான்...விடியக் குக்க தாது மனிக் குத்தாயே தண்ணி வருது குளாயினே! இங்கே வந்துன்னு...."

"பூமி குளிகுதவைய தண்ணியே... ஒரு கை குடிக்க முடியுமா? வெட்டிய் பேச்சு...கா, போகலாம்."

குரல்கள் ஒலித்து நேய்த்தன.

தலை நீ தொம்ப தண்ணி பாடுவா லேயோ க்கை தாத்தா சொல்லியிருத் தார்....அங்கே ஒரு பாட்டுப் பாடு! காகக்கா இப்ப என்னுப் பாட வரது. எனக்கு வாயில் வடை வைத்துக் கொண்டிருக்கும் போது தான் தண்ணிப் பாடுவான்!

தண்ணியிருந்து ஸ்டுபட்டுப் படுக்கை வந்தடை வந்தேன். இப்போது நிம்மதி யாகத் தாய்க்கு அலுலுடைய டுகம், நேர்த்தியான சங்குப் பூவை ஞாபகப் படுத்திற்று. சிலகுக்குக் கருகில் உள்ளம் இவற்றையெல்லாம் அமைத்து விடுகிறது. சிலகுக்குச் சத்திரப்பங்கன் கருகில் உள்ள கக்கை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கின்றன.

அன்று காரியில் ராமக்கா நறுபடி யும் ஒரு குடம் தண்ணீருக்காக வந்திருப் பாறா? வெள்ளைச் சங்கு கொண்டு வந்து தந்திருப்பாரா?

மீது ஆசையாக ஒரு சிறு கத்தப் பேழை வாங்கி வைத்திருந்தான். அதில் அவனது ஆசைப் பொருள்கள் யாவும் இருக்கும்.

மென்னை வடத்து சென்று பெரிய பெட்டியைத் திறந்தேன். அதற்குள் விருத்த பெரிய பேழையை எடுத்தேன். திறக்கின். ..என்ன அதிசயம்! தூய வெண்ணிறுள்ள, கைப்படி அளவு இருந்த சங்கு புன்முறுவதுடன் உறங் கிக் கொண்டிருந்தது!

தான் தொழிற்சாலைக்குச் சென்ற பிறகு ராமக்கா வந்திருக்கிறான். ஒரு குடம் தண்ணீர் என்னை வீட்டுக் குழாயிற் எடுத்துச் சென்றிருக்கிறான். இந்த வெள்ளைச் சக்கை மீதுவிடம் கொடுத் திருக்கிறேன்...

மனத்தின் ஒரு நிம்மதி. இந்த மட்டும் ஒரு குடம் தண்ணீர் எடுத்துச் சென் திருத்தானே அவன்....நிமரென்று என் தொன் மேன் ஸ்பரிசு உணர்வு. நிரும்பி

னேன். மீது திம்று
கொண்டிருந்தான்.

"என்ன மீது தாங்க
லில்லையா?" என்று கேட்
டேன்.

"சினிமாப் பார்த்து
விட்டு நீங்கள் ஏன் இப்
படி இராக் கண் விழிக்
கிறீர்கள்?" என்றான்.

"இது...."
"சங்குதான். ராமக்கா
கொடுத்தான். எத்தனை
ஆட்காய், வெண்ப்பாய்
இருக்கிறது. பார்த்தீர்
களா?"

உண்மைதான்.
தல்ல மனதிரீன் உயர்ந்த
னதில் நோல் வெண்மை
யாக இருந்தது அக்கச்
சங்கு.

"கண்ணன் எடுத்துப்
போனானா?"

"என். எடுத்துப்
போகக் கூடாது?"

"கூடாது என்று
சொல்லவில்லையே தான்.
இனி அவன் வந்தால்
நோயிக்காய்ந்தவன்விட்டுத்
தான்மேல் நடக்கிறது!"

"ஏது. உங்களுக்கு இத்தனை சீவ
காருண்யம்! பழப்பாடதீர்கள்! உங்கள்
காய்வி அத்தனையு கெட்டு விடாது. இனி
ராாமக்கா காரணப்பட்டான்..."

"காரணப்பட்டானா? ஏன்..."

"அவளுக்குக் கல்லாய்மை வாய்ந்து
ஏதோ மானிடத்தில் ருசியோயி விடுவார்கள
அவர்கள்... அதனால்தான் உங்களுக்கு
இத்தனை சீவனை என்னிடம் கொடுத்தான்
அவன். சரி, மணி இரண்டாகப் போகி
றது. நன்றாகக் கண் விழித்தீர்கள்!"

தவப்பாடி தி அருகைய
மீனா பார்த்து என்
தும் பிடிக்கக்கூட. தன்
தும் பத்தன் பெய்வ
முன் சம்பாதித்த பிறகு
தான் மீனாப் பார்த
கணம்!

காவன். அப்ப. உங்க
கயக்கை என்னைதும்
கொட. கெடுக்காது ஆகி
விடுவா? உனே என்ன
பார்க்கப் பிடிக்காது?

படுக்கையில் படுத்த
பிறகு — மீனாவின் குரல்
என் காதிப் ஒலித்தது.
"உடற்கணரயிலே கிடைக்
கும் சங்கு இத்தக் கட்
டாத்தரை கணியே இத்
தப் பெண்ணுக்குக்
கிடைத்தது எப்படி?"

"அவள் பாட்டிக்கொடுத்த
தான் என்றுதான் சொன்
னாப்போயிடு."

"பாட்டிக்குக் கிடைத்
தது எப்படி?"

"சரிதான். நீ நன்றாகத்
தாங்கி விழித்திருக்
கிறாய். போகிறது!" என்றான்.

"பிறகு ஒரு பேச்சுக்
கேளுங்கள்: இனி ஒரு
குடம் தண்ணீருக்காக
யார்தான் உம் விட்டுக்கு
யார் போகிறார்கள்? உய்
யோகராயின் அந்த ஒரு
குடம் தண்ணீரை அளிக்க
முடியாத தாய். இனி
உபயோகிக்கப் போகும்
நீரெல்லாம் என்ன கிரா
யம் செல்வத்தைப் போல்
தான்!" என்னுள் மீனா.

எத்தனை அரிசு உயர்மை. அத்தனை
பெரிய தொழிற்சாலைமேல் அத்தனை
பெரிய காவனமே உபயோகிக்கும்
நீரெல்லாம் அந்த ஒரு குடம் தண்ணீர்
அளிக்க முடியாத போனும் விழிக்கு
கின்றத்தது காரணம்?

உங்கப் போனதற்குள் உறங்கும் வெள்ளை
கைச் சங்குமே தீர்மானமான வெள்ளைமப்
புண்ணை மனித மனதின் அளவீடுகொ
மைய கண்ணத்ததில் பார்த்து அனுபவி
யப் படுவதாகவே இருந்தது.

ஐடெக்ஸ்
கண்மை
அருவிந்த் பிந்தி
குங்கும சாந்து

அருவிந்த் கார்பரேட்டர்ஸ்
தலைமையிடம் 1415, -தலை-17

ரீடா கூந்தலைப்

பாதுகாத்து

தொல்லைகளைத் துரிதமாகவும்
திறமைமாகவும் நீக்குகிறது.

ரீடாவை உபயோகித்து மலிவாகவும் கனம்
குப் போஷைக்குத் தகுந்தாவ உங்களை
உந்தல் நீண்டு வளராதது துரிதமாகவும்
மளமளப்பான கருமை நிறத்தினும்
காணப்படும் இவ்வினாள் மருந்துகள்தான்
கள். நயிர் கொட்டுதல் நிறத்தி.
பொருளைப்போகலி, நுகரக்கூடிய பாத
காகத்தும். புட்டியிலுள்ள ரீடாவைத்
தேங்காய் எண்ணெய், கடுகு ஆகிய
வஸ்துமெல்லாம் கலந்து உபயோகிப்பது
உபயோகியுதவும். காரிசுன் போன்ற
கருங்கூர்ந்தல் அழகை நீர்ப்பால் நீங்கல்
பெறலாம் ரீடாவை உபயோகிப்பதுடன்
உங்களை நண்பர்களுக்கும் தீவிரித
செய்யுங்கள்.

ரீடா

கவனித்தல்

கூந்தலைப் பாதுகாத்து

விநாயகம், சென்னை-1.

TM

இதுதான் நான் விரும்பும்
பெரிய கிழங்கு! என்னை
எனக்கு இதை உண்டு!

இதைப் பற்றி நான்
பெரிய கிழங்கு! என்னை
எனக்கு இதை உண்டு!

என் கிழங்கு உண்டு!

இதைப் பற்றி நான்
பெரிய கிழங்கு! என்னை
எனக்கு இதை உண்டு!

இதைப் பற்றி நான்
பெரிய கிழங்கு! என்னை
எனக்கு இதை உண்டு!

**ராபின்
ப்ளூ***

உலர்ந்த அக்டோபர்
காலத்தில் கிழங்கு பெற

அட்டாசும்குல் (ராபின்) கிழங்கு
(இந்தியாவில் இதைப் பெறப்படுகிறது)

பாங்க் தொழில்
எட்டில் செல்வத்தைப்
பெருக்குகிறது

பஞ்சாப் நேஷனல் பாங்க்
தாட்டில் தொழிலாகும்,
விவசாயத்திற்கும்,
வணிகத்திற்கும் பல
பாற்றுகிறது

சுலகாவித பாங்க்
பணிகளும் ஆளிக்கிறது.

**தி
பஞ்சாப் நேஷனல்
பாங்க் லிட்.**

பஞ்சாபில் 1906
தலைமையகம் லாகூர், இந்தியா.

காட்டுவருமாமகனின் வரிசையுள் தாய்கள்
என்று எழுதிருக்கும் மரத்ததைத் தாண்டித்
சென்று கொண்டிருக்கும். காட்டுவீதிச் சுவர
தொகு எருமை தொண்டையடி பின்பு தங்கி
வருகிறது என்று பார்க்கிறேன். இப்போ,
'தன்மையோடு இன்னொரு நீதி எருமை
உடல் புதிய பார்வையின் பட்டினியை
பொருத்திவது' என்று திரைத்துப் பெருக்க
விட்டேன். எருமையும் புதிய பார்வை
புதியது என்று ஆசனம் இருந்தாலும்
புதிய திரைத்தொகு என் உடல் விபரம்
விட தன்மையுடையது.

1. The first step is to identify the problem. This involves understanding the current situation and what needs to be changed.

[illegible]

A composite image. The left side shows a close-up of a person's face, partially obscured by a dark, textured overlay. The right side features a large, vibrant red flower with dark, swirling patterns, set against a dark background.

[illegible]

1. The first step is to identify the problem. This involves understanding the current situation and what needs to be changed.

2. Next, we need to set clear goals. These should be specific, measurable, achievable, relevant, and time-bound.

3. Then, we develop a plan. This includes identifying the resources needed and the steps to be taken.

4. After that, we implement the plan. This involves putting the plan into action and monitoring progress.

5. Finally, we evaluate the results. This involves comparing the actual outcomes with the goals and making adjustments as needed.

78

புது உருப்புகள் வாய்க்கும் செலவைக்
குறையுங்கள். தேய்த்துபோன
உருப்புகளை டிஸிஎஸ் புதுப்பிக்கட்டும்

புதுப்பிக்கும் செலவு புதிய
விநியோக மூன்றில் ஒரு
பாகத்திலும் குறைவு

உயர்ந்த செலவு சேய்வாசம்,
உருப்புகள் தேய்த்துபோனதால்,
தேய்த்துபோன உருப்புகளை
உயர்ந்த புதுப்பிக்கட்டுவதால்,
உயர்ந்த புதிய உருப்புகளைப்
பெறவே உதவுகிறது.

உயர்ந்த செலவு சேய்வாசம் தேய்த்து
போன உருப்புகளை புதுப்பித்துப்
புதுப்பிக்கும் அளவிற்கு உதவுகிறது.
மெயின் ஆக்சிஜன் = ஓரகம்மல்
ஸ்டப் ஆக்சிஜன் = ஓரகம்மல்
ஓரகம் = மின்னல் சிஸ்டம் சிஸ்டம்
புதுப்பிப்பதில் ஓரகம் - மெயின்

4111/10/10/10/10

உயர்ந்த செலவு சேய்வாசம் புதிய உருப்புகளையும்
செலவு குறைக்கிறது. மின், மின், மின் திறமையை
ஒருமொழியாகவும் - மொழியைப் பார்க்கப்படுகிறது

டி. வி. சுந்தரம் அப்பாங்கார் & ஸன்ஸ் ரோட்வெட் கிளப்டட்

சந்தரம் - சந்தரம் - சந்தரம் - சந்தரம் - சந்தரம் - சந்தரம் - சந்தரம் - சந்தரம்

சுந்தரம் மோட்டர்ஸ் ரோட்வெட் கிளப்டட்

சந்தரம் - மோட்டர்ஸ் - மோட்டர்ஸ்

உங்கள் வீட்டில் வலியின் தொல்லை இல்லாமல் செய்வ...

ஸாரிடான்

உபயோகியுங்கள்

தலைவலி, உடம்புவலி, பல்
வலி, ஜூரம் போன்ற உணர்
ச்சி, நெட அசௌகரியம்
முதலானவைகளால் உங்கள்
முகம்பத்தினர் வருத்தினால்
அவர்களுக்கு ஸாரிடான்
கொடுங்கள். நிகரவில் சிறி
தும் அபாயமின்றி நிச்சயமாக
நிவாரணமாகிக்கும். அத்
துடன் ஸாரிடான் நெடியை
வும், புற்றுணர்ச்சியையும்
அளக்கும்! பெரிவலர்களுக்கு
ஒரு ஸாரிடான் கிவியை ஒரு
மூத்தியான டோஸ். குழந்
தார்களுக்கு 1/2 முதல் 1 கிவியை
வரை போதுமானது.

ஒரே வில்லை போதும்
ஒரு கிவியை 13 நாள் அபாய

“ரோஷ” தளர்ப்பு

கோல் உருகிப்பெட்டிகள் : வார்டனஸ் கிமிடெட்

யில் ஈனது செல்வப்பட்டுடன் சம்பிரதானமான
நீதிவிசாரணைகள் ஏற்புயின் நீதி தூதரெனியப்படு
காரர்கள்' என்று உத்தரவு அளித்திருந்தது.
நாளே முதல் உத்தரவுகளைப் பார்த்தேன்."

“அகுவிய கிரீக் மரணம் எவ்வளவு தூரம் இருக்கும்?” என்று மார்க்கஸ் கேட்டார்.

"செந்தமிழ் முப்பது அடிகள்."

“ஆய்நீர் இதைப் பரிசுத்திக்குப் பயன்பாடு
 செய்யப்படுகிறதா?”

“கனரக அமைச்சர் தொண்டில் சலிப்பு புகாரை அடிப்படையில் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் தீர்மானம்.”

பாவநிலை இத்தக ண்காடிவில
நீடு சூடு காசுவரணி, அங்
காவதுதன்.

[illegible]

பெட்டாந், கிராமம் போயித்தாம். "ஐயு மாதத்துக்கு
ஒன்பது அடிது கால் போயிருந்தேன். மாதிக்
காலத்து வெள்ளம் ஏராளமாக வந்ததில்
அடித்துக் கொண்டு வர, மாதிக்
இதற்கு போஷர்துணியை மரத் துண்டாகச்
அணிவ கெடிக் குவித்திருக்கின்றன. வெள்ளம்
வடிந்து விட்டபடியால் இப்போது காலு
உலர்ந்திருக்கின்றன. காலிக் கால் ஏராளம்
உலர் வாயும்."

இந்தப் சபாத்தின் பங்கிதிகள் மிகவும் கொண்டு வந்து கொடுத்த கண்ணீர வீரம் குடித்தான். சம்பிரதாயமான மூலதனம் அல்லாதது என்பது சொல்கிறதும். அவன் எவ்வளவுதான் தலைமுறித்து வளம்பெறும், சூதி எவ்வளவு ஏழின் செல்வம் விட்டான். ஒரு மணி நேரம் வரிகிறது. இருட்டைப் பிள்ளை அவன் பிள்ளையம் வந்தது நோட்டை வந்தது வந்தது சொல்லும். கடற்கரை. உன் வந்த நோட்டை நோக்கித் திரும்பிப் போகும்.

ஆகவே இது மிகுதியாக அறியப்பட வேண்டும்.

[illegible]

சித்திரம் ஆதரம் அளவுகூடுதல் இருப்பீ
வது. அதை அடுத்து தாம் ஆதரம் வீழ்ந்து
விட்டது அங்குக்குத் தெரியும். மேற்கொண்டு
அங்கு உடைய வறுமையுடன் நெய்விட்டுக் கொள்ளுதல்
கருத்தாகத் தவறியிருக்க கருத்து ஏற்கனவே
அங்குள்ளிருந்து விலகி மையத்துக் கொண்டுதான்
வீழ்ந்தது. காரணம் உடையது உண்மையின்
புத்திரம் விடாமல் தடுத்ததும் அருமையின்
தூக்கிவிடப் பெயரின் ஆதரம் அடியவரால்
தன் உடையவரின் இந்த எண்ணம் தகரம்
புகுந்து இடம்விடப்படுதல் பட்டது அங்குக்கு

[illegible][illegible]

சுவிட்சர்லாந்து நாடு தனது உள்நாட்டுத் தயாரிப்பு மூலக்கொள்வனவுகளை 1974-75-ல் 10.5 சதவீதம் அதிகரிக்க முன்வந்தது. இதுவே உலக அளவில் அதிகமாகியிருக்கிறது. இத்தகைய உள்நாட்டுத் தயாரிப்பு மூலக்கொள்வனவுகளை அதிகரிப்பதற்கு உலக நாடுகள் கூட்டமைப்பு முன்வந்திருக்கிறது. இத்தகைய உள்நாட்டுத் தயாரிப்பு மூலக்கொள்வனவுகளை அதிகரிப்பதற்கு உலக நாடுகள் கூட்டமைப்பு முன்வந்திருக்கிறது. இத்தகைய உள்நாட்டுத் தயாரிப்பு மூலக்கொள்வனவுகளை அதிகரிப்பதற்கு உலக நாடுகள் கூட்டமைப்பு முன்வந்திருக்கிறது.

ஆறுநாள் அங்கு கார்த்திகை திருவிழை நிகழ்ந்தது. கருகந்தன் அந்தக் கட்டிடத்தைப் பற்றிக் கவனித்து, தன்னையொட்டி மரம் அடித்துச் சிறை மாளிகை கீழ் சிறைக்கிற் செல்கையுமுன் கண்ணா பிம்பே உத்திரத் தருணம். துணைத்து விட்டுத் தான் சென்றிருந்ததை உணர்ந்தார். ஆகவே தான் கண்ணா உருடா கவிதை மார்பு இழைக்காமல் விமயம் புலக துறத் தோண்டித் தவறாமல் அங்கு அழைப்பிதத் துணைத்துத் செல்கையிற் சிறைப் கண்ணத்தார் போகாத காரணம் துணைத்துக்கள் பெருமையுடையதாகின்றன. விட்டுத் தவறாமல் செல்கையிற் கண்ணா உருடா கவிதை சென்றது.

[illegible]

ஆதி பரமசிவன் இக்காலம் ஸாக்ஷி அமைந்த
மென் மட்டத்துக்கு வந்திருந்தார். விஜயநகர
மொழிநூல்கள் அவர் மணி அணிந்தும் ஸாஸ்திர
உயர்ப்பு அவரை காலவழி புள்ளிவரை சென்றிரு
மெனவம் கழைத் தொடங்கி கிட்டிநாந்
தேர்ந்தது. பரமசிவன் பரமசிவன்
காலவழி மரணம் நடைபெற்று நடைபெறு
தும் மொகுட்டும் ஸாக்ஷித்வம் வீதிருந்த
காலம் மரணத்துடன், இவ் வகாலவழி
அவ்வாறு ராஜ்யம் வீதிவழிவழி
புள்ளிவரை, தீவ் காலவழிவழி வந்திருந்த

தலைவர் திரு. தருமசுப்பிரமணியம் தெரிந்ததாகும். தலைவர் கூட்டிக்கொடுத்திருக்கும் அளவுக்கு அளவுக்கு ஊராட்சி வாரியங்கள் அங்குக் கட்டக் கூடாது என்று கூறியிருக்கிறார். ஆனால் ஊராட்சி வாரியங்கள் அங்குக் கட்டக்கூடாது என்று கூறியிருக்கிறார். ஆனால் ஊராட்சி வாரியங்கள் அங்குக் கட்டக்கூடாது என்று கூறியிருக்கிறார். ஆனால் ஊராட்சி வாரியங்கள் அங்குக் கட்டக்கூடாது என்று கூறியிருக்கிறார்.

திருநெல்வேலி கிராமிய இளைஞர் சங்கம்
அவர் தலைவியாகியிருந்த கி.வ. அகநாதன் தாத்தா
குடிசைக்காரன் பணியிலிருந்து ஓய்ந்து வந்த
வந்ததில் தாத்தா கிராமிய இளைஞர் சங்கம்
அமைத்து அவர் தலைவியாக இருந்தார். இவரது
பாதுகாப்பு உதவியும் அந்தக் காலத்தில் பெட்
ட்டை, காவலாளிகளும் அங்குள்ள அமைதி
தேவியின் துன்பத்தினால் தாத்தா கிராமிய
இளைஞர் சங்கத்தினால் வளர்ந்தது. இவரது
தலைவர் பணியும் இவரது கிராமிய இளைஞர் சங்கம்
தலைவர் பணியும் இவரது கிராமிய இளைஞர் சங்கம்

சென்னை தீவிர கமிட்டியார், எல்லாவுக்கு
தான் போராட்டத்திலே அங்கமாக ஆகி முந்
திக்கு. போராட்ட அகுவியில் முதுகைப் போல்
தண்ணீர் அவர் கால்களில் கழுகிறது. அப்
படிக்குத் போராட்டம் இறுதியான போர்
முன்னோர் போதியும் தான் மங்கிப் போட்
டது. பின்னும் மேல் பரப்பை போக்கி அவர்
எழுப்புகையில் பரப்பாகவும் உயரோ
ருங்குகள் ஆகவந்ததென்பதால் மெதுவாகத்
தேர் போக்கிப் போரில் கொண்டுக்குதல்
அவதற்கு சில அரை மாதத்தினால் மலி
தும் பட்டுப் போக முடியுமாம். மேல் கத்த
தேர் போக்கில் பரப்பாகவில்லை. தந்த
அவர் போல் பட்டாடகும் மடித்துக்குத்
இருடலில் கடுங்கிறது. அமைச்சரவர்கள்
அவருக்கு அது துடாக இருந்ததால் அவர்
அதை உட்கொண்டு இருக்கமுடியாது போல்
வெகுநேரமாகிவிட்டது.

முதலில் திருத்தவண்ணம் அங்கு நீர் மட்டத்தை அடைந்ததோடு தாம் தீண்ட நேரம் திருத்தவண்ணம் இருந்து விட்டதை அறிந்தனர். ஒரு பாயில் திசையால் கணித மான அளவு குவாண்டிங் பத்திரமாய் இருந்தது. அதன் கதர் விட்டிருப்பதைக் கான் பகுத்தது. இப்போது தீரப்பட்டதுடன் மேலு பேசுவதாக தீர்ந்த தொண்டிருந்த தார் அங்கு

[illegible]

பலர் சொல்கிற துறையில் அவர் நடந்து கொண்டிருக்கிறார். அதற்கு எவ்விதத்

ப்ரின்டட் பாப்லின்கன்

© 2004 Blackwell Publishing Ltd

தங்க, வைர
ஈசைகளுக்கும்
வெள்ளிப்
பாத்திரங்களுக்கும்
நம்பிக்கைபாண
இடம்.

நடவார்லால் கோவிந்தஜி ஜுவேரி

அபூதலாக் மேன்ஷன், கம்பளி தப்பூ ரோடு.

மாதுங்கா, பம்பாய்-19 தொலைபேசு: 61738

எங்கள் எங்கண்டிஷன் ஷோரூமிக்கு விஜயம் செய்யுங்கள்.

KG-74

**நங்குமா உறங்குமபோதே
ஆஸ்துமா
சளிகரைகிறது**

நூக்கத் திணறும், இருமல், சிரமப்பட்டு
நூக்க விடுதல், கவாசம் தடைப்படுதல்,
ஆஸ்துமா, பிராங்கடெக், ஸுர்திதாஷம்,
ஜுகிரி கரம் முதலிய உபாதைகளால்
ஆகியிருப்பதும் பங்குதிரைக்கணக்கான
பேர்கள் இப்பொழுது மேன்டாடிகோ
(Mendicani) சாப்பிட்டு நிவாரணம் அடை
வார்கள். இந்த நவீன விஞ்ஞான அமெரிக்க
மருத்து, இரத்தத்தில் ஈரமயாத கவாசப்
புரணம் கவாசக் குழாய்கள் மற்றும்
நூக்கத்தின் சென்று அடுத்து வெட்டிவாங்க
அடர்ந்துள்ள களினை ஒலக்கித் கவரக்
கிறது. பின்னர் நீங்கள் இருமல் மற்றும்
சிரமப்பட்டு நூக்க விடுதல் ஒலக்காமல்
கவாசத் கவாசித்துக் குளுந்தெடுக்க
தூங்குவர். பூரண திருப்தி உங்களுக்கு
அது தீர்வாயமாக அளிக்கப்படும்.

**எக்ஸிமா
சொறி**

உங்கள் சருமத்தின் கவாசம் கொடி
மெல்லிய தவாரங்களுக்கும் மழப்புகளும்
உள்ளன. நெய்மென் அலைகளில் மறைத்த
திருத்த, தாங்குபடியாத அரிப்பு,
மெடிப்பு, கொடிப்பறவும் பண்ட, தொல்
உசிதல், எரிச்சல், பருக்கல், படர்ந்தாமரை
காணிக் அரிப்பு முதலிய உபாதைகளை
உண்டாக்கிவிடுவதற்கு, சாதாரண செல்
கைகள் தந்தாகிவமான நிவாரணம் அளிக்
கும். ஏனெனில், அதன் மூலம் உபாதை
களுக்கு முக்காரணமான நெய்மென் அரிவு
திகை, விஞ்ஞான முறையில் தவாரித்த
இந்த மருத்து, நிக்ஸோடர்ம் (Nivoderm)
தூசிதலாக இந்தக் நெய்மென் கொன்று
கிடுகிறது. மற்றும் உங்கள் சருமத்தை
மிகுதவாகவும் வடிவரப்பாகவும் வசீகர
மாகவும் திருக்கச் செய்கிறது. இன்றே
உங்கள் கெமிக்கடும் நிக்ஸோடர்ம்
(Nivoderm) வாங்குங்கள், சரும உபாதை
களில் முக்காரணமான நெய்மென்
நிக்ஸோடர்ம் தீர்வாயாக அளிக்குமென்ற
பூண நம்பிக்கையுடன் வாங்குங்கள்.

Printed & Published by R. Anantharama reynolds on behalf of Messrs. Bharatham Publications Private Limited at the Kalki Press, Kilgus, Madras-16.
Managing Editor, T. Sadasivam.

**டாக்டர்கள் மில்க் ஆப் மக்னீஷியாவையே சிபாரிசு செய்து
 ஸ்தர்கள் — மிதமாக பேதி ஆவது, அமிலத்தை எதிர்த்து
 பூர்ண நிவாரணமளிப்பதில் சக்தி வாய்ந்தது.**

உலகத்திலுள்ள ஆயிரக்கணக்கான டாக்டர்களையும், மிக
 உயந்தபடி நிபுணர்களையும், பிரபல வைத்தியர்களையும்,
 என்கிறேன் வைத்தியர்களையும் "மில்க் ஆப் மக்னீஷியா
 ரெவாலிஸைக் குடும்பத்தில் மில்க் ஆப் மக்னீஷியாவை
 சிபாரிசு செய்கிறீர்களா" என்று கேட்டதற்கு அவர்களின்
 பதிலான "ஆம்!" என்று பதிலளித்தார்கள்.

ஆம், குழந்தைகளிற்கும், பிரபலம் மற்றும் சுகாதார
 பெற்ற நோயாளிகளுக்கும் உட. பீலிப்ஸ் மில்க் ஆப் மக்னீ
 ஷியா மிகவும் பலன் தருகிறது என்று டாக்டர்கள்
 கருதுகிறார்கள்.

இதில் ஆர்ச்வெரன் துபிளிக்ஸ்

பேதி மருத்து ஆற்றும் பீலிப்ஸ் மில்க் ஆப் மக்னீஷியா
 கிதாசமாகவும், செம்மையாகவும், இதமாகவும் வேலை
 செய்கிறது. இரண்டு உருப்புகளை பண்படுத்தப்படுத்துவ
 துமீது, அமிலங்கள் அடங்கும் பீலிப்ஸ் மில்க் ஆப் மக்னீ
 ஷியா கவர்த்தக வேளாறு, காய்வு, வெகுசெலிசை மற்
 றும் மகன்கிசைமூடல் கரும் இதர அமில உபகரண்கள்
 வீருக்கும் நிவாரணமளிக்கிறது.

எத்தனைவரை பேதி மருத்துத் தீவிரத்தி் கெடுதல் அபிபுரண
 நிவாரணமளிக்கிறது!

உங்கள் டாக்டரைக் கேளுங்கள்! ஒவ்வொரு வீட்டிலும்,
 டாக்டரின் இருக்கையென்றபடி

பிலிப்ஸ் மில்க் ஆப் மக்னீஷியா

DESO, TRADE MARK

இருப்பதில் மிக சிறிய அளவற்றதால் எதற்குமே
 அனீரணத்திலிருந்து உடகதழலாக வேளாண்மை பெற வரும்,
 எனவும் இரண்டான, இனிப்பான பீலிப்ஸ் மில்க் ஆப்
 மக்னீஷியா மில்லிகை உட்கொள்ளுங்கள். 4 மில்லிகை
 கொண்டு கவடக்கமான பாக்டெட்களிலும், 75, 150
 கொண்டு பிடிக்கலிலும் சிகர்த்தும்.

பூர்ண நிவாரணத்திற்கு :
 உட்கொண்டால் மிகுந்த விரைவில் நிவாரணம்

DESO

அன்றின் அன்புக்கிலே...
பெருஞ் பெருங்கோயன்றி
வேறுண்டோ?

**ஆதரவுக்கு ஆதரவான
அன்னைக்கு ஆதரவு:
டால்டா**

ஆதாவே உருவான மகாசகி...அன்புப் பொதியும் முகாசகி
...அருமையான பெருங்களைத் தருவதே அவள் அகாசகி!
கறி கூட்டு முதல் கறிவடாம் வளையில் எதனிலும் இனிமை
...கருத்துள்ள நாய்க் குலத்திற்குக் கைகொடுக்கும் டால்டா
வளம்பிறியின் பேருதவி! தாத்திலுயர்ந்த தாவா என்
னெய்களாயான, தூய டால்டா...வளரும் வயதிற்குக்கு
வேண்டிய வைட்டமின்கள் அடங்கிய வளம்பிறி...அந்
களைச் சமையலுக்கு உறுதுணையான டால்டா...நம்ம
வாசீதே டால்டா வந்தே ..

டால்டா வளம்பிறி-அறுகவைச் சமையலுக்கு உறுதுணை

இத்துஸ்தான் லீவர் நவாரிஸ்டு.